Mokytojų pasakojimai

eTwinning balsai

eTwinning

Leidėjas

eTwinning programos Centrinė paramos tarnyba (CPT)
www.etwinning.net
Europos Mokyklų tinklas (EUN Partnership AISBL)
Rue de Trèves 61 • 1040 Brussels • Belgija
www.eun.org • info@eun.org

Redaktoriai

Christina Crawley, Anne Gilleran, Donatella Nucci, Santi Scimeca

Autoriai

Laurence Altibelli, Julie Ashby, Sari Auramo, Margarida Barbieri Figueiredo, Maria Jesús Bayonas, Alessandra Cannelli, Patrick Carroll, Valentina Cuadrado Marcos, Manuel Díaz Escalera, Tautvydė Daujotytė Mukile, Inge De Cleyn, Nuria de Salvador, Silvije Devald, Maria Doria, Paulien du Fosse, Vincent Dupont, Mary Fournari, Maria Georgiadou, Mudrīte Grinberga, Siv Grete Stamnes, Helgi Hólm, Aimi Jõesalu, Catherine Johannes, Ingrid Keller-Russell, Conor Kelly, Christine Kladnik, Angelos Konstantinidis, Anna Krzyżanowska, Justyna Kukulka, Asta Liukaitiene, Marilina Lonigro, Eva Luptáková, Laura Maffei, Corina Mandi, Adriana Maris, Maria Antoinette Magro, Lorena Mihelač, Ayça Oğuz, Irene Pateraki, Ágnes Péter, Marta Pey, Elena Pezzi, Michael Purves, Alessandra Rebecchi, Helena Serdoura, Pasi Siltakorpi, Fani Smixioti, Joanna Stefańska, Adam Stepinski, Anna Szczepaniak, Michelle Thick, Tautvydė Daujotytė Mukile, Carlos Trincão, Theodor Tsampatzidis, Sandra Underwood, Irina Vasilescu

Dizainas ir kalbos klausimai

Christina Crawley, Gamze Kapilar

Vertėjas

Dizaino originalas

Dogstudio, Belgija

DTP ir spausdinimas

Hofi Studio, Čekijos Respublika
Dogstudio (versija anglų kalba)

Nuotraukų autoriai

ShutterStock, iStock

Tiražas

465

Išleista 2010 m. gruodžio mėn. Šiame leidinyje išreikšta autorių nuomonė nebūtinai sutampa su Europos mokyklų tinklo arba eTwinning centrinės paramos tarnybos nuomone. Ši knyga išleista taikant „Attribution 3.0 Unported Creative Commons“ licencijos sąlygas (http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/). Leidinys parengtas naudojant Europos Sąjungos Mokymosi visą gyvenimą programos finansinę paramą. Leidinyje atsispindi tik autorių nuomonė ir Europos Komisija negali būti laikoma atsakinga už šiame leidinyje esančios informacijos naudojimą.

ISBN 978-949047758-5
9 789490 477585

Mokytojų pasakojimai

eTwinning balsai

Pratarmė 7
Androulla Vassiliou

Įžanga 8
„eTwinning“ komanda

Skyrius 1

Pirmieji žingsniai „eTwinning“ programoje 11
Įžanga Donatella Nucci 11
Sandra Underwood 13
Catherine Johannes 14
Marta Pey 15
Maria Antoinette Magro 16
Angelos Konstantinidis 17
Helgi Hólm 18
Michelle Thick 20
Maria Doria 21
Autvydė Daujotytė Mukile 22
Valentina Cuadrado 23
Laura Maffei 25

Skyrius 2

Praktinė „eTwinning“ veikla 27
Įžanga Christina Crawley 27
Conor Kelly 28
Ayça Oğuz 29
Margarida Barbieri Figueiredo 31
Marilina Lonigro 32
Paulien du Fossé 33
Adam Stepinski 35
Pasi Siltakorpi 36
Corina Mandi 38
María Jesús Bayonas 39
Elena Pezzi 40

Skyrius 3

Veikla „eTwinning“ bendruomenėje 43
Įžanga Santi Scimeca 43
Adriana Maris 44
Elena Pezzi 45
Silvije Devald 46
Nuria de Salvador 48
Anna Szczepaniak 49
Ingrid Keller-Russell 50
Joanna Stefanska 51
Inge De Cleyn 53
Patrick Carroll 54
Alessandra Cannelli 55
Siv Grete Stamnes 56
Laura Maffei 57

Skyrius 4

Mano „eTwinning“ projektai 61
Įžanga Christina Crawley 61
Mudrīte Grinberga 62
Julie Ashby 63
Asta Liukaitiene 64
Aimi Jõesalu 65
Ágnes Péter 66
Theodor Tsampatzidis 67
Laurence Altibelli 69
Manuel Díaz Escalera 71
Mary Fournari 72
Vincent Dupont 73
Alessandra Cannelli and Laurence Altibelli 74

Skyrius 5

„eTwinning“ ir profesinis tobulinimas 77
Įžanga Anne Gilleran 77
Irene Pateraki 78
Lorena Mihelač 80
Maria Georgiadou 81
Anna Krzyżanowska 81

Mokytojų pasakojimai

eTwinning balsai

Eva Luptáková 82
Christine Kladnik 84
Helena Serdoura 85

Skyrius 6

„eTwinning“: asmeninis poveikis 89

Įžanga Donatella Nucci 89
Michael Purves 90
Alessandra Rebecchi 92
Carlos Trincão 93
Sari Auramo 94
Fani Smixioti 95
Justyna Kukulka 96
María Jesús Bayonas 98
Irina Vasilescu 99

Bendraautorių sąrašas 101

Prisidedantys eTwinning mokytojai

Mokytojų pasakojimai

eTwinning balsai

Prisidedantys eTwinning mokytojai

Pratarmė

Androulla Vassiliou
Europos komisarė, atsakinga už švietimą, kultūrą, daugiakalbystę ir jaunimą

Man labai malonu pristatyti Jums šią labai įdomią knygą, kurioje mokytojai dalijasi savo gausia ir įvairia dalyvavimo „eTwinning“ programoje patirtimi.

„eTwinning“ programa buvo pradėta siekiant paskatinti mūsų žemyno mokinius ir mokytojus jungtis į bendradarbiaujančių mokyklų tinklą. Šis tikslas atitinka Europos Sąjungos švietimo viziją: stiprinti bendradarbiavimą ir abipusį mokymąsi tarp Europos šalių visose pakopose, atsižvelgiant į nacionalinius švietimo sistemos organizavimo ir struktūros ypatumus.

Idėja buvo tokia: pasinaudoti vis didesnėmis IKT teikiamomis galimybėmis mokykloms, kad mokiniai bei mokytojai galėtų plėsti savo akiratį ir susipažinti su Europa, neišvykdami iš savo klasių. Spragtelėję pele, jie gali bendradarbiauti su savo kolegomis iš kitų šalių ir kartu mokytis bet kokio dalyko.

Be abejonės, susidomėjimas ir dalyvavimas „eTwinning“ programoje, kuri dabar yra „Comenius“ – ES programos mokykliniam ugdymui – dalis, pranoko visus lūkesčius. Iš dalies tai pasiekti padėjo programos lankstumas, nes ji neriboja dalyvių vaizduotės, ir tai, kad programa buvo kuriama pačių mokytojų. Vis dėlto svarbiausia – ypatingas daugumos mokytojų atsidavimas, entuziazmas ir kūrybiškumas bei jų mokinių noras bendrauti su partneriais iš kitų Europos šalių. „eTwinning“ siūlo mokykloms infrastruktūrą bendradarbiavimui, paramą, idėjas ir daugybę galimybių mokytojų profesiniam tobulinimuisi, tačiau didžiausia šios programos vertybė – mokytojų ir mokinių indėlis.

„eTwinning“ – Europos sėkmės istorija, o mokytojai, kurie prisidėjo prie šios knygos kūrimo, yra šios istorijos dalis. Esu tikra, kad jums patiks skaityti apie jų patirtį ir pasimokyti iš jos lygiai taip pat, kaip ir man.

Įžanga

„eTwinning“ komanda

Ši knyga – tai bendrų pastangų rezultatas. Ją parašė mokytojai iš skirtingų Europos šalių, kurie aktyviai dalyvauja „eTwinning“ programoje ir nori pasidalyti savo entuziazmu, patirtimi, patarimais ir netgi perspėjimais apie pasitaikančias kliūtis. Kartu su savo mokiniais jie dalyvauja bendradarbiavimo projektuose su partneriais iš kitų Europos šalių.

Prieš keletą mėnesių nusprendėme pakviesti *„eTwinning“ programos dalyvius* papasakoti savo istorijas ir tapti šios knygos bendraautoriais. „eTwinning“ portale paskelbėme kvietimą norintiems prisidėti. Per kelias dienas gavome daugybę atsakymų. Turėjome atlikti sudėtingą atranką ir pasirinkti 60 mokytojų, kurie prisijungtų prie knygos rašymo.

Pradėję rengti knygą, įkūrėme „eTwinning“ grupę, pakvietėme visus bendraautorius ir paprašėme jų pasirinkti vieną iš siūlomų temų. Jau netrukus tapo aišku, kad asmeninis atsidavimas viršys lūkesčius. Mokytojai pradėjo ne tik rašyti pasirinkta tema, bet ir komentuoti kitų pasakojimus bei juos papildyti. Nesitikėjome, kad grupė taip padidės, todėl nebuvo lengva viską sudėti į knygą, kurią dabar vartote.

Visų bendraautorių keliai skirtingi, bet juos visus vienija bendras dalykas: kažkada sužinoję apie „eTwinning“ programą, jie apsilankė portale www.eTwinning.net, susipažino su jos siūlomomis galimybėmis ir nusprendė užsiregistruoti. Tai suteikė jiems prieigą prie „eTwinning“ darbastalio, socialinės platformos, kurios pagrindinė paskirtis – susitikimo vieta dešimtims tūkstančių mokytojų iš visos Europos. Ten jie susipažino su kolegomis, turinčiais bendrų pomėgių arba profesinės veiklos sąlygų, pavyzdžiui: panašaus amžiaus mokiniai, dalykai, kurių moko, ar bendravimo kalba. Labai dažnai būtent „eTwinning“ darbastalyje jie rasdavo partnerius, su kuriais aptardavo ir imdavosi įgyvendinti savo bendradarbiavimo projekto idėjas. Užregistravę projektą, jie gavo galimybę naudotis savo „TwinSpace“, saugia bendradarbiavimo aplinka, kurioje jie vykdė projektus su mokiniais, naudodamiesi įvairiais jiems skirtais IKT įrankiais.

eTwinning balsai

Visi šie mokytojai įsitikinę, kad „eTwinning“ projektai sukuria labai išsamias ir autentiškas mokymosi situacijas jų mokiniams. Projektai padeda skatinti mokinių motyvaciją ir atvirumą, lavina jų bendravimo ir darbo komandoje gebėjimus bei ugdo kultūrinių skirtumų suvokimą ir toleranciją jiems.

Autoriai taip pat dalijasi mintimis apie „eTwinning“ reikšmę jų pačių mokymuisi, motyvacijai ir profesiniam tobulinimuisi. Dauguma jų nebuvo kompiuterių ekspertai, bet dalyvaudami „eTwinning“ įgijo pasitikėjimo naudotis IKT ugdymo tikslais. Jie susipažino su kitais pedagoginiais metodais bei ugdymo strategijomis ir turėjo galimybę dirbti tarpdalykinėse komandose. Dauguma jų taip pat patobulino savo užsienio kalbos gebėjimus.

Kartais jie mokėsi dalyvaudami organizuotoje „eTwinning“ mokymo veikloje, pavyzdžiui: mokymosi kursuose, profesinio tobulinimo seminaruose ir interneto kursuose bei seminaruose savo šalyje. Vis dėlto daugiausia mokytojai išmoko bendraudami su kolegomis ir stengdamiesi kartu nugalėti kliūtis, su kuriomis susidurdavo projektų metu. „eTwinning“ darbastalyje taip pat siūloma daug galimybių susisiekti su kitais „eTwinning“ dalyviais ir kartu aptarti juos dominančias temas (pvz.: pokalbiai internetu, mokytojų kambariai ir „eTwinning“ grupės). Autoriai neabejoja, kad „eTwinning“ tapo profesinio tobulinimosi tinklu.

Bet leiskite suteikti žodį mokytojams. Kituose skyriuose jie pasakoja, kaip **pradėjo dalyvauti „eTwinning“ (1 skyrius)**, kaip **pritaikė šią programą praktinėje veikloje (2 skyrius)**, apie **savo veiklą „eTwinning“ bendruomenėje (3 skyrius)** ir **savo sukurtus projektus (4 skyrius)**. Toliau jie dalijasi mintimis, kaip **„eTwinning“ prisidėjo prie jų profesinio tobulinimosi (5 skyrius)** ir ką **jiems asmeniškai davė dalyvavimas „eTwinning“ (6 skyrius)**.

Skyrius 1

Pirmieji žingsniai „eTwinning“ programoje

Įžanga

Donatella Nucci
„eTwinning“ centrinė paramos tarnyba

„eTwinning“ programos pradžia buvo oficialiai paskelbta 2005 metų sausio mėnesį didžiulės konferencijos Briuselyje metu. Toje konferencijoje dalyvavo trys šimtai mokytojų. Atrodo, daug, bet iš tiesų – labai mažai, palyginus su mokytojų visoje Europoje skaičiumi, iš kurių daugiau nei šimtas tūkstančių jau tapo „eTwinning“ dalimi. Pačioje pradžioje, 2005 metais, vienas iš pagrindinių Nacionalinių paramos tarnybų (NPT) ir Centrinės paramos tarnybos (CPT) prioritetų buvo supažindinti mokytojus ir mokyklas su šia programa. Visos NPT organizavo seminarus įvairiuose savo šalies regionuose, rašė straipsnius savo svetainėse ir įvairiais būdais vykdė „eTwinning“ sklaidą. Ši veikla buvo labai sėkminga ir iš tiesų daug mokytojų teigė atradę „eTwinning“ oficialių informacinių kampanijų, mokymo sesijų ir kitų nacionalinių ar europinių iniciatyvų metu. Kai „eTwinning“ tapo „Comenius“ programos dalimi 2007 metais, daugelis mokytojų atrado šią programą, kaip galimybę tęsti savo bendradarbiavimo su kitomis mokyklomis veiklą, kuri kitu atveju būtų nutrūkusi.

Tačiau yra labai daug mokytojų, kurie prisipažįsta aptikę „eTwinning“ patys, beveik atsitiktinai, ieškodami internete ko nors ar kažko kito, ko galbūt jie patys tuomet dar negalėjo apibūdinti. Įžvalgumas? „Galimybė pritaria parengtam protui“*. Iš tiesų daug mokytojų atsitiktinai aptiko „eTwinning“, aktyviai ieškodami pokyčių savo profesiniam gyvenimui: kitokių santykių su mokiniais, naujų mokymo ar ugdymo turinio pristatymo metodų – trumpai tariant, naujovių. Kai kuriems jų pirmoji pažintis nebuvo lemiama, todėl jie grįžo į „eTwinning“ po kelių mėnesių ar metų, pasirengę pasinaudoti šios programos teikiamomis galimybėmis.

Kokie bebūtų skirtingi „eTwinning“ programoje dalyvaujantys mokytojai ir jų asmeninio gyvenimo istorijos, jiems visiems būdingas tas pats požiūris: pažintis su kita kultūra ir kitomis kalbomis – tai gera patirtis jiems patiems ir jų mokiniams. Kalbų mokytojams „eTwinning“ – efektyvus būdas mokyti šiuolaikinių užsienio kalbų, sukuriantis sąlygas realiam bendra-

* Luji Pastero, žymaus XIX amžiaus prancūzų chemiko ir mikrobiologo citatos „le hasard 4favorise que les esprits préparés“ vertimas.

vimui, ypač tiems mokiniams, kurie gyvendami nepalankiose socialinėse aplinkose ar nutolusiuose regionuose, turi mažiau galimybių bendrauti su kita kalba kalbančiais žmonėmis. Be to, „eTwinning“ padeda plėsti mokinių akiratį mokant juos kitų dalykų, pavyzdžiui, istorijos ar biologijos.

Daug mokytojų nusprendė dalyvauti „eTwinning“ programoje, nes suprato, kad tai yra galimybė profesionaliai tobulėti. Vienas įdomiausių dalykų „eTwinning“ programoje jiems yra tas, kad dalyvavimas joje neapsiriboja vienu projektu. Mokytojai gali siekti tolesnio tobulėjimo, mėgaujasi iššūkiais įgyti naujų gebėjimų, išbandyti įvairias „eTwinning“ priemones ir vis labiau įsitraukti į bendraminčių mokytojų bendruomenės gyvenimą.

Dažnai mokytojai, įsitraukę į „eTwinning“ veiklą, nustemba supratę, kad už durų su užrašu „registruokitės „eTwinning“ slypi mokytojų, besidalijančių panašiais rūpesčiais ir problemomis, bendruomenė. Kartais pirmieji žingsniai bendruomenėje nėra tokie produktyvūs dėl įvairių priežasčių: netinkamo metų laiko, nusiteikimo ar pan., bet niekas Jūsų už tai tikrai nebaus! Sandra Underwood, mūsų pirmoji bendraautorė, dalijasi savo patirtimi.

Sandra Underwood

Mokykla	LSA Technology & Perfoming Arts College
Miestas	Lytham St Annes
Šalis	Jungtinė Karalystė

Prisimenu, naršiau internete ieškodama idėjų ugdymo veiklai tokiu metu, kai JK mokyklose veikla jau rimsta, ir aptikau „eTwinning“ svetainę. Nustebau pamačiusi tiek daug užsiregistravusių ir projektų ieškančių mokytojų iš visos Europos. Tai puiki galimybė kartu su panašių pomėgių žmonėmis ieškoti, kas padėtų skatinti mokinių motyvaciją klasėje.

Turiu prisipažinti, pradžia buvo nelengva ir mano pirmas bandymas dalyvauti projekte baigėsi nesėkme. Tai nutiko dėl netinkamai pasirinkto laiko, nes projektas buvo kuriamas ir vyko liepos mėnesį, kai Jungtinėje Karalystėje mokslo metai baigiasi, o daugumoje Europos šalių rugpjūtį jie vėl prasideda.

Tačiau nesėkmė manęs neišgąsdino, ir aš vėl prisiminiau „eTwinning“ po kelių mėnesių, gavusi kvietimą dalyvauti kontaktiniame seminare Kiolne. Su džiaugsmu pateikiau paraišką, laukiau ir man buvo suteikta galimybė dalyvauti seminare 2009 m. gruodį.

Net įsivaizduoti negalėjau, kaip šis seminaras paveiks mano profesinę veiklą ir mokinius. Savaitgalis Vokietijoje davė labai daug naudos, nes aš ten sutikau labai motyvuotus ir entuziastingus mokytojus, kurie nekantravo pradėti projektus. Mano projekto komanda – dvi mokyklos iš Vokietijos, viena iš Turkijos ir viena iš Velso – ėmėsi projekto, kuris tęsėsi du trimestrus: nuo sausio iki liepos. Projekto „Sveiki apsilankę mano pasaulyje“ metu mes bendravome naudodamiesi elektroniniu paštu, tinklaraščiu ir „TwinSpace“, o daugiau nei 160 mokinių rašė laiškus vieni kitiems ir bendravo tarpusavyje interneto pokalbių metu. Esu tikra, visi sutiks, kad reikėjo labai daug pastangų koordinuoti ir organizuoti veiklą, bet taip pat, be abejonės, pritars, kad mūsų veikla buvo labai sėkminga. Mano mokiniams ši patirtis patiko ir aš būtinai ją pakartosiu. Santykiai, kuriuos aš užmezgiau su savo mokiniais, paskatino neįtikėtinas jų pastangas ir suteikė man didžiulį pasitenkinimą mokymu ir mokymusi.

Iš pradžių aš abejojau, ar verta dalyvauti „eTwinning“ labiausiai baimindamasi darbo, kurio, maniau, pareikalaus ši veikla, ir to, kad niekas nevertins mano pastangų. Tačiau aš klydau taip manydama, nes mano direktorius labai norėjo, kad mokykla pradėtų bendradarbiauti su kitomis vietinėmis ar užsienio šalių mokyklomis. Vienas iš mokyklos uždavinių buvo gilinti kultūrines, socialines ir ekonomines mūsų mokinių žinias, kad galėtume padėti jiems tapti pasaulio piliečiais.

Mano pastangos buvo įvertintos ir aš buvau paskirta mokyklos ryšių koordinatore: turėjau rūpintis mokyklos tarptautiniais bei nacionaliniais ryšiais ir apskritai kurti pasaulinę mokyklos dimensiją.

Mano ugdymo veikla daug nepasikeitė, bet pasipildė naujomis žiniomis, kurių man padeda įgyti mano patirtis ir kursai, kuriuos lankau. Aš labiau pasitikiu savimi, kaip mokytoja, ir džiaugiuosi mokinių susidomėjimu partnerystės galimybėmis. Paskelbusi naują kvietimą mokiniams dalyvauti jiems skirtame užsiėmime, sulaukiau didžiulio norinčių dalyvauti skaičiaus, o tai rodo, kad mokiniai nori susipažinti su kitų žmonių gyvenimo būdu.

Esu įsitikinusi, kad yra gerokai daugiau galimybių mokiniams mokytis, nei įprasta pamoka. Mano „eTwinning“ patirtis, be abejonės, paskatins mane ieškoti naujų partneryščių: interneto ar organizuotų išvykų į vietinius universitetus, kad galėčiau supažindinti savo mokinius su nauda, kurią teikia užsienio kalbos mokėjimas, ir galimomis profesijomis, mokant užsienio kalbą. Mano mokykloje mokiniai, sulaukę keturiolikos metų, gali rinktis mokytis užsienio kalbos ar ne, ir aš esu įsitikinusi, kad norinčių mokytis kalbų atsirastų daugiau, jei mokiniai turėtų galimybę susitikti ir bendrauti su kitais mokiniais iš užsienio elektroniniu paštu ar internetu, pritaikyti savo kalbinius gebėjimus ir keistis informacija apie kultūras. Jeigu jie turėtų tokią galimybę, galbūt jie pirmiausia rinktųsi mokytis kalbos, užuot visai jos nesirinkę.

2005 metais nebuvo tiek daug „eTwinning“ projektų ir „eTwinning“ veiklos, kaip dabar, bet kai kurie mokytojai iškart suprato „eTwinning“ programos vertę užsienio kalbų mokymui bei jos teikiamas galimybes virtualiam mokinių mobilumui ir visiškai nemokamam kalbų mokymuisi, padedančiam kovoti su socialine atskirtimi.

Catherine Johannes

Mokykla	**Lycée Hilaire de Chardonnet**
Miestas	**Chalon Sur Saône**
Šalis	**Prancūzija**

2005 metais vietinis švietimo skyrius licėjuje išplatino dokumentą. Jis kvietė mus dalyvauti „eTwinning“ programoje kartu su kita mokykla iš ES. Iš pradžių idėja atro-

dė truputį miglota, bet pakalbėję su kolegomis, anglų kalbos mokytojais, nusprendėme pradėti projektą 2005–2006 mokslo metų pradžioje.

Aš mokau technologiniame licėjaus skyriuje (provincijoje jie maži). Mūsų mokiniai dažnai stokoja motyvacijos. Jiems nuolat sakoma, kad kalbos jiems nesiseka ir tiek! Iš tiesų tai netiesa. Be to, dauguma mokinių kilę iš nepalankios socialinės aplinkos, o jų tėvai negali sumokėti už keliones į užsienį.

Pamanėme, kad projektas galėtų padėti skatinti jų ir mūsų motyvaciją: jis galėtų suteikti prasmės užsienio kalbų mokymuisi ir IKT taikymui. Projektas padėtų šalinti ribas tarp mokomųjų dalykų (anglų kalbos ir IKT). Be to, ši virtuali kelionė nieko nekainuotų ir visi galėtų „vykti į ją drauge“.

Būtų klaidinga manyti, kad „eTwinning“ – tai tarsi panacėja nuo visų problemų, su kuriomis mokytojas susiduria savo klasėje, ypač kai mokiniai stokoja motyvacijos mokytis. Vis dėlto „eTwinning“ programoje mokytojų partnerių, Nacionalinės paramos tarnybos ir kitų žmonių, su kuriais tenka susidurti dalyvaujant „eTwinning“, parama padeda lengviau spręsti šias problemas, nes mokytojai čia nėra vieni, kaip pasakoja Marta Pey.

Marta Pey

Mokykla	**Institut Jaume Callis**
Miestas	**Vic**
Šalis	**Ispanija**

Viskas prasidėjo vieną dieną 2007 metų spalio mėnesį. Netikėtai radau skelbimą apie Ispanijos švietimo ministerijos siūlomus „eTwinning“ kursus. Kas ta „eTwinning“? Pirmoji mokymų dalis buvo labiau teorinė, bet antroji buvo arčiau realybės. Man reikėjo susirasti partnerį. Aš taip ir padariau, ir mažiau nei po 10 minučių Alessandra P. iš Monfalcone, Šiaurės Italijos, pakvietė mane dalyvauti projekte. Viskas tiko: uždaviniai ir net mūsų mokinių amžius (16–17). Aš turėjau greitai apsispręsti. Ar iš tiesų norėjau dalyvauti projekte? Ar verta? Ar mano mokiniai dalyvaus? Žinojau, kad jie nėra labai darbštūs, o jų anglų kalbos žinios ne pačios geriausios… Bet pagalvojusi truputį, nusprendžiau prisijungti prie šios „europinės bendruomenės“.

Kaip ir tikėjausi, sunkiausia buvo su mokiniais. Iš pradžių jie buvo labai entuziastingi, bet viskas pasikeitė, kai jie suprato, kad reikės daug dirbti…. Mums sekėsi nekaip, todėl aš nusprendžiau daugiau pamokos laiko skirti projektui ir už veiklą rašyti pažymius. Dažnai jaučiausi nusivylusi ir ne kartą ketinau baigti projektą, „eTwinning“ ir visa kita… Bet tęsti veiklą mane skatino stiprus ryšys su Aleksandra ir puiki pagalba, kurią teikė Madrido Nacionalinė paramos tarnyba bei Núria de Salvador iš Barselonos. Mane įtikino, kad „eTwinning“ – puiki priemonė mano mokymui ir mano mokinių mokymuisi.

Dalyvavimas „eTwinning“ gali prasidėti nuo labai nedidelio įsipareigojimo – paprasto kelių mėnesių trukmės projekto su vienu partneriu. Tikras „pavojus“ slypi tame, kad kartą pradėjęs „eTwinning“ veiklą, mokytojas nori išbandyti vis daugiau, kaip Maria Antoinette, mūsų kita bendraautorė, kuri per penkerius metus nuo savo pirmo projekto jau yra vykdžiusi 15 projektų su partneriais iš daug skirtingų šalių.

Maria Antoinette Magro

Mokykla	**St Gorg Preca Primary School C**
Miestas	**Hamrun**
Šalis	**Malta**

Kai 2005 metais buvo pristatyta „eTwinning“ programa, visi Maltos mokyklų direktoriai dalyvavo „eTwinning“ seminare. Grįžęs į mokyklą, mūsų direktorius visą informaciją perdavė mums, ir aš nusprendžiau iš karto užsiregistruoti, nors ir mažai žinodama, apie ką ši programa. Nuo tada kitaip neįsivaizduoju savo veiklos, o mano entuziazmas ir meilė „eTwinning“ laikui bėgant tik stiprėja.

Tik užsiregistravusi, apsilankiau „eTwinning“ portalo skyrelyje „Partnerių paieška“, ir pradinių klasių mokytoja iš Škotijos susisiekė su manimi. Su mokiniais, kuriuos mokėme, suplanavome paprastą projektą „Kitų kraštų vaikai“. Mokiniai rašė elektroninius laiškus vieni kitiems, o mes keitėmės „PowerPoint“ pristatymais bei nuotraukomis apie save ir savo mokyklas.

Baigiantis mokslo metams su mokiniais nusprendėme, kad buvo smagu dirbti kartu kaip šeimai. Iš savo draugų užsieniečių išmokome tiek daug, kad norėjome pakartoti veiklą ir kitais metais, taigi nusprendėme ją tęsti. Per pirmuosius penkerius „eTwinning“ metus dalyvavau penkiolikoje projektų su skirtingomis šalimis: Škotija, Lenkija, Norvegija, Slovakija ir Prancūzija. Kiekvienas projektas buvo puikiai integruotas į nacionalinį minimalų ugdymo turinį ir mokyklos ugdymo planą. Veikla neperžengė ugdymo plano ar programos ribų, bet vyko įdomiau, nei įprastai. Tai labai patiko mokiniams ir jie geriau įsiminė, ko išmoko. Jeigu ne projektas, pamokos būtų vykusios įprastu, tradiciniu nuobodžiu būdu.

Informacinės ir komunikacinės technologijos (IKT) – svarbus „eTwinning“ elementas, bet tikrai ne pats svarbiausias; tarpdalykiniai ryšiai ir bendradarbiavimas (iš vienos pusės – tarp mokytojų iš tos pačios mokyklos ir mokytojų iš kitų šalių, o iš kitos – tarp mokytojų ir mokinių) yra gerokai svarbiau, kaip matome iš Angelos atsiliepimų.

Angelos Konstantinidis

Šalis	**Secondary Sport School**
Miestas	**Drama**
Šalis	**Graikija**

Manau, man pasisekė, kad turėjau galimybę dalyvauti pirmajame seminare internetu apie „eTwinning“ programą Graikijoje 2008 metais. Seminaras vadinosi „Tarpdalykiniai projektai ir „eTwinning“ programa“, o jį vedė trys Graikijos ambasadoriai.

Apie šį seminarą perskaičiau „eTwinning“ naujienlaiškyje ir grynai iš smalsumo pateikiau paraišką jame dalyvauti. Žinoma, mane domino ši sritis, bet turiu prisipažinti, kad nebuvau tarpdalykinių projektų entuziastas. Tuo metu aš maniau, kad galiu skatinti aktyvų mokinių dalyvavimą tik perduodamas jiems dalykines žinias – mokydamas IKT. Iš tiesų mokiniai dirbo susidomėję mano pamokų metu, bet rezultatai manęs asmeniškai netenkino. Kartais mokiniai imdavo klausinėti manęs apie tam tikros mokymo turinio dalies naudą, užduodami, pavyzdžiui, tokius klausimus: „Mokytojau, kokia nauda iš to, ko mokomės, ar įgūdžių, kuriuos laviname?“ Neverta nė sakyti, kad tokie klausimai mane glumino ir vertė susimąstyti apie besąlygiškai priimamas ugdymo turinio teorijas…

Seminaras internetu apie tarpdalykinius projektus buvo galimybė, kurios aš ieškojau, kad galėčiau pasinerti giliau į savo teorinius apmąstymus. Supratau, kad dominuojantis pedagoginis modelis, kurio laikosi dauguma pedagogų, yra ne tik pasenęs, bet ir neefektyvus. Rimtai suabejojau mokymo metodikomis, grindžiamomis pažintinėmis ir intelektualinėmis instrukcijomis. Supratau, kad tik taikydami bendradarbiavimo modelį ugdymo procese galime ugdyti visapusiškai išsivysčiusią asmenybę. Be abejonės, IKT tenka svarbus vaidmuo šiame švietimo raidos etape. Po seminaro mano požiūris į mokymą visiškai pasikeitė: dabar man tai jau nebėra tik mokymas apie informacines ir komunikacines technologijas, bet labiau mokymas naudojantis IKT. Šis naujas požiūris mane žavi ir skatina siekti asmeninio tobulėjimo šioje srityje.

Kaip jau minėjome, bendradarbiavimo idėja nebuvo nauja daugeliui Europos mokytojų, nes jie jau daug metų dalyvavo „Comenius“ partnerystėse. Bet mūsų kitas bendraautorius pastebėjo, kad dalyvavimas „eTwinning“ programoje suteikė „Comenius“ partnerysčių veiklai naujų turiningų galimybių.

Helgi Hólm

Mokykla	**I Stóru-Vogaskóli**
Miestas	**Vogar**
Šalis	**Islandija**

2007 metais mano mokykla ėmėsi koordinuoti tris metus trunkantį „Comenius“ projektą „Pasaulis aplink mus“. Netrukus ir aš prisijungiau prie projekto ir iškart

supratau, kad tokia veikla buvo įdomi ir lavinanti. Projekte dalyvavo mokyklos iš kitų penkių šalių: Norvegijos, Belgijos, Anglijos, Čekijos Respublikos ir Prancūzijos. Jis buvo skirtas jauniausio amžiaus mokiniams, o jo tema buvo pasakojimai ir žaidimai. Nusprendėme, kad veiklą vykdysime ir bendrausime anglų kalba, dėl to mano mokykla į ugdymo turinį įtraukė anglų kalbą pirmoje klasėje (6 metų amžiaus mokiniams) ir tęsė šios kalbos mokymą. Taigi tapo akivaizdu, kad tokie projektai gali turėti trumpalaikį ir ilgalaikį poveikį dalyvaujančioms mokykloms. Vykdydamas projektą, pradėjau pastebėti dalykus, kurie, mano manymu, galėjo būti naudingi man, kaip mokytojui, besinaudojančiam kompiuteriu, ir mokytis jų.

„Comenius“ projekto veikloje dalyvavo jauniausio amžiaus mokiniai, bet kompiuterių klasėje aš dirbau beveik su visais mokyklos mokiniais (nuo 6 iki 16 metų), taigi aš pradėjau ieškoti būdų, kaip įtraukti daugiau mokinių į įvairius projektus. Iš Islandijos Nacionalinės „Comenius“ agentūros išgirdau apie „eTwinning“ ir 2007 metų rugpjūtį užsiregistravau. Nustebau sužinojęs, kad per labai trumpą laikotarpį nuo programos pradžios prie jos prisijungė tūkstančiai mokytojų iš visos Europos ir pradėjo vykdyti įvairius įdomius projektus. „eTwinning“ svetainėje pristačiau keletą savo idėjų ir gana greitai pradėjau bendrauti su kitais mokytojais.

Europinių projektų idėja daugumai mokytojų atrodo patraukli, bet nepriimtina dėl to, kad ugdymo turinio reikalavimų yra tiek daug, kad beveik nelieka laiko jokiai kitai veiklai. Paslaptis, kurią atrado Michelle, yra integruoti projektą į ugdymo turinį, ugdymo veiklai suteikiant pridėtinę europinės dimensijos vertę. O jos mokiniai sužinojo, kad projektinė veikla duoda naudos netgi stojant į universitetą...

Michelle Thick

Mokykla	King Edward VI College
Miestas	Nuneaton
Šalis	Jungtinė Karalystė

Mano asmeninis dalyvavimas „eTwinning“ programoje prasidėjo nuo meilės tarptautiniam švietimui, kai aš gyvenau ir mokiau Šiaurės Amerikoje bei Europoje. Mano koledžas įsitraukė į „Comenius“ projekto veiklą, o aš buvau viena iš darbuotojų, savanoriškai sutikusių padėti planuoti ją. Aš dalyvavau regioniniame susitikime, skirtame vykdantiems naujus „Comenius“ projektus, ir ten sužinojau apie „eTwinning“. Ši programa pasirodė kaip puiki galimybė lavinti mokinių kultūrinį supratimą, ir aš ėmiau galvoti, kaip integruoti ją į savo mokymo veiklą. Nors dauguma dirbančiųjų šeštose klasėse supras, kad laikas mokymui A lygiu yra labai ribotas, aš buvau įsitikinusi, kad „eTwinning“ veiklą galima efektyviai integruoti į pamokas. Be to, man, kaip istorijos mokytojai, svarbu parodyti savo mokiniams, kad istorija – tai ne vien tik mokslas apie mirusius žmones, istorija – tai gyvos studijos, kurių metu priežasčių ir pasekmių nagrinėjimas peržengia mokyklinio vadovėlio ribas.

Taigi aš nusprendžiau su savo senovės istoriją studijuojančia klase pradėti projektą, tiesiogiai susijusį su žiniomis, kurių jiems reikės egzaminams, ir ėmiau ieškoti mokyklos iš Graikijos, su kuria galėtume vykdyti veiklą. Aš susidariau labai teigiamą nuomonę apie „eTwinning“ svetainę ir greitai susiradau mokyklą, norinčią tapti partnere. Mano mokiniams labai patiko susipažinti su bendraamžiais iš užsienio ir gilinti savo žinias apie juos. Būtent todėl mes jau užbaigėme du projektus kartu ir, tikiuosi, greitai imsime planuoti trečią!

„eTwinning“ man atvėrė naujų galimybių pasaulį. Ne tik aš lavinau savo gebėjimus dirbdama kartu su kolegomis iš kitų Europos šalių interneto projekto ar profesinio tobulinimosi seminaro metu, bet ir mano mokiniai mokėsi iš savo kolegų partnerių mokykloje. Jie daugiau sužinojo apie Graikijos kultūrą bei gyvenimo būdą ir ypač nustebo sužinoję, kad viena mokykla iš mūsų potencialių partnerių turėjo pasitraukti iš projekto, nes mokiniai surengė streiką mokykloje!

Antrasis mokinių projektas su partnerių mokykla buvo bendras Britų Tarybos ir BBC sumanymas susijęs su jų programa „Pasaulio istoriją pasakoja 1000 daiktų“. Nors šio projekto metu mokiniai (kartu ir aš) dirbo savarankiškai ne pamokų metu, jie džiaugėsi matydami savo ir partnerių darbą pristatomą BBC svetainėje.

Ši veikla taip pat labai patiko mokiniams, be to, jie galės pristatyti ją savo paraiškose stodami į universitetą kitais metais, ir aš tikiuosi, kad tai jiems padės išsiskirti iš kitų stojančiųjų.

Pasibaigus projektams, mano direktorius paprašė manęs pristatyti „eTwinning“ rezultatus visam personalui, ne tik dėl to, kad pasidžiaugtų mano ir mano mokinių veikla koledže, bet ir paskatintų kitus mokytojus pradėti kurti savo projektus. Be to, manęs paprašė prisijungti prie „eTwinning“ ambasadorių komandos, ir aš tikiuosi, kad ši veikla atvers dar daugiau galimybių man ir mano mokiniams. Baigdama noriu pabrėžti, kad „eTwinning“ programa skirta ne tik jaunesnio amžiaus mokiniams – ją galima vykdyti ir su 16–18 metų amžiaus mokiniais. Reikia tik kūrybiškai į ją pažvelgti.

Tikrai nereikia būti ekspertu IKT srityje, jei nori pradėti „eTwinning“ veiklą – paprašykite ko nors, kad padėtų susikurti elektroninio pašto dėžutę, jei tokios dar neturite, o visa kita vyks savaime.

Maria Doria

Mokykla	**Liceo Classico “G. Galilei”**
Miestas	**Monopoli (BA)**
Šalis	**Italija**

Pradėjau dalyvauti „eTwinning“, nes ieškojau mokyklos partnerės, su kuria galėčiau organizuoti mokinių mainus, kadangi mokykla, kurioje dirbu jau 18 metų, visada domėjosi tokia veikla. Tikrai netikėjau, kad „eTwinning“ gali būti kažkas daugiau! Supratau, kad partnerystė – tai ne vien tik paauglių susitikimas, siekiant pagerinti jų kalbinius gebėjimus.

Tai tapo mano pirmojo projekto „Jungtinės Europos spalvos“, kurį aš pradėjau su Irena iš Lenkijos, pagrindu. Ji buvo mano pirmoji partnerė, o dabar – tikra draugė, visada pasiruošusi bei norinti dirbti ir bendrauti.

Aš tikrai daug dirbau, stengdamasi įgyvendinti šias idėjas. Kartais jaučiausi nepilnaverte, nes vis klysdavau – dažniausiai dėl to, kad nemokėjau tvarkyti vaizdo

įrašų, garso failų, nuotraukų, naudotis „FlashMeeting“ ir kitais panašiais įrankiais. „eTwinning“ portalas man atrodė kaip „neatrasta šalis“, kurią turėjau atrasti žingsnelis po žingsnelio. Šiandien galiu teigti, kas visi mano pasiekimai IKT srityje (ne tokie jau ir dideli, iš tiesų) susiję su „eTwinning“. Profesinio tobulinimo seminaras Sintroje, kuriame aš dalyvavau, tiesiog įkvėpė mane. Šio seminaro tema buvo mobiliųjų technologijų taikymas ugdymo procese. Iki seminaro savo mobiliuoju telefonu naudojausi tik kaip žadintuvu, siųsdama bei gaudama žinutes ar kartais fotografuodama.

Profesinio tobulinimo seminaro SIntroje metu, aš susipažinau su *neatrasta šalimi*, kurioje gausu išmaniųjų telefonų, „WinrRAR“, „Google Earth“, „Komposer“ ir pan. Mane tikrai nustebino šių technologijų taikymas ugdymo ir projektinėje veikloje. Aš įgijau patirties ir vėliau iš tiesų ėmiau ją taikyti.*

Projektui baigiantis, apibendrindama rezultatus ir savo mokinių atsiliepimus, pradėjau galvoti, kad „eTwinning“ galėtų būti daugiau nei papildomas projektas. Ši programa galėtų būti visiškai integruota į mokymo turinį. Netrukus man kilo mintis, kad „eTwinning“ galėtų tapti skersiniu mokymosi dalyku. Taigi dabar „eTwinning“ man – lanksčiausia mokymo priemonė, suteikianti galimybę man ir mano mokiniams mokytis, tobulėti, puikiai leisti laiką ir susirasti naujų draugų.

Tautvydė – mokytoja iš Lietuvos, dirbanti vienoje iš Europos mokyklų Briuselyje. Ji suprato, kad „eTwinning“ vienija ją ir jos mokinius su kitais dalyviais iš visos Europos.

Tautvydė Daujotytė Mukile

Mokykla	**École Européenne Bruxelles II**
Miestas	**Woluwe**
Šalis	**Belgija**

Kai 2010 metų kovo mėnesį aš atradau „eTwinning“ programą, ji atrodė kaip didžiulis pasaulis, kuriame apstu naujų galimybių, viliojančių atradimų ir daug žadančių pasiūlymų. Aš pasijutau lyg žuvis vandeny.

* Jei susidomėjote, sekite šią nuorodą: http://www.youtube.com/watch?v=ykSzlyJ2LOE&feature=player_embedded#

Nuo pirmos akimirkos „eTwinning“ programoje nekantravau pradėti veiklą. Turiu prisipažinti, esu visiška „eTwinning“ savamokslė, ir tai rodo, kaip iš tiesų lengva naudotis „eTwinning“ svetaine, jei tik turi noro ją pažinti.

Kai patį pirmą vakarą pristačiau savo projekto idėją, buvo be galo malonu stebėti, kaip kolegos iš skirtingų šalių ją palaiko ir yra pasiruošę pradėti bendrą veiklą. Netrukus pati gavau kvietimą dalyvauti kitame įdomiame projekte. Tokia sėkminga buvo mano veiklos pradžia. Mano pirmasis „eTwinning“ projektas vadinosi „Phrazes and Sayings – United in Different Ways to See the World“ (liet. „Posakiai ir priežodžiai padeda įvairiais būdais pažinti pasaulį“). 10 narių ir jų mokinių dėka atradome nuostabų posakių ir priežodžių pasaulį: jis suteikė mums galimybę geriau pažinti ne tik kitas kalbas, bet ir savo gimtąją kalbą.

Mano projektai yra glaudžiai susiję su dalyku, kurio mokau: domiuosi kalbiniais ir kultūriniais projektais, nes mokau lietuvių kalbos. Esu įsitikinusi, kad net gimtosios kalbos XXI amžiuje nebegalima mokyti kaip atskiro dalyko. Dirbu tarptautinėje mokykloje, bet „eTwinning“ padeda man apimti daug skirtingų Europos kalbų savo pamokų metu. Būtent tai man ir patinka „eTwinning“ programoje – nesvarbu, kur bedirbtum, tave visuomet supa Europa.

Šį skyrių užbaigs trumpa istorijos pamoka apie veiklą, kuri prisidėjo prie „eTwinning“ programos ir portalo kūrimo. Tai rodo, kad nuo pat pradžių „eTwinning“ programa buvo kuriama pačių dalyvių pagal mokytojų, besidominčių bendradarbiavimo veikla internetu, poreikius.

Valentina Cuadrado

Mokykla	**IES Alonso de Madrigal**
Miestas	**Ávila**
Šalis	**Ispanija**

2002 metais dalyvaudama bandomajame projekte OASIS (ang. Open Architecture and Schools in Society) turėjau susirasti partnerius, kad kartu galėtume užbaigti eksperimentą. Kadangi viena iš mūsų mokyklos programos veiklų buvo susijusi su

projektu „Pavasario diena Europoje“, aš kreipiausi į kolegę, kuri tuo metu buvo atsakinga už veiklą Ispanijoje. Ji padėjo man surasti partnerius, o projektinės veiklos rezultatas buvo pirmasis mūsų žurnalas http://ejournal.eduprojects.net/Museo10/index.php. Nuo tada tie patys partneriai iš Lenkijos ir Rumunijos bendradarbiavo su manimi „eTwinning“ bei „Comenius“ projektuose.

Vėliau mano kolegė iš Ispanijos pasiūlė man dalyvauti darbo grupėje, kuri tirtų mokytojų nuomones, poreikius ir lūkesčius apie naują bendradarbiavimo svetainę. Žinoma, aš sutikau – tai buvo pirmas kartas mano profesiniame gyvenime, kai manęs prašė pasidalyti savo nuomone ir poreikiais dėl ugdymo veiklos. Aš tikrai džiaugiausi šia galimybe. Tačiau aš nenorėjau siųsti tiktai savo asmeninių atsakymų, taigi aš pakviečiau savo mokyklos mokytojus prisijungti. Prisijungė kolegos iš projekto „OASIS“ bei dar viena nedidelė grupelė ir mes pasidalijome nuomonėmis. Tam tikra prasme tai buvo mūsų metodų ir rezultatų įvertinimas. Vėliau paaiškėjo, kad ši bendradarbiavimo svetainė buvo „eTwinning“ portalas.

Prasidėjus „eTwinning“ programai, mes lengvai sukūrėme savo pirmą projektą „Gamta ir žmogaus veikla“, nes jau žinojome, kaip norime dirbti. Mes įtikinome mokyklos vadovybę, kad partnerystėse svarbu bendradarbiavimas, dalyvavimas ir žinių gilinimas. Aktyvus mokinių ir mokytojų dalyvavimas – tai viena iš mokyklos varomųjų jėgų. Jų dėka gimsta tarpdalykinė veikla, kelionės, darbas komandoje, bendradarbiavimas ir pasaulinė mokyklos vizija. Dalyvavimas „eTwinning“ programoje nuo pat jos pradžios padėjo tobulėti man ir mano mokyklai, suteikdamas mokymosi procesui naujų galimybių ir tris nacionalinius apdovanojimus, kurie visada duoda teigiamos naudos.

Keletas „auksinių“ taisyklių pradžiai. Pradedame nuo šešių dalykų, kurie, Lauros Maffei nuomone, jai būtų labai pravertę veiklos pradžioje.

Laura Maffei

Mokykla	**Arnolfo di Cambio**
Miestas	**Colle di Val d'Elsa**
Šalis	**Italija**

1. PRADŽIA BE KLIŪČIŲ. **Registruodamiesi nesitikėkite, kad nepamiršite savo vartotojo vardo ir slaptažodžio – tikrai pamiršite. Todėl užsirašykite juos. (Patarimas: pasakykite savo kolegai, draugams ar šeimos nariams, kokiu el. pašto adresu naudojotės. Kai pamiršite, kur užsirašėte prisijungimo duomenis – galite būti tikri, kad pamiršite – bent jau žinosite, kaip gauti naują slaptažodį).**

2. ATSARGIAI – DURYS UŽSIDARO! **Jūs ką tik užsiregistravote, džiaugiatės patekę į naują pasaulį, kai – ak! – su pirmuoju bandymu gaunate keistą žinutę apie netikėtą klaidą. Prašykite pagalbos, bet jei šalia nėra eksperto, pasinaudokite magišku skaitmeninio pasaulio triuku: paleiskite sistemą iš naujo.**

3. PANIKOS KAMBARYS. **Paleidę sistemą iš naujo, bandote prisijungti, bet platforma, atrodo, neveikia. Taip būna. Prieš skambindami savo NPT, švietimo ministerijai ar pačiam ministrui, luktelkite ir vėliau pamėginkite dar kartą.**

4. BEVEIDIS ŽMOGUS. **Pirmiausia į profilį įkelkite savo nuotrauką. Niekas nenori bendrauti su šešėliu.**

5. BEIEŠKANT TINKAMIAUSIO. **Ieškodami tinkamo partnerio, atminkite, kad „eTwinning“ bendruomenėje yra panašiai kaip ir tikrame gyvenime – jei nebendrausite patys, niekas su jumis nebendraus. Ir atvirkščiai: parašę 100 žinučių, turėsite atsisakyti savo laisvalaikio ir rašyti atsakymus 100 galimų partnerių. Tinkamai paskirstykite prioritetus.**

6. AKIVAIZDI NESĖKMĖ. **Tikitės radę tobulą partnerį. Vis dėlto, jei jis dirba pradinėje mokykloje, jis negalės su jumis vykdyti projekto, pvz., apie atomo branduolio dalijimąsi. Kad išvengtumėte nesusipratimų, kelkite protingus tikslus sau, partneriams ir mokiniams.**

Skyrius 2

Praktinė „eTwinning“ veikla

Įžanga

Christina Crawley,
„eTwinning“ centrinė paramos tarnyba

Nėra lengva imtis keisti savo mokymo ir mokymosi būdus. Tik nuo jūsų pačių priklauso, ar mokymosi patirtis bus paprasta, ar sudėtinga. Vis dėlto vien jau pats pasinėrimas į nežinomybę, ieškant įkvėpimo ir naujovių, yra didžiulis žygdarbis. Visiems „eTwinning“ dalyviams šios programos veikla prasidėjo nuo noro „kažką pakeisti“. Ar ieškotų naujų mokymo strategijų, tam tikros mokymosi medžiagos, ar siektų patobulinti savo pamokas tarptautine dimensija, „eTwinning“ programos dalyviai – drąsūs mokytojai, trokštantys naujų iššūkių – ypač bendradarbiavimo srityje. Kai mokote vieni patys savo klasėje, yra viena, bet visai kas kita, kai prie jūsų prisijungia kita klasė ir kitas mokytojas.

Kitame skyrelyje „eTwinning“ programos dalyviai pasakoja, kaip jie patys pradėjo „eTwinning“ veiklą. Kaip jie suderino šią programą su savo jau vykdoma veikla, su kokiais sunkumais susidūrė, kas buvo netikėtai lengva ir kaip jie toliau tobulėjo po pažinties su „eTwinning“ programa.

Nuo ko geriau pradėti, jei ne nuo paprastos idėjos? Conor pasakoja, kaip jis ėmėsi paprastos idėjos ir kartu su savo partneriais bei mokiniais pavertė ją nuotykiu, puikiai integruotu į ugdymo turinį.

Conor Kelly

Mokykla	Moyle Park College
Miestas	Dublin
Šalis	Airija

Nuo ko viskas prasidėjo? Viskas prasidėjo 2009 rugsėjį nuo idėjos sukurti filmą pagal eilėraštį. Vėliau idėja išsiplėtė: kad filmus pagal eilėraščius kurtų mokiniai iš visos Europos ir komentuotų vieni kitų pasirinktus eilėraščius bei sukurtus filmus.

Pirmiausia aš paskelbiau savo idėją „eTwinning“ portalo partnerių paieškos skyrelyje ir ėmiau laukti atsakymo. Man atrašė penki mokytojai iš trijų šalių ir taip gimė mūsų projektas.

Aš įgijau naujų įgūdžių, kaip redaguoti skaitmeninius filmus ar kitą skaitmeninę medžiagą bei įrašyti garsą; aš taip pat patobulinau savo interneto dizaino, bendradarbiavimo kompiuteriniuose tinkluose ir korektūros gebėjimus. Projekte dalyvavę mokytojai mokė vieni kitus, o sukurta vaizdo medžiaga buvo įrašyta į DVD, redaguota ir nusiųsta į „YouTube“, kur vėliau buvo patalpinti visi šeši filmai.

Pagrindinis projekto tikslas buvo sukurti šešis trumpus filmukus, o pedagoginis uždavinys – suteikti mokiniams galimybę naujoviškai nagrinėti poeziją dalyvaujant bendroje veikloje. Mokiniai galėjo patys pasirinkti eilėraščius, pagal kuriuos norėjo kurti filmus, dalytis savo mintimis apie juos ir keistis komentarais „TwinSpace“ erdvėje bei projekto svetainėje. Visa tai suteikė jiems galimybę susipažinti su bendraamžių požiūriu į poeziją.

Apgailestauju tiktai dėl to, kad mano mokiniai neturėjo daugiau galimybių bendradarbiauti. Nors aš pakviečiau juos į „TwinSpace“, jie negalėjo ja naudotis. Mums kilo problemų naudojantis „TwinSpace“, todėl aš sukūriau atskirą svetainę projektui. Mano nuomone, tradicinėje svetainėje reikalingą medžiagą galima pateikti vizualiai patrauklesniu ir labiau prieinamu būdu. Naudodamasis šia svetaine, aš koordinavau visą įvairių mokyklų vykdomą veiklą.

Nebuvo sunku ir kitus savo mokyklos mokytojus įtraukti į veiklą, nes filmo kūrimas – tai bendra veikla. Mano mokyklos mokytojai buvo labai paslaugūs. Vieni sutiko vaidinti, kiti padėjo paskirstyti vaidmenis, medžio darbų ir dailės mokytojai padėjo sukurti dekoracijas, direktorius ir pavaduotojas sutvarkė mano ir mokinių tvarkaraščius, kad galėtume filmuoti ir pan.

Mes labai apsidžiaugėme, kai mūsų svetainė laimėjo pagrindinį nacionalinį IKT apdovanojimą „Junior Spider Award“ už geriausią pedagoginę svetainę Airijoje. Mokykla iš Rumunijos taip pat sukūrė svetainę dviem kalbom savo filmui ir projekto metu ją nuolat atnaujindavo.

Aš mokau pagal Airijos ugdymo programą, kurioje poezijai tenka svarbus vaidmuo. Versdami visus projekto metu nagrinėtus eilėraščius, žiūrėdami partnerių iš Europos sukurtus filmukus ir juos komentuodami, mokiniai galėjo naujoviškai pažvelgti į poeziją ir gilinti savo supratimą apie ją.

Svetainės

Airių svetainė – http://www.iol.ie/~kellyc/film.htm
Rumunų svetainė – http://strongteam.lispanciu.ro/index.html

Kalbant apie tai, kas slypi už pamokinės bendradarbiavimo veiklos, Ayça dalijasi mintimis, kaip svarbu suprasti mokinių poreikius, naudojantis šiandieninėmis technologijomis.

Ayça Oğuz

Mokykla	**Hasan Kağnıcı İlköğretim Okulu**
Miestas	**Bağcılar/İstanbul**
Šalis	**Turkija**

„eTwinning“ – tai „pedagoginis vandenynas“. Jaunimas smalsiai domisi internetu; tai gali juos privesti prie netikėtų atradimų bei įkvėpimo ir, atvirkščiai, gali paskandinti juos tamsoje ir gausybėje nereikšmingos informacijos. Mes, mokytojai, privalome šį įrankį, kuris mokiniams atrodo skirtas pramogoms, paversti

daugiafunkcine pedagogine priemone. Turime padaryti tai tiksliai ir aiškiai, kad išvengtume informacijos šlamšto. Mokymosi procesas turi būti pozityvus ir kryptingas su aiškiais, apčiuopiamais bei produktyviais rezultatais. Pirmą kartą išgirdau apie „eTwinning“ ieškodama saugios interneto platformos, kur mano mokiniai galėtų leisti savo laisvalaikį.

Mano mokykla įsikūrusi Stambulo priemiestyje. Dauguma tėvų yra žemo išsilavinimo lygio, jie apgailestauja, kad negali suteikti daug galimybių savo vaikams. Kai mes pradėjome vykdyti „eTwinning“ projektus, jie pastebėjo, kad jų vaikai gavo galimybę ištrūkti iš užburto rato ir persikelti į tarptautinę areną. Poveikis buvo dinamiškas ir labai motyvuojantis. Mano klasėje 47 mokiniai. Neįmanoma juos po vieną sudominti. Todėl aš suskirsčiau savo mokinius į darbo grupes ir paskyriau jiems tam tikras pareigas projektuose. Tapo svarbu mokytis kūrybiškai ir ieškoti naujoviškų sprendimų įprastoms problemoms.

Tokiai veiklai „eTwinning“ platforma yra tiesiog nuostabi, ji suteikia mokytojams ir mokiniams daugybę galimybių. Vis dėlto su viena problema susidūrėme: dėl užsienio kalbos gebėjimų stokos reikėjo prižiūrėti savo devynmečius mokinius ir nuolat jiems padėti. Mokymosi kursai padėjo man efektyviau naudotis internetu ir aš netgi išdrįsau susikurti savo interneto erdvę. Netrukus aš ėmiau kurti svetainę, naudodamasi atviro kodo programine įranga. Į ją įkėliau paprastus vertimo modulius, kad galėčiau padėti mokiniams. Taip ši svetainė tapo saugiu uostu internete, atvėrusiu „eTwinning“ vandenyno gelmes mano mokiniams. Saugumo sumetimais keletą tėvų aš paskyriau svetainės moderatoriais. Dabar mano mokiniai gali patys publikuoti ten turinį, naudotis „TwinSpace“ „Mokinių kampeliu“ ir susitikti su savo projekto partneriais. „eTwinning“ turi daug galimybių, kuriomis galima įvairiai pasinaudoti.

Mano mokiniai dalijosi idėjomis su kitais mokiniais, kurie buvo kilę iš skirtingų šalių, bet gyveno panašiai kaip ir jie. Mokiniai atrado skirtumus ir išmoko juos vertinti kaip galimybę, kuri praturtina mus. Vienas iš svarbiausių rezultatų buvo įvairovės supratimas ir žinios, kad mes visi dalijamės bendromis vertybėmis.

Anksčiau mūsų mokykla nebuvo dalyvavusi jokiame tarptautiniame projekte. Mokyklos vadovybė, pamačiusi mūsų „eTwinning“ projektus, skyrė mums kompiuterį bei projektorių ir įvairiai rėmė mūsų veiklą. Kai kurie mano kolegos taip pat prisijungė prie „eTwinning“. Staiga Europa tapo mums labai artima.

Magarida, mūsų kita bendraautorė, pasakoja apie sunkumus, su kuriais ji susidūrė vykdydama „eTwinning“ sklaidą savo regione, ir kaip penkerių metų sukaktis suteikė idealią platformą naujienų apie „eTwinning“ projektus pristatymui mokykloje ir platesnėje bendruomenėje.

Margarida Barbieri Figueiredo

Mokykla	**Agrupamento Vertical de Escolas de Pinheiro**
Miestas	**Penafiel**
Šalis	**Portugalija**

Kai 2009 metų rugsėjo mėnesį aš pirmą kartą pristačiau „eTwinning“ projektą susitikime su savo rajono įvairių ugdymo pakopų mokytojais, aš kalbėjau kaip ikimokyklinio skyriaus koordinatorė. Bekalbant man susidarė įspūdis, kad niekas į tai rimtai nežiūri.

Mane palaikė Cristina Gonçalves (labai patyrusi „eTwinning“ programos dalyvė), todėl aš nepasidaviau ir priėmiau iššūkį padėti visiems kitiems ikimokyklinio ugdymo mokytojams užmegzti partnerystes su kitomis Europos mokyklomis.

Penktasis „eTwinning“ programos gimtadienis suteikė unikalią platformą projekto sklaidai pedagoginėje bendruomenėje. Kadangi veikloje dalyvaujančius mokinius rėmė jų šeimos, tapo įmanoma įvairi veikla: galėjome leisti balionus, sukurti dainą, dainuoti „Su gimimo diena“ ir suplanuoti bei parengti parodą apie mokykloje vykdomus projektus.

Mūsų seminaras „eTwinning“ – tai iššūkis“, skirtas visiems mūsų mokyklų mokytojams, sukėlė susidomėjimą projektu ir kitose ugdymo pakopose bei suteikė jiems žinių apie programą.

Bendruomenės dalyvavimas tokiame tarptautiniame projekte, kuris skatina etninę įvairovę ir asmeninės patirties mainus, yra labai svarbus žingsnis siekiant kurti tvirtą ir vieningą Europą.

Tikiu, kad mes turime atkreipti dėmesį į ateities kartas, nes tai yra labai svarbu norint išspręsti didžiausias mūsų laikų problemas.

Marilina pasakoja, kaip galima integruoti „eTwinning“ projektą į anglų, kaip užsienio kalbos, (angl. „English as a Second Language“, ESL) mokymo planą.

Marilina Lonigro

Mokykla	**Scuola Media “Giovanni Pascoli”**
Miestas	**Margherita di Savoia**
Šalis	**Italija**

Aš mokau 11–13 metų mokinius anglų, kaip užsienio, kalbos itališkose valstybinėse mokyklose. Nuo pirmojo savo projekto 2005 metais stengiuosi vis labiau integruoti „eTwinning“ projektus į savo mokymo veiklą. Kai pradėjau dirbti mokytoja, jutau, kad visos mano strategijos baigiasi nesėkme, ypač dirbant su mokiniais, turinčiais sunkumų. Ėmiau galvoti, kodėl, nepaisant visų mano pastangų, mano mokiniai nesimokė pakankamai, ir atrodė, kad nenori daryti namų darbų.

Laimei, mano pirmas „eTwinning“ projektas padėjo man rasti atsakymą: svarbiausia buvo motyvacija. Mokiau užsienio kalbos mokinius, žinančius, kad aš moku jų kalbą, ir nesvarbu, kiek besistengiau kalbėti pamokoje ir skatinti juos daryti tą patį, bet koks bendravimas užsienio kalba atrodė dirbtinas. Daugumai mokinių visos užduotys atrodė nereikšmingos, o kai kurie visiškai net nebandė jų atlikti. Mokiniai buvo per jauni, kad galvotų apie ateitį ir suprastų anglų kalbos svarbą, todėl jiems nerūpėjo anglų kalbos gebėjimų – bendravimo žodžiu ir raštu – lavinimas be jokio tiesioginio poreikio. Taigi aš nusprendžiau, kad „eTwinning“ projektai galėtų padėti skatinti jų bendravimą, ypač raštu. Aš iš karto pastebėjau tokių projektų naudą, ypač labiau motyvuotiems mokiniams, kurie labai norėjo pažinti mokinius iš partnerių šalies ir iš visų jėgų stengėsi bendrauti anglų kalba.

Laikui bėgant ir tobulėjant „eTwinning“ platformai, ėmiau siūlyti mokiniams išbandyti savo bendravimo žodžiu gebėjimus, kad jie galėtų pažinti savo draugus iš kitos pusės. Buvo tiesiog puiku! Klasėje mokiniai repetavosi, ko jie paklaus savo draugų ir kokių atsakymų jie gali tikėtis. Planuodama pradėti naują „eTwinning“ projektą, nusprendžiau pasirinkti vieną ar dvi temas iš savo mokymo plano ir ieškoti partnerių, kuriuos domintų tie patys dalykai. Užuot nagrinėję šias temas vieni

patys, mes nagrinėjame jas bendro projekto metu o bendradarbiavimas su kitais mokytojais labai padeda planuojant pamokas: mes dalijamės užduotimis ir dėl to mano pamokos nuolat praturtėja naujomis perspektyvomis ir partnerių pasiūlyta veikla. Tai paverčia mokymą ir mokymąsi smagia veikla.

Bendradarbiavimo veikla su kitomis Europos mokyklomis ypač kalbų mokytojams jau senokai yra tapusi įprasta, kad ir paprasčiausia savo forma: susirašinėjimu, mainais ir pan. Tačiau kitų dalykų mokytojams ji nėra tokia įprasta, nes nėra taip lengva greitai pastebėti europinių projektų teikiamą naudą, mokant kitų dalykų. Viena iš mokytojų, mokančių kitų dalykų nei kalbos, – biologijos mokytoja – pasakoja, kaip skeptiškai ji žiūrėjo į „eTwinning“, bet pradėjusi naudotis šios programos portalu ir įrankiais iškart pakeitė savo nuomonę ir dabar ji jau dalijasi savo žiniomis su kolegomis.

Paulien du Fossé

Mokykla	**CSG Willem van Oranje**
Miestas	**Oud-Beijerland**
Šalis	**Nyderlandai**

Kai pirmą kartą išgirdau apie „eTwinning“ programą, jos idėja – ieškoti ryšių su kitomis mokyklomis – atrodė labai miglota. Aš nejaučiau jokio poreikio tokiai veiklai, todėl nekreipiau į ją dėmesio. Aš mokau biologijos ir iš pradžių nemačiau jokio ryšio su savo dalyku. Tačiau greitai viskas pasikeitė.

Kai užsiregistravau „eTwinning“, niekas iš mano mokyklos negalėjo paaiškinti man, kaip ši programa veikia. Taigi aš paprasčiausiai ėmiau spaudyti mygtukus „eTwinning“ portale ir po truputį mokiausi. Netrukus, aš ne tik radau partnerius savo projektui, bet ir prisijungiau prie jau vykstančių projektų.

Tuomet nusprendžiau pradėti projektą apie aplinkosaugą ir tirti vandens kokybę netoli mokyklos esančiame vandens telkinyje. Pamaniau, būtų įdomu sužinoti apie vandens kokybę kitose šalyse.

Prieš mane atsivėrė naujas pasaulis! Labai lengvai radau ne tik mano projektu apie vandenį susidomėjusius žmones iš kitų Europos šalių, bet ir daug kitų projektų, kurie tobulai tiko mano dalyko programai. Per labai trumpą laikotarpį prisijungiau prie įvairių projektų, o mano mokiniai buvo tokie pat entuziastingi, kaip ir aš.

Jei žinote, kaip naudotis portalu, jis yra labai patogus ir jame visai nesudėtinga užmegzti kontaktą su mokytojais iš visos Europos. Aš norėjau sužadinti ir savo kolegų entuziazmą, taigi pristačiau jiems kelių projektų rezultatus ir dabar mes ketiname vykdyti projektą visos mokyklos mastu bei pasinaudoti skirtingų Europos šalių receptais (iš projekto apie valgymo įpročius Europoje).

Taip mano entuziazmas paskatino ir kitus mokyklos mokytojus netiesiogiai prisijungti prie „eTwinning“. Kadangi mokiniams patinka tokiu būdu susipažinti su jaunais žmonėmis iš visos Europos, tikiuosi, jau netrukus pirmieji kolegos ims teirautis, kaip jiems patiems susirasti partnerį ar projektą „eTwinning“ portale. Mielai pasakysiu, kokius mygtukus spausti ar kaip susisiekti su kitais, ir tikiuosi jų entuziazmas persiduos kitiems. Taip vis daugiau mokytojų dalyvaus „eTwinning“. Didžiuojuosi, kad kaip pirmoji „eTwinning“ programos dalyvė savo mokykloje padėjau tam pagrindus.

„eTwinning“ papildo pamokas: jūs ne tik galite susipažinti su gyvenimo būdu ir papročiais kitose šalyse, bet ir susirasti naujų draugų bei reguliariai su jais bendrauti. Kai dar pagalvoju, kad užmegzti kontaktą yra labai lengva, o projektus nesudėtinga integruoti į mokomojo dalyko programą, paprasčiausiai nesuprantu, kodėl daug mokytojų nedrįsta žengti pirmojo žingsnio. Imkitės šios veiklos; pažadu – nesigailėsite!

▲

Adam Stepinski iš Lenkijos pasakoja, kaip dalyvaudamas „eTwinning“ programoje, jis ne tik lavino savo techninius gebėjimus, bet ir kartu su savo mokiniais sugebėjo išnagrinėti daug svarbių temų apie kultūrinį bei istorinį supratimą.

▼

Adam Stepinski

Mokykla	Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja Kopernika
Miestas	Tarnobrzeg
Šalis	Lenkija

Kartą „eTwinning“ konferencijos Varšuvoje metu išgirdau išmintingą posakį apie „eTwinning“ projektus. Jie buvo apibūdinti kaip raktas, atveriantis duris į Europą. Šis posakis labai gerai apibūdina ir mano „eTwinning“ patirtį.

Aš pradėjau savo pirmą projektą su draugu iš Italijos, kurį pažinojau jau daug laiko. Netrukus mes pakvietėme mokytoją iš Rusijos prisijungti, ir aš iš karto pajutau, kaip nematomas tiltas sujungė vakarinę senojo žemyno dalį su rytine. Antrais metais, kai mes vykdėme naują savo projektą, dar dvi mokyklos pareiškė norą bendradarbiauti su mumis. Viena mokykla buvo iš Monzono, Ispanijos, o kita – iš Belfasto, Šiaurės Airijos. Man tai turėjo paslėptą prasmę: mums pavykos sujungti Pietus su Šiaure. Kai kalbėjau su mokiniais, kurie dalyvavo abiejuose projektuose, bandžiau paaiškinti jiems istorinę įvairių nesusipratimų ir konfliktų tarp šių keturių Europos dalių kilmę. Malonus sutapimas buvo tas, kad Lenkijai, mano gimtajai šaliai, teko metaforiškas vaidmuo. Ji tapo vienijančiu elementu mūsų tarptautiniame sumanyme.

Kalbėdamas apie savo kompiuterinius įgūdžius, turiu prisipažinti, kad prieš tai, kai nusprendžiau prisijungti prie „eTwinning“, buvau beraštis. Žinoma, buvau susipažinęs su MS Office ir pagrindiniais interneto įrankiais, bet bendradarbiavimas su mano nuostabiais partneriais privertė mane išmokti daug naujų dalykų: naudotis įvairiais antrosios kartos saityno įrankiais, bendradarbiavimo socialiniuose tinkluose programomis ir skirtingomis konferencijų svetainėmis.

Nebuvo sunku integruoti savo „eTwinning“ veiklą į ugdymo planą. Tai tapo įmanoma dėl mūsų bendro tikslo: siekėme, kad mūsų projektai būtų kuo artimesni mokinių kasdieninei patirčiai. Projekto „Kas tau svarbu gyvenime?“ metu disku-

tavome apie įvairius dalykus: draugystę, meilę, šeimą, taiką, vienybę, konfliktus, karus ir pan. Mokiniai iš trijų šalių noriai įsitraukė į veiklą, nes jie galėjo keistis savo nuomonėmis apie dalykus, kuriems tenka svarbus vaidmuo jų gyvenime. Projekto „Ar istorija gali mokyti gyvenimo?“ metu paeiliui kūrėme etapus plėtodami diskusijų temas. Pradėję nuo mokinių gyvenimo istorijų, toliau nagrinėjome šeimų ir vietinių bendruomenių istorijas. Kitais metais ketiname tęsti veiklą ir nagrinėti pasirinktus dalyvaujančių šalių ir pasaulio istorijos elementus.

Visi mokytojai, dalyvaujantys mūsų „eTwinning“ projektuose, sutinka, kad yra labai svarbu informuoti mokyklų bendruomenę apie sėkmingą veiklą (ir nesėkmes). Praėjusiais metais partneriai iš Italijos organizavo visą dieną trukusį renginį, kurio metu dalyviai pristatė mūsų projektą, jo etapus ir bendradarbiavimo būdus. Šiais metais liepos mėnesį mano mokykla paruošė „eTwinning“ gimtadienio koncertą. Buvo puiki proga atšvęsti „eTwinning“ gimtadienį ir pristatyti šią programą vietos bendruomenei. Mano mokyklos direktoriaus pavaduotojas palinkėjo „eTwinning“ programai, švenčiančiai penkerių metukų jubiliejų, sėkmingai vystytis ir tobulėti ateityje.

Pasi, mokytojas, dirbantis su specialiųjų poreikių vaikais, pasakoja, kaip lengvai jis pradėjo savo „eTwinning“ veiklą ir kaip jo entuziazmu užsikrėtė kiti kolegos.

Pasi Siltakorpi

Mokykla	Pääskytie school
Miestas	Porvoo
Šalis	Suomija

Prie „eTwinning“ programos prisijungiau netikėtai. 2005 metais dalyvavau seminare apie mokyklos tinklalapių vertimą ir jo metu užsiregistravau „eTwinning“ programoje. Iš pradžių su manimi susisiekė keletas mokyklų, kurios norėjo pradėti „Comenius“ mokyklų partnerystės projektą. Ieškojau mokyklos, kuri mokytų tokio paties amžiaus specialiųjų poreikių mokinius, kaip ir aš. Apsidžiaugiau, kai gavau elektroninį laišką iš Anne Jakins iš Sackville mokyklos Rytų Grinstead, JK. Netrukus supratome, kad mūsų pomėgiai labai panašūs. Kai prie mūsų prisijungė IKT mokytojas Nick Falk, mūsų darbo grupė tapo labai funkcionali. Ir Nick, ir Anne buvo labai patyrę tarptautinių projektų srityje.

Nors ir neturėjau daug patirties, labai norėjau dalyvauti veikloje, nes buvau ką tik grįžęs iš du metus trukusio projekto Afrikoje. Aš ir mano kolega Nick iš JK koledžo domimės kompiuteriais bei muzika. Mes iš karto radome bendrą kalbą. Norėjome sužinoti, kokiais įrankiais galima būtų naudotis dirbant su specialiųjų poreikių mokiniais. Netrukus supratome, kad galima naudotis bet kuriuo įrankiu, jeigu juo naudojamasi protingai. Mokiniai labai greitai išmoko naudotis įvairiais įrankiais. Iš pradžių aš neįtraukiau kolegų iš savo mokyklos, nes joje nuolat buvo vykdomi įvairūs projektai, o aš nenorėjau primygtinai reikalauti. Bet laikui bėgant ir kiti mokytojai pradėjo vykdyti savo projektus, be to, sulaukėme mokyklos vadovybės paramos, kuri buvo labai svarbi. Kalbant apie veiklos tematiką, tikrai nebuvo sunku pasirinkti temas, kurios atitiktų ugdymo turinį.

Kai imu galvoti apie savo jau penktus metus skaičiuojančią „eTwinning“ veiklą, mintyse kyla tiek daug gražių prisiminimų, patyrimų, akimirkų ir draugų, kad turiu prisipažinti, jog „eTwinning“ padarė man tikrai didžiulę įtaką. Jei nebūčiau dalyvavęs tame pirmame „eTwinning“ seminare, būčiau praradęs daug galimybių, kurios pakeitė mane, kaip mokytoją. Vienas didžiausių pokyčių yra tas, kad dabar aš matau savo profesiją platesniu mastu, nei anksčiau. Su savo kolegomis mokytojais iš visos Europos esame didžiulės bendruomenės nariais. Europietiškesnis mąstymas dabar yra visų dalykų, kurių mokau, pagrindas. Manau, kad ir mokiniai, kurie dalyvauja „eTwinning“ projektuose, jaučiasi taip pat. Jie žino, kad turi draugų kitose šalyse.

Bendradarbiaudami jie sužinojo, kad kiti mokiniai turi tokius pat pomėgius, lūkesčius ir svajones. Mano mokinius ypač pradžiugino tai, kad jie suprato, jog gali bendrauti su draugais iš užsienio netgi turėdami mokymosi sunkumų. Visa tai ir teigiami projekto pristatymai laikraščiuose bei per nacionalinę televiziją sustiprino jų savigarbą; jau nekalbant apie laimėtus du nacionalinius apdovanojimus. Jaučiu, kad mūsų pavyzdys paskatino ir kitus mokytojus vykdyti projektus. Bent jau mano gimtajame mieste projektų skaičius per pastaruosius metus išaugo. Be to, tarptautiniai projektai daro įtaką ir kasdieninei mokyklinei veiklai. Visada tikėjau, kad mokymasis turi būti smagus ir motyvuojantis. „eTwinning“ – tai vienas iš būdų tai paversti tikrove.

Corina pasakoja, kaip ji pradėjo pirmą „eTwinning“ projektą su kitais dviem partneriais. Nuo tada jos dalyvavimas programoje vis augo, o jos mokiniai patyrė visokeriopą naudą.

Corina Mandi

Mokykla	Avram Iancu School
Miestas	Satu Mare
Šalis	Rumunija

Pirmą kartą susidūriau su „eTwinning“ 2008 metais, kai pradėjau dalyvauti projekte su mokyklomis iš Portugalijos ir Lenkijos. Projekto „Europos legendos“ tikslai buvo keistis mintimis apie kitas kultūras, skatinti mokinius mokytis užsienio kalbos ir susipažinti su įvairiais IKT įrankiais. Mokiniams buvo skirta užduotis surinkti savo šalies legendas ir nusiųsti jas savo partneriams, kad šie jas iliustruotų. Jie turėjo keistis savo įspūdžiais elektroniniu paštu, o sukurtus darbus atsiųsti į tinklaraštį (http://legendsofeurope.blog.com/).

Nuo pat pradžių mokiniai dirbo labai entuziastingai, nes jie turėjo mokytis bendrauti, priimti sprendimus, vertinti medžiagą, suprasti savo bendraamžių mąstymo būdą ir vertinti kitas kultūras. Ši veikla suteikė mūsų mokykloms galimybę taikyti IKT ir darbo grupėse metodus pamokinėje veikloje.

Šiuo metu vykdome „Comenius“ mokyklų partnerystės projektą, koordinuojamą mūsų partnerių iš Vokietijos. Šį partnerį taip pat radau „eTwinning“ portale ir tai man suteikė dar vieną galimybę tarptautinės partnerystės veiklai. Šiame projekte mano „eTwinning“ bendradarbiavimo partneriai – dvylikos mokyklų mokytojai ir mokiniai iš vienuolikos Europos šalių bei Turkijos. Dauguma šiame projekte dalyvaujančių mokytojų yra labai patyrę tarptautinio bendradarbiavimo srityje ir tai rodo, kad jų mokyklos pasižymi bendradarbiavimo ir profesionalumo kultūra.

Šioje partnerystėje mes naudojamės „TwinSpace“, o „eTwinning“ portalas mums – pagrindinė bendravimo vieta. Savo projektinėje veikloje mes naudojamės įvairiais „TwinSpace“ įrankiais, pavyzdžiui: vikiais, tinklaraščiais ir forumais. Bendraudami mokiniai papildomai naudojasi „PowerPoint“, interneto pokalbių ir elektroninio pašto įrankiais. Mokiniai taip pat dirba savarankiškai su savo partneriais tiek mokykloje, tiek namie. Jie palaiko kontaktus ir draugiškus ryšius su jais. Jų veikla ženkliai patobulėjo nuo projekto pradžios, ir tai turėjo teigiamą poveikį jų dalyvavimui bei motyvacijai.

María Jesús koordinuoja dvikalbio anglų kalbos skyriaus savo mokykloje veiklą. Ji pasakoja, kaip „eTwinning“ programa, o ne tradicinė mokyklos mainų veikla, padėjo jai paskatinti daugumą mokinių domėtis savo anglų kalbos gebėjimų lavinimu ir kaip dabar ši veikla yra įtraukta į pagrindinį mokyklos ugdymo turinį.

María Jesús Bayonas

Mokykla	**IES Alfonso X El Sabio**
Miestas	**Murcia**
Šalis	**Ispanija**

Aš atsakinga už grupių mainų organizavimą mūsų mokykloje. Kadangi turime gerokai daugiau mokinių nei vietų mainų programose, man kilo idėja pasinaudoti „eTwinning“. Šiuo metu vykdome kelis projektus. Kai pradėjome planuoti mainus su mokykla iš Anglijos, pasiūliau anglų kalbos mokytojai sukurti „eTwinning“ projektą lygiagrečiai su mūsų „Comenius“ mokyklų partnerystės projekto dvikalbiais ryšiais. Bandydama suspėti su visais trim projektais, gavau keletą elektroninių laiškų iš kitų mokyklų, kviečiančių dalyvauti jų projektuose. Iš pradžių pamaniau, kad darbo bus per daug, todėl atmečiau pasiūlymus. Tačiau mokytojai ėmė įtikinėti, kad sugebėsiu. Tai privertė mane pakeisti savo nuomonę ir aš sutikau dalyvauti projekte, kuriame jau dalyvavo 31 mokytojas. Be to, išmokau naudotis „TwinSpace“, nes kolegos iš Europos padėjo man nugalėti sunkumus. Kartą, susidūrusi su problema, aš išsiunčiau SOS žinutę ir iš karto gavau atsakymą, kaip ją išspręsti.

Mums buvo visai nesunku iškelti tikslus kiekvienam projektui, nes visi nariai siūlė idėjas. Vienas tikslas bendras: kad mokiniai jaustųsi projekto dalimi. Todėl jie turi pristatyti savo mokyklą, šeimą, draugus ir aplinką naudodamiesi „PowerPoint“ pristatymais. Mano mokykloje nė vienas mokytojas nebuvo susipažinęs su „eTwinning“, taigi aš ėmiau raginti juos prisijungti prie šios programos. Jau po metų mokiniai džiaugėsi būdami nariais, o mano kolegos – susipažinę su galimybėmis, kurias ši programa gali jiems pasiūlyti.

Projektai buvo pristatyti tėvams ir mokyklos vadovybei. Jie net nežinojo, kad egzistuoja toks mokyklų tinklas, ir labai džiaugėsi, pamatę vaikų darbus publikuojamus „eTwinning“. Metų pradžioje aš turėjau kur tik įmanoma integruoti

„eTwinning“ projektus į pagrindinį mokyklos ugdymo planą. Šiuo metu galiu pasakyti, kad 70% mokyklos bendruomenės yra susipažinę su „eTwinning“ programa. Džiaugiuosi, kai mokiniai manęs paprastai prašo: „Mokytoja, norėčiau susikurti „eTwinning“ paskyrą.“

Toliau pateikiame keletą taisyklių, patarimų ir pasiūlymų mokytojams, ketinantiems vykdyti „eTwinning“ veiklą savo pamokų metu. Elena Pezzi dalijasi patarimais, kaip pradėti, kaip nugalėti pirmąsias kliūtis ir ryžtingai imtis „eTwinning“ veiklos su mokiniais.

„eTwinning“ veikla bus įdomus nuotykis jums ir jūsų mokiniams. Problemos ir iššūkiai – tai tik dalis viso smagumo. Nusiraminkite, atsipalaiduokite ir mėgaukitės šiuo nuotykiu.

Elena Pezzi

Mokykla	**Istituto Magistrale “L. Bassi”**
Miestas	**Bologna**
Šalis	**Italija**

Nelengva apibendrinti, kaip geriausia pradėti „eTwinning“ veiklą, todėl pabandysiu pateikti keletą idėjų, kurios visada mane lydi ir kurias laikau neabejotinomis:

1. NUO PAT PRADŽIOS INFORMUOKITE MOKINIUS APIE PROJEKTĄ – **netgi prieš projektą, nuo pat pirmos projekto idėjos. Jie jus nustebins! Be to, suprasite jog įgyvendinote puikią veiklą, vertą tarptautinio apdovanojimo.**
2. SUTEIKITE SAVO MOKINIAMS SAVARANKIŠKUMO: **skirkite jiems svarbius vaidmenis tiek įgyvendinant projekto veiklą, tiek jį administruojant. Jie pademonstruos neįtikėtinas savybes – visada tik geras.**

3. PLANUOKITE KARTU: **nepradėkite veiklos vieni patys neišsiaiškinę visko. Eksperimentuokite, prašykite pagalbos, dalykitės savo abejonėmis su kolegomis. Projekto sėkmė priklauso nuo pasikeitimo idėjomis ir pasirinktų ėjimų.**

4. ŽINGSNELIS PO ŽINGSNELIO: **rinkitės projektą, kuris puikiai derėtų su jūsų ugdymo planu; bus lengviau jį vykdyti, o rezultatai bus daug geresni.**

5. NESIJAUDINKITE: **jūsų partneriai yra tam, kad padėtų jums. Negalite nei atlikti visko vieni patys, nei užbaigti projektą taip, kaip planavote nuo pat pradžių. Taip bus geriausia: pasieksite geresnių rezultatų ir pati veikla jums labiau patiks.**

6. ĮTRAUKITE KUO DAUGIAU ŽMONIŲ IŠ SAVO MOKYKLOS: **iš pradžių jie galbūt žiūrės į jus, kaip į keistuolį, bet vėliau – galiu jus užtikrinti – patys imsis veiklos. Jūsų mokiniai bus jūsų geriausi ambasadoriai: jie papasakos savo tėvams ir jūsų kolegoms, kaip smagu yra dirbti dalyvaujant tokioje veikloje.**

7. ORGANIZUOKITE INFORMACINIUS UŽSIĖMIMUS SAVO KOLEGOMS: **praveskite „„eTwinning“ mokymus“ ir paaiškinkite savo kolegoms (bei vadovams), kokią veiklą vykdote bei kaip joje dalyvauti: nelaikykite paslaptyje to, ką darote. Blogiausia, kas gali jums nutikti, yra tai, kad jūsų direktorius pavadins jus „Mano brangusis ambasadoriau,...“, bet tai nėra jau taip blogai... Taigi, jei liūdna būti vienam, DALYVAUKITE „ETWINNING“!**

Skyrius 3

Veikla „eTwinning“ bendruomenėje

Įžanga

Santi Scimeca
„eTwinning“ centrinė paramos tarnyba

Per pastaruosius metus „eTwinning“ iš projektams skirtos platformos tapo virtualia erdve, kur tūkstančiai mokytojų susitinka, bendrauja, bendradarbiauja, susipažįsta ir galiausiai pasijunta bendruomenės dalimi. Iš tiesų mokytojai buvo greitesni už pačią platformą: nuo pat pirmų dienų jie naudojosi siūlomais bendravimo įrankiais (vidaus žinučių sistema ir pokalbių kambariais) daug plačiau, nei vien tik siekdami pasiruošti projektui. Būdavo, kad mokytojai rasdavo vieni kitus, naudodamiesi partnerių paieška, pradėdavo kartu kurti galimą projektą ir suprasdavo, kad turi gerokai daugiau kuo pasidalyti: patirtimi, pavyzdžiais, idėjomis ar galbūt paprasta neoficialia pagalba. Viskas vyko saugioje ir ramioje aplinkoje be jokių apribojimų. Daug kontaktų išaugo į projektus, kiti – į draugystes ir neoficialų bendradarbiavimą. Visi tikrai padėjo geriau suprasti mokytojo vaidmenį visą gyvenimą besimokančioje visuomenėje.

2008 metais „eTwinning“ pagaliau prisitaikė prie bendruomenės kūrimo paradigmos ir ėmėsi labiau visuomeninės metodikos*, pristatydama naujus įrankius ir priemones, skirtas padėti mokytojams labiau burtis į komandas, bendrauti ir dalytis. Šiandien maždaug 10–15 % visų „eTwinning“ programos dalyvių reguliariai naudojasi „eTwinning“ darbastaliu kaip profesinio tobulinimosi ir mokymosi erdve – tarsi virtualia bendradarbiavimo tinkle kavine. Apie 15 000 mokytojų prisijungia kiekvieną dieną ir pamato, kad yra ne vieni.

Dabar tikrai žinome: kartą supratus, kokios galimybės slypi „eTwinning“ mokytojų bendruomenėje, kelio atgal nebėra. Tu tampi šios programos dalimi. Šio skyrelio bendraautoriai aiškiai parodo, kiek daug jiems davė aktyvus dalyvavimas augančioje „eTwinning“ bendruomenėje.

„eTwinning“ bendruomenės temą pradėsime nagrinėti nuo „eTwinning“ naujokės Adriana Maris pasakojimo. Ji pasakoja, kaip beveik akimirksniu ji pasijuto lyg namie ir atrado daug skirtingų būdų dalyvauti veikloje, pasinaudodama „eTwinning“ kolegų pagalba.

---

* http://www.eTwinning.net/en/pub/news/news/eTwinning_goes_social.htm

Adriana Maris

Mokykla	Colegiul National Coriolan Brediceanu
Miestas	Lugoj
Šalis	Rumunija

„eTwinning“ programos dalyve tapau tik prieš šešis mėnesius, bet jaučiuosi lyg būčiau buvusi ja amžinai.

Praėjusį vasarį kolegė parodė man „eTwinning“ portalą ir ką ji ten veikia. Aš iš karto nusprendžiau prisijungti prie šios sumanių ir šiuolaikiškai mąstančių Europos mokytojų bendruomenės. Jaučiu, jog nuo tos dienos įgijau labai daug draugų.

Prisijungiau prie labai įdomaus projekto. Iš pradžių bijojau, kad nesugebėsiu atlikti visų užduočių dėl „eTwinning“ įgūdžių ir naudojimosi kompiuteriu patirties stokos, bet kiti partneriai man labai daug padėjo, ne tik mokydami, ką daryti ir kaip, bet ir savo požiūriu, tikėjimu mano neatrastais gebėjimais ir įpročiu būti visada pasiruošusiais padėti, kai man to reikia. Šio projekto metu aš patobulinau savo IKT gebėjimus ir daug ko išmokau: mokslinių faktų, naujų, įdomių mokymo metodų, būdų, kaip kurti patrauklius pristatymus ir pan.

Žinoma, atradau Mokymosi laboratoriją ir užsiregistravau dalyvauti dviejuose mokymosi kursuose. Abiejuose kursuose lektoriai ne tik supažindino su informacija ir skyrė užduotis, bet ir atsakinėjo į mūsų klausimus bei padėjo nugalėti sunkumus. Temos buvo labai įdomios, aktualios ir patrauklios, o dalyviai – protingi ir norintys tobulinti savo profesinius gebėjimus.

Tapusi „eTwinning“ programos dalyve, patyriau šį jausmą: smagu matyti kitus žmones, kaip ir aš besidominčius bendravimu ir bendradarbiavimu su kitais, savo mokymo metodų tobulinimu, mokinių motyvacijos mokytis skatinimu ir dalyvavimu bendruomenės veikloje. Gera suprasti, kad nesi vienas!

Elena Pezzi iš Italijos pasakoja, kaip „eTwinning“ programoje ji rado savo sielos draugus, mokytojus, kaip ir ji pati norinčius išbandyti naujus mokymo ir mokymosi metodus.

Elena Pezzi

Mokykla	Istituto Magistrale “L. Bassi”
Miestas	Bologna
Šalis	Italija

Ar pamenate, kaip sakiau, kad jaučiausi lyg ateivė savo mokykloje? Netgi dabar kartais taip jaučiuosi (aš dirbu toje pačioje mokykloje jau daug metų ir esu tiesiog „įkalinta“ tam tikrame vaidmenyje…). Vis dėlto esu įsitikinusi, kad radau savo planetą, kaip ir ateivis „Extra-Terrestrial“ (ET) (ET = „eTwinning“).

Priklausydama „eTwinning“ bendruomenei, supratau, kad yra daug tokių ateivių „ET“, norinčių susitikti su bendraminčiais, išbandyti naujus mokymo būdus, mokytis kartu, eksperimentuoti… Šiandien būti mokytoju – didžiulis iššūkis, o pats geriausias būdas jį nugalėti – dalytis idėjomis, projektais, gebėjimais, kompetencijomis ir pan.

Taigi aš pabandžiau: esu viena iš dviejų „eTwinning“ ambasadorių savo regione (labai nedaug žmonių labai dideliame regione, bet entuziazmas tikrai didžiulis), tad kartu su savo regiono metodininke organizavome seminarą mokytojams ir direktoriams. Seminaras buvo labai sėkmingas, manau, kad svarbiausia buvo tai, jog jame dalyvavo ir savo projektus bei idėjas pristatė „visiškai paprasti žmonės“.

Ne visada būna lengva. Pavyzdžiui, viename iš mano pirmųjų projektų nė vienas iš mūsų (buvome keturi partneriai) nežinojome, kad svarbiausia „eTwinning“ programoje yra bendradarbiavimas. Mes visi retkarčiais siųsdavome kokius nors darbus į platformą (tai buvo kas nors gražaus, gerai ir kruopščiai padaryta ir t. t.) ir teigiamai komentuodavome vieni kitų kūrinius, bet... jokio darbo nekūrėme kartu.

Kitą kartą, pavyzdžiui, prisijungiau prie jau įsibėgėjusio projekto ir niekaip negalėjau suprasti, kaip jį vykdyti, nes jo tikslas ir pati veikla, atrodė, buvo iš skirtingų pasaulių. Manau, kad projekto metu mus visus partneriai bent kartą buvo pavedę

(ar patys pavedėme juos) dėl įvairių „rimtų“ priežasčių: mokytojai arba mokiniai ilgai streikavo, vienas iš partnerių daugiau nebeturėjo laiko projektui, staiga ilgam laikui užsidarė kompiuterių klasė, partneriai vienu metu vykdė net penkis projektus ir buvo užsivertę darbais.

Vis dėlto dėl vieno dalyko esu absoliučiai tikra: nė vienas iš mokinių nestokojo motyvacijos ir nebuvo tokių, kurie nenorėtų dalyvauti jokiame projekte. Jei mes tvirtai tikėsime, kad verta vykdyti projektą, taip pat galvos ir mūsų mokiniai bei dirbs su entuziazmu. Nebūtina būti IKT ekspertu ar puikiai mokėti kalbą; viskas, ko reikia, – tikėti ir stengtis ką nors daryti. Visa kita vyks savaime (galite netgi laimėti europinį apdovanojimą, kaip nutiko Angela Riccomi, kolegei iš mūsų regiono, kuri buvo apdovanota konferencijos Sevilijoje metu).

Silvije Devald iš Kroatijos – kitas „eTwinning“ naujokas. Jo patirtis prasidėjo „Comenius“ kontaktiniame seminare, kuris baigėsi mokinių bei mokytojų mainais ir galų gale „eTwinning“ projektu, nes dalyvaudami jame jie galėjo virtualiai palaikyti ryšius, užmegztus tiesioginių mainų metu.

Silvije Devald

Mokykla	Osnovna skola Vladimira Nazora
Miestas	Daruvar
Šalis	Kroatija

Pirmą kartą išgirdau apie Kroatijos Nacionalinę agentūrą (AMPEU) mokytojų asamblėjoje 2009 metų rugsėjį. Mano mokyklos direktorius perskaitė jų kvietimą mokytojams ir kitiems mokyklų darbuotojams teikti paraiškas paramai. Aš ir dar viena anglų kalbos mokytoja pateikėme paraiškas ir mums buvo suteikta parama vykti į kontaktinį seminarą.

Aš vykau į Oulu, Suomiją, dalyvauti kontaktiniame seminare apie tvarią plėtrą ir IKT. Patirtis buvo nuostabi. Niekada anksčiau nebuvau turėjusi jokių ryšių su kolegomis iš Europos, o seminare dalyvavo 48 mokytojai iš 15 šalių. Užmezgiau labai vertingus kontaktus. Su grupe mokytojų pradėjome planuoti „Comenius“ daugiašalį projektą ir jo paraišką pateikėme 2010 metų vasarį.

eTwinning balsai

Kitas žmogus, kurį ten sutikau, buvo mokyklos vadovas iš Rumunijos. Nusprendėme savaitei „apsikeisti“ anglų kalbos mokytojais. Mainai vyko 2010 metų kovo mėnesį. Tai buvo kažkas tikrai nauja ir mūsų kolegoms, ir mokiniams. Jie visi buvo priversti kalbėti anglų kalba, nes tai buvo vienintelė bendravimo kalba. Mainai ne tik patobulino jų bendravimo gebėjimus, bet ir praplėtė jų akiratį apie įvairias kultūras bei padėjo atsikratyti galimų išankstinių nusistatymų apie jas. Po mainų pradėjome „eTwinning“ projektą „Experiencing (ex)change“, kaip tikrų mainų tęsinį, kurio metu mokiniai ir mokytojai siunčia savo failus – sukurtus mainų metu ir naujus – apie savo kasdieninę veiklą mokantis anglų kalbos ir vartojant šią kalbą, kaip priemonę kitų dalykų mokymuisi.

Naudojantis „eTwinning“ man pavyko rasti kitus mokytojus, besidominčius ta idėja. Be to, mes jau planuojame panašius mainus kitais mokslo metais, nes pirmieji buvo tikrai sėkmingi.

Labiau patyrusi „eTwinning“ programos dalyvė Nuria de Salvador iš Ispanijos, pasakoja, kaip ji dalyvaudama „eTwinning“ susirado ir virtualių, ir tikrų draugų. Be to, ji dalijasi mintimis apie tai, kad bendradarbiaujant ne visada viskas sekasi puikiai, bet „eTwinning“ programoje visada galima pabandyti dar kartą.

Nuria de Salvador

Mokykla	IES Eduard Fontserè
Miestas	L'Hospitalet de Llobregat
Šalis	Ispanija

Neturiu tūkstančio draugų, bet galiu drąsiai teigti, kad per pastaruosius penkerius metus dalyvaudama „eTwinning" tikrai susiradau kelis naujus. Keletą jų sutikau dirbdama Centrinėje paramos tarnyboje (CPT). Kiti priklauso mano Nacionalinei paramos tarnybai (NPT) Ispanijoje. Dar kiti – „eTwinning" mokytojai. Šiuos ryšius užmezgėme ne virtualiose bendruomenėse – kaip galima būtų tikėtis iš „eTwinning" programoje užmegztų draugiškų ryšių – bet priklausome įvairioms virtualioms bendruomenėms ir vis dar mokomės vieni iš kitų.

Cristina Grau, su kuria dalyvavau projekte „Kaip paukštis", irgi nėra virtuali draugė, nors dažnai bendraujame internetu. Kiti devyni projekto nariai – virtualūs draugai, nors buvau susitikusi su Joanna Juda iš Lenkijos, kai ji atvyko į Barseloną, nes pradėjo „Comenius" projektą su Cristina. Susana Alcalde, jauna mokytoja iš mano mokyklos, taip pat nėra virtuali draugė. Jos dėka nebuvau viena vykdydama projektą „Kaip paukštis".

Mano geriausia IKT draugė „eTwinning" programoje, be abejonės, – Basia Kapusta, mokytoja iš Lenkijos, Zespół Szkół w Przecławiu, Przecław. Kartu mes kūrėme projektą „Mano dabartis, mano praeitis, mano ateitis". Sutikau ją „eTwinning" forume ir kartu mokėmės naudotis Moodle pokalbiais internetu, forumais, tinklaraščiais, virtualiomis laiko juostomis, „Google" klausimynais, Flickr galerijomis, „YouTube" vaizdo įrašais ir vikiais. Kai kurie iš šių įrankių mums kėlė tikrą galvos skausmą. Bet mes vis dar kartu!

Gaila, bet buvo ir trečia partnerė mūsų projekte, kuri turėjo mus palikti, nes pradėjo „Comenius" partnerystės veiklą. Tai nebuvo vienintelis mano nusivylimas „eTwinning" bendruomenėje. Visus pirmus metus praleidau nesėkmingai ieškodama, kas norėtų vykdyti projektą su mokiniais, besimokančiais verslo administravimo ir finansų.

Bet dar nepaminėjau didžiausio iš savo mažų pasiekimų. Rašydama šias eilutes sužinojau, kad grupė šešiolikmečių į savo „Facebook" puslapį įkėlė mūsų naujausią „eTwinning" užduotį – vaizdo įrašą apie savo mokyklinę išvyką į Maljorką. Manau, kad taip aš ir „eTwinning" tapome jų bendruomenės dalimi. Trimestro

pabaigos „eTwinning“ užduotis paauglių „Facebook“ puslapyje…. Kas galėtų norėti ko nors daugiau?

Anna Szczepaniak pasakoja, kaip metams bėgant ji lavino savo gebėjimus ir mokytojos kompetencijas, bendraudama ir palaikydama ryšius su kitais „eTwinning“ bendruomenės nariais.

Anna Szczepaniak

Mokykla	**Szkoła Podstawowa nr 9**
Miestas	**Dzierżoniów**
Šalis	**Lenkija**

Aš dalyvauju „eTwinning“ programoje jau penktus metus ir daug patyriau priklausydama „eTwinning“ bendruomenei. Mano pirmoji patirtis 2005 metais buvo tiesiog puiki. Būdama naujokė radau truputį labiau patyrusią partnerę Cristina Silva iš Portugalijos, kuri man daug padėjo. Mes kartu aptarėme projektą ir ji mane pamokė, kaip jį užregistruoti bei nuosekliai aprašyti projekto planą.

Po kelių mėnesių mane jau laikė patyrusia ir pakvietė pamokyti kitus mokytojus regioninėje „eTwinning“ konferencijoje Wrocław mieste. Šis renginys suteikė man daug motyvacijos. Be to, per kelias savaites sužinojau daugiau apie naudojimąsi IKT įrankiais, nei per visus ankstesnius metus.

Po pusės metų aš jau organizavau seminarus mūsų rajono mokytojams. Po šių seminarų daug mokytojų ėmė prašyti manęs pagalbos. Tai buvo puiki galimybė pasidalyti savo patirtimi su kitais mokytojais.

Visko po truputį mokiausi pati, bet būdavo situacijų, su kuriomis pati negalėdavau susitvarkyti, tad tekdavo kreiptis į „eTwinning“ ambasadorius arba NPT narius. Jie visada iš karto man padėdavo.

Praėjusiais metais radau naują mokyklą partnerę iš Graikijos, ir tai buvo pati geriausia „eTwinning“ patirtis. Thomais Kartsiotou iš Kavala yra mokyklos direktorė ir moko kitus mokytojus. Mane ji irgi labai daug ko išmokė. Tačiau ji yra ir gera mokinė – aš pasidalijau su ja savo nauja patirtimi, kurią įgijau dalyvaudama „eTwinning“ mokymosi kursuose. Tai buvo mano pirmas projektas, kai mes abi kūrėme vikį ir viską darėme kartu. Anksčiau tik aš kurdavau tinklaraščius ir mokydavau kitus, kaip tai daryti.

Baigdama turiu pasakyti, kad „eTwinning“ bendruomenė – tai puiki galimybė mums mokytojams: galime susipažinti su žmonėmis, keistis patirtimi ir mokytis vis daugiau. Būtent tai ir yra „eTwinning“!

Šiek tiek kitoks Ingrid Keller Russell pasakojimas apie tai, kaip „eTwinning“ padėjo jai rasti partnerius, kurie atitiktų jos griežtus reikalavimus pagal jos mokinių poreikius, ruošiantis „Comenius“ partnerystei. Ji pasakoja, kaip mokytojai patys pasinaudojo finansavimo galimybėmis, kad galėtų susitikti akis į akį ir pasiruošti veiklai.

Ingrid Keller-Russell

Mokykla	**Integriete Gesamtschule Hannover-Linden**
Miestas	**Hannover**
Šalis	**Vokietija**

Mano „eTwinning“ veikla – tai ilgalaikis ir trumpalaikis jos integravimas į pamokinę veiklą. Kontaktų ieškau vadovaudamasi kriterijais pagal savo ugdymo veiklos poreikius, pavyzdžiui: mokinių amžiaus grupes, galimybę susitikti partnerius, kurių pasaulis panašus į mano mokinių, ir ugdymo turinio reikalavimus.

Kaip pavyzdį norėčiau pristatyti savo paskutinio tarptautinio mokyklinio projekto etapus. 2008 metų sausio mėnesį, likus metams iki įprastos „Comenius“ paraiškų teikimo pabaigos, pristačiau savo projekto idėją „eTwinning“ forume.

Per penkis mėnesius subūrėme septynių mokyklų komandą, atitinkančią šiuos subalansuotos partnerystės kriterijus: vidurinės ugdymo pakopos mokiniai, kurių amžius nuo dvylikos iki šešiolikos metų; bendravimo anglų, kaip tarptautine kalba, patirtis; galimybė naudotis IKT klasėje; tarpdalykinis uždavinių taikymas įprastam mokymui ir mokyklos tarpkultūrinio ugdymo strategija.

Kitas etapas buvo parengiamojo susitikimo mano mokykloje Vokietijoje organizavimas. Kad galėtų jame dalyvauti, visi partneriai pateikė savo Nacionalinėms agentūroms paraiškas, prašydami paramos. Mūsų susitikimas įvyko 2008 metų spalio mėnesį, ir mes pradėjome kurti dviejų metų partnerystės idėją. Kurdami

savo mokymo modulius, mes pasinaudojome jau parengtais „eTwinning“ projektų rinkiniais, kurie mums labai padėjo formuojant savo mokymosi idėjas.

Kai 2009 metų liepą mūsų „Comenius“ paraiška buvo galiausiai patvirtinta, partnerystė apėmė jau dvyliką mokyklų, nes mes nusprendėme sustiprinti ir naujų ES šalių bei Turkijos dalyvavimą.

Partnerystės įgyvendinimui pasirinkome „eTwinning“ svetainę ir jos naująją „TwinSpace“, nes tai buvo saugi aplinka mokiniams iš visos Europos, kiekvienas mokinys galėjo užsiregistruoti, ji buvo prieinama visoms ES šalims bei asocijuotiems nariams ir už naudojimąsi ja mokykloms nereikėjo mokėti. Šiuo metu mūsų „TwinSpace“ yra užsiregistravę 44 mokytojai ir 450 mokinių. Per pirmus projekto metus mokiniai atsiuntė daugiau nei 600 pristatymų, apie kuriuos reguliariai diskutuodavo interneto pokalbiuose su savo bendraamžiais.

Ioanna Stefańska pasakoja, kaip ji pradėjo naudotis kompiuteriu kaip spausdinimo mašinėle, bet kai tapo „eTwinning“ bendruomenės dalimi, tiek pažengė į priekį, kad ėmė mokyti kitus mokytojus bei padėti jiems įgyvendinti savo „eTwinning“ veiklą.

Joanna Stefańska

Mokykla	Gimnazjum nr 18 im. Armii Krajowej
Miestas	Wrocław
Šalis	Lenkija

„eTwinning“ sužavėjo mane nuo pat pradžios. Aš pajutau jos galimybes ir stengiausi paskatinti kitus mokytojus dalyvauti, reklamuodama šią programą pirmiausia savo mokykloje ir tarp draugų. 2006 metais dalyvavau 10 savaičių trukmės mokymo programoje, kurią organizavo NPT, ir turiu pasakyti, kad teko gerokai pasidarbuoti. Turėjau šiek tiek kompiuterinių įgūdžių, bet daugiausia naudojausi Microsoft Office. Kadangi kursų metu buvo skiriamos užduotys iš įvairių sričių bei reikalaujančios įvairios veiklos, baigiantis jiems aš ne tik susipažinau su „eTwinning“ platforma ir siūlomais įrankiais, bet ir patobulinau savo kompiuterinius gebėjimus.

Viena iš užduočių buvo užmegzti ryšius su kuo nors, pasiskelbusiu forume. Man pasisekė, o mano pirmieji kontaktai (iš Norvegijos ir Italijos) išliko ilgam. Aš as-

meniškai daug sužinojau apie IKT taikymą mokymo veikloje (mokau anglų kalbos), bet svarbiausia, kad mano mokiniams buvo suteikta galimybė vartoti anglų kalbą realiai bendraujant su bendraamžiais iš kitų Europos šalių ir tai labai skatino jų motyvaciją. Partnerystė su Norvegija padėjo man užmegzti asmeninius kontaktus ir sukurti pagrindus tolesniam bendradarbiavimui ir mokinių mobilumui. Partnerystė su Italija įkvėpė mane įtraukti italų kalbą, kaip dar vieną užsienio kalbą, į mūsų mokyklos mokymo planą, ir būtent dėl to praėjusiais metais pradėjome dvikalbę programą!

Prieš du metus pradėjau dirbti mokytojų kvalifikacijos kėlimo institute ir netrukus tapau programos konsultante. Jau vedžiau keletą kursų, o mano darbas – ne tik kviesti mokytojus registruotis, bet ir padėti jiems naudotis „eTwinning“ įrankiais (kviečiu dalyvius į savo „TwinSpace“). Viskas veikia puikiai: vienas iš dalyvių kartą sušuko: „Geriau nei Nasza Klasa!“ ir tai buvo geriausias atlygis už mano sunkų darbą. Stengiuosi nuolat tobulėti, tad Mokymosi kursai man buvo neįkainojamas įkvėpimo šaltinis. Aš dalyvavau dviejuose, ir nors nebuvau labai pažangi mokinė, išmokau pakankamai, kad galėčiau perduoti savo naujus gebėjimus kitiems. Dauguma mokytojų vis dar nedrįsta taikyti IKT klasėje ar bendradarbiauti internetu. Aš galiu būti pavyzdžiu, nes pradėjau naudotis kompiuteriu kaip spausdinimo mašinėle, o dabar jau galiu naudotis antrosios kartos saityno technologijomis, ir visa tai – dėl „eTwinning“.

Inge de Cleyne iš Belgijos moko specialiųjų poreikių vaikus, be to, ji yra „eTwinning“ ambasadorė. Ji pabrėžia, kad bendruomenėje svarbu padėti kitiems mokytojams susirasti partnerius ir naudotis „eTwinning“ įrankiais, kad viso to naudą pajustų jų mokiniai.

Inge De Cleyn

Mokykla	Sint-Janshof
Miestas	Mechelen
Šalis	Belgija

Praėjusiais metais Belgijos Nacionalinė agentūra paprašė manęs tapti „eTwinning“ ambasadore specialiojo ugdymo srityje. Man tai buvo galimybė susitikti su naujais žmonėmis ir pasinaudoti naujomis galimybėmis.

Du kartus per metus mes susitinkame su Belgijos ambasadoriais ir kartu planuojame seminarus, aptariame įvairius klausimus bei keičiamės patirtimi.

Šiais metais dalyvavau dviejų dienų seminare su ambasadoriais iš Nyderlandų ir Belgijos. Tai buvo puiki proga kartu planuoti projektus, keistis idėjomis ir aptarti kai kuriuos dalykus.

Būdama ambasadore stengiausi įkalbėti kai kuriuos savo kolegas pradėti „eTwinning“ projektą kitais metais. Paaiškinau jiems, kaip veikia „eTwinning“, parodžiau modulius, skirtus pasisemti įkvėpimo, ir pasidalijau savo patirtimi. Jie labai susidomėjo „eTwinning“ bendruomene ir nori pradėti projektą apie dailę kitais metais.

Aš noriu skirti šiek tiek laiko ir padėti jiems susirasti partnerius bei pamokyti naudotis reikalingais įrankiais. Tikiu, kad mes sukursime nuostabų projektą, kuris paskatins daugiau kolegų naudotis „eTwinning“ kaip priemone puikioms pamokoms.

▲

Paddy Carroll iš JK pasakoja, kaip dalyvavimas „eTwinning“ gali padėti mokytojams atskleisti savo paslėptus talentus ir plėtoti tikro bendradarbiavimo meną. Jam „eTwinning“ bendruomenė – tai unikali vieta mokytojams „būti“ kartu su kitais.

▼

Patrick Carroll

Mokykla	Shaw Wood Primary School
Miestas	Doncaster
Šalis	Jungtinė Karalystė

Kai tau pristato „eTwinning“ bendruomenę, akivaizdžiai pasijunti pašaliečiu: ji nauja, ji kitokia. Tačiau dėl jos atvirumo, pagalbos priemonių ir ramios atmosferos stebėtinai greitai tampi komandos dalimi ir pripažintu, svarbiu bendruomenės nariu. Visiškai netrukus jau ne tu prašai pagalbos iš žmonių, kurie keldavo tau baimę, bet pats padedi jiems, nes jie pastebi tavo gerąsias savybes, apie kurias tu net nežinojai. „eTwinning“ programa stebėtinai lengvai atskleidžia paslėptą talentą – tavo talentą.

Mano paskutinis projektas nebūtų toks sėkmingas, jei ne „eTwinning“ bendruomenės narių patarimai ir parama. Idėja kilo praėjusiais metais per apdovanojimų ceremoniją po to, kai pamačiau daugybę fantastiškų projektų ir dalyvavau nuostabiuose praktiniuose seminaruose. Visų užsiėmimų metu buvo pristatomos naujausios technologijos, efektyviausi bendradarbiavimo įrankiai ir geriausios veiklos pavyzdžiai. Be to, vyko diskusijos su kolegomis apie taip, kaip kurti projektą, protingai planuoti jo įgyvendinimo laiką, kaip koordinuoti tikro bendradarbiavimo užduotis ir, svarbiausia, su kuo dirbti, kad projektas būtų sėkmingas.

Puikus dalykas „eTwinning“ programoje yra tas, kad joje gausu įvairios veiklos, kurioje jūs galite dalyvauti, nes nuolat yra kuriamos naujos idėjos, diskusijos ir kontaktai.

Dažniausiai aš su kolega ar dviem vykdome ambicingą metų trukmės tarpdalykinį projektą, kaip, pavyzdžiui, mūsų partnerystė su Almasskolan iš Gioteburgo, kurios metu nagrinėjome įvairius vikingų aspektus: nuo mitų bei legendų iki gyvenviečių. Arba projektas „Crescendo“ su nacionaline *St Martin de Porres* mokykla iš Dublino, kurio metu nagrinėjome, kaip kurti grupei muziką, naudojantis Nintendo Wii.

Tačiau per tuos pačius metus mane dažnai kviečia prisijungti ir prie daugybės kitų išradingų veiklų, kurios apima platesnę bendruomenės dalį. Pavyzdžiui, vykdžiau projektus, kurių metu mokiniai buvo raginami fotografuoti savo vietovę ir dalytis nuotraukomis su draugais iš visos Europos. Be to, teko dalyvauti ir tokiuose projektuose, kurių metu mes individualiai kūrėme mažas didelio kūrinio dalis.

Tokie sumanymai visuomet teikia daug pasitenkinimo, nes kiekvienas, prisidėjęs prie veiklos, laiko užbaigtą bendrą darbą šedevru.

Jei nuolat žiūri pro langą, pasidaro nuobodu, nes matai tuos pačius dalykus. Tačiau jei atveri tą langą žmonėms iš visos Europos, tampa gerokai įdomiau, nes jų dėka tavo akis patraukia nauji dalykai. Pradedi pastebėti paslėptas vertybes ir staiga supranti tikrąją tave supančios aplinkos vertę. „eTwinning“ bendruomenė – ne tam, kad įtrauktų tave į kažką naujo ar neįprasto, o tam, kad tu įtrauktum ją į kažką naujo ir ypatingo.

Tęsiant bendruomenės temą, Alessandra Cannelli pasakoja, kaip narystė „eTwinning“ bendruomenėje ne tik suteikė jai galimybę susipažinti su daugiau panašių pomėgių kolegų, kurie, kaip ir ji, mėgsta iššūkius išbandyti naujus mokymo metodus, bet ir leido jai patirti požiūrio į šalį ir žmones, kurie istoriškai buvo laikomi priešais, pasikeitimą.

Alessandra Cannelli

Mokykla	IC Largo Castelseprio Scuola media
Miestas	Rome
Šalis	Italija

Man „eTwinning“ reiškia tobulėjimą ir mano profesinių gebėjimų lavinimą. Aš prisijungiau prie mokytojų bendruomenės nuo pat pradžių ir tai buvo fantastiškas nuotykis, kuris vis dar tęsiasi.

Mokykloje aš kartais jaučiuosi pašaliete, nes esu ypač atsidavusi naujų metodų paieškai, todėl dauguma mano kolegų žiūri į mane kaip į vargšą sutvėrimą. Entuziazmas man tiesiog būtinas darbe, ir jaučiu, kad mano mokiniams reikia to paties mokantis savarankiškai. „eTwinning“ suteikė man galimybę tapti mokytojų, panašių į mane, bendruomenės dalimi.

Pati įdomiausia patirtis man buvo profesinio tobulinimosi seminaras Slovėnijoje. Šis seminaras man buvo reikšmingas tiek asmenine, tiek profesine prasme, nes Slovėnija anksčiau neturėjo gerų santykių su Italija dėl istorinių priežasčių, ir aš

tai jaučiau, bet Europa turi nugalėti seną nesantaiką, kaip tai padarėme mes, mokydamiesi kartu. Susitikau su labai gabiais mokytojais, kurie mane supažindino su nuotoliniu pedagoginiu bendradarbiavimu, pamokė, kaip pamokų metu naudotis vaizdo įrašais bei kitais bendrais dokumentais ar svetainėmis, virtualiomis klasėmis ir vaizdo konferencijų įrankiais. Tai, ko aš ten išmokau, tapo mano tolesnio profesinio tobulinimosi pagrindu, pirmu žingsniu gilinant mano supratimą apie IKT taikymą pamokų metų bei europinę tapatybę ir paskata atsisakyti praeities nesusipratimų.

Siv Grete dalijasi mintimis apie iššūkius, kuriuos mokytojams ir mokyklų vadovams kelia dalyvavimas „eTwinning“ programoje. Tačiau jai šis iššūkis – tai kartu ir galimybė papildyti pedagoginę patirtį.

Siv Grete Stamnes

Mokykla	**Moster skule**
Miestas	**Mosterhamn**
Šalis	**Norvegija**

Dalyvavimas „eTwinning“ atveria daug naujų galimybių ne tik mokiniams, bet ir mokytojams bei mokyklų vadovams. Mano mokymosi procesas dalyvaujant „eTwinning“ programoje paskatino diskusijas mano mokykloje ir tarp kitų bendruomenės mokyklų vadovų. Naudojimasis „eTwinning“ priemonėmis mokyklinių projektų metu – tai tikras iššūkis. Jis verčia mus kurti naujus mokymo metodus bei mokytis naudotis IKT ir reikalauja iš mūsų kitokio mąstymo, refleksijos bei dalijimosi.

Ši nauja veikla, taikant „eTwinning“ priemones mokymo procese, didina kompleksiškumą. Ne tik kitų žmonių bei kultūrų pažinimo būdų kompleksiškumą, bet ir skaitmeninę kompetenciją bei lyderystės ir mokymo ateičiai supratimą. Ji susijusi su technologiniu ir pedagoginiu supratimu bei kompetencija ir su noru bei gebėjimu imtis pokyčių. Mokyklos, gebančios keistis, geriau prisitaiko prie naujų tendencijų ir kitokių mokymosi būdų.

Naujo „eTwinning“ bendruomenės pasaulio ir bendravimo aspektus, keliančius daugiausia iššūkių, geriausiai apibūdina trys požymiai: vienu metu buvimas ke-

liose vietose, spontaniškumas ir betarpiškumas. Šis derinys ne visada priimtinas mokytojams ir mokyklų vadovams. Kai kurių mokytojų ir mokyklų vadovų nuomone tai yra sritis, kurios jie negali kontroliuoti, ir jie baiminasi, kad mokiniai gali žinoti daugiau nei jie. Paprasčiausiai pasiduokite natūraliam procesui, išbandykite jį ir tikrai patirsite, kad laimėti galite daugiau, nei prarasti.

Mokymosi aplinka ir dalyvavimas „eTwinning“ su savo socialine bei akademine veikla ir bendruomenės dvasia suteikia mums naujų užmojų. Be to, atveria mums daug naujų galimybių mokymuisi ir naujovėms. Mano ir, tikiuosi, mokinių mokymosi procesas tampa labiau motyvuojantis ir įkvėpiantis.

„eTwinning“ puoselėja mainų kultūrą. Mokiniams, mokytojams ir mokyklų vadovams suteikiama galimybė keistis patirtimi, pedagoginėmis idėjomis ir įvairiais mokymosi visą gyvenimą būdais.

Šį skyrių užbaigs Italijos „eTwinning“ ambasadorė, Laura Maffei. Ji bando pažvelgti į bendruomenės esmę ir atskleisti tikrąjį „eTwinning“ bendruomenės turtingumą.

Laura Maffei

Mokykla	Arnolfo di Cambio
Miestas	Colle di Val d’Elsa
Šalis	Italija

Mane į „eTwinning“ atvedė smalsumas. Pirmasis buvo užsidegimo etapas: nekantriai norėjau išbandyti įrankius, visas mokymosi galimybes, planuoti ir kurti projektus, žaisti ir mokytis kartu su partneriais bei mokiniais. Tai buvo aktyvus laikotarpis, kupinas bendrų linksmybių ir mokymosi.

Tuomet atėjo antras etapas, kai žodis „kartu“ staiga tapo „eTwinning“ veiklos pagrindu. Metams bėgant, susikūriau tinklą ryšių, partnerių ir draugų, kurie tobulėjo kartu su manimi kaip mokytojai ir „eTwinning“ programos dalyviai. Kartu mums kilo idėja kurti projektus mokytojams – mažas grupeles platesnėje „eT-

winning“ bendruomenėje, virtualias kavines, kur galėtume susitikti, aptarti savo profesiją, strategijas ir problemas. Tai nereiškia, kad mūsų daugiau nedomina veikla su mokiniais („tradiciniai“ projektai vis dar vyksta); mes tik norime keistis savo patirtimi, kad galėtume pažvelgti į ją iš kitos perspektyvos. Galite skolinti bei skolintis idėjas ir netgi projektus, niekas nieko nevogia – priešingai, tiesiog gera stebėti, kaip tavo idėja, patekusi kitiems į rankas, plėtojasi nuostabia, netikėta linkme. Mainai gimdo naujas idėjas.

Beveik tuo pačiu metu pasikeitė ir „eTwinning“ tokia pat linkme, kaip ir mes. Kampanija „„eTwinning“ tampa bendruomene“ nebuvo vien tik naujojo darbastalio pristatymas: tai buvo perėjimas nuo įrankių prie bendruomenės. Dabar klausimai ir atsakymai, mokytojų ir mokinių iš visos Europos pažintys, mokymo būdų palyginimas ar diskusijos apie skirtingas nacionalines ugdymo programas nebėra tik pirmi žingsniai link sėkmingo projekto: tai iš tiesų ir yra projektas. „eTwinning“ – tai erdvė žmonėms, ne šalims, labiau asmeninė, skirta mokytojams ir mokiniams.

Vis dėlto „eTwinning“ pasaulis sukasi ne aplink mokytojus, o aplink mokinius. Mokinių bendruomenė – jei tikite, kad toks dalykas iš tiesų gali egzistuoti – yra labai ypatingas mikropasaulis. Jį reikia brandinti – juk mokytojai negali jo sukurti, jie gali tik padėti, o kuria patys mokiniai.

Galite būti tikri, jog susikūrus mokinių bendruomenei, jų kompetencijos tobulės neįtikėtinai greitai. Būtent tai aš pastebėjau savo geriausių projektų metu: *„eTwinning“ iš tiesų mokinių grupes gali paversti bendruomenėmis*. Abipusių mainų, tobulėjimo, pomėgių erdvėmis, kur mokymasis nėra struktūriškai apibrėžta pauzė gyvenime („mokykla“), bet jo dalis. Erdvėmis, kurioms tu priklausai savo noru, o ne kuriose privalai būti.

Prisimenu tą malonų jausmą, kurį teko patirti, kai kartą per istorijos pamoką vienas iš mano mokinių staiga ėmė uždavinėti įvairius klausimus, pavyzdžiui: „Ką jie dabar veikia? Ar jie mokosi tų pačių temų? Tos pačios istorijos, kaip ir mes?“ Tuomet susimąsčiau ir nuo tada paprasčiausiai negaliu apie tai negalvoti.

Metams bėgant vieni po kitų sekė apdovanojimai, konferencijos, susitikimai – mūsų veikla pelnė ne tik „eTwinning“ pasaulio, bet ir švietimo ministerijos bei kitų mokymosi agentūrų pripažinimą ir apdovanojimus. Mano mokymo veikla plėtėsi ir tobulėjo, nes aš susipažinau ir keičiausi idėjomis su daug mokytojų, ekspertų ir mokinių.

Tu negali prisijungti prie bendruomenės ir nesikeisti, taip pat yra ir su mokiniais. Kai mokinys ar mokytojas yra vienas, būna nuobodu, tačiau bendruomenėje tu niekada nebūsi vienišas. Svarbiausia, kad nariai dalyvautų bendruomenės gyvenime. Jei mokytojų projekte nariai gali ateiti ir išeiti, aš negaliu leisti sau „prarasti“ nė vieno mokinio. Mano patirtis rodo, kad ir mokiniams, ir mokytojams „eTwinning“ bendruomenės poveikis išlieka ilgam, net pasibaigus projektams. Patirties mainai skatina mokymąsi ir padeda užmegzti asmeninius ryšius. Dabar aš esu ambasadorė ir vis dar tikiu, kad „kartu“ yra magiškas žodis. O mainai – paprastas procesas, kai imi ir duodi (informaciją, patarimus, nurodymus, įkvėpimą ir t. t.). Tai jėga, kuri verčia „eTwinning“ pasaulį suktis.

Skyrius 4

Mano „eTwinning“ projektai

Įžanga

Christina Crawley
„eTwinning“ centrinė paramos tarnyba

Nuo pat „eTwinning“ programos pradžios jos pagrindinis tikslas buvo suteikti Europos mokytojams ir mokiniams platformą projektų kūrimui ir bendradarbiavimui. Paprasta idėja „eTwinning“ platformoje užmegzti ryšius tarp mokytojų iš dviejų šalių buvo pirmas žingsnis; projekto sukūrimas ir užregistravimas platformos darbastalyje – antras, ir paskutinis žingsnis – projekto įgyvendinimo veikla su mokiniais, naudojantis platformos „TwinSpace“ erdve ir/arba kitais interneto įrankiais.

Nuo paprastos idėjos – užsiregistruoti, užmegzti partnerystę, dirbti – „eTwinning“ projektų kokybė ir įvairovė vis augo. Kiekvienais metais darbastalyje užregistruojama tūkstančiai projektų, kurie skiriasi savo trukme (nuo dviejų savaičių iki dvejų metų) ir partnerių skaičiumi (nuo dviejų iki kartais keturiasdešimt ar penkiasdešimt partnerių). Dėl to skiriasi ir projektų struktūra, sudėtingumas bei tikslai. Vis dėlto vienas dalykas yra bendras jiems visiems – tai noras dirbti kartu ir kitaip. Prisidėdami prie mokytojo profesinio bei mokymo metodų tobulėjimo, suteikdami tarptautinės dimensijos ugdymo planui ir praplėsdami mokinių pedagoginę patirtį, „eTwinning“ projektai pamokas Europos mokyklose daro dinamiškesnes ir kūrybiškesnes, kartais net peržengdami šias ribas.

Šie pasakojimai yra mokytojų, kurie dalyvavo viename ar daugiau „eTwinning“ projektų. Jie pasakoja apie „eTwinning“ projektų iššūkius bei vertę ir dalijasi mintimis, kaip juos integruoti į ugdymo planą ir kaip jie gali suteikti daug teigiamų elementų mokymui ir mokymuisi.

Mūsų pirma bendraautorė Mudrīte pasakoja, kaip pradėjusi projektą nuo paprastos temos su dviem partneriais, ji tris pastaruosius metus dalyvauja vis naujame „eTwinning“ projekte. Derindama projekto tikslus su ugdymo programa, Mudrīte su savo mokiniais vyko į virtualias keliones po Europą ir kiekviename žingsnyje mokėsi naudotis naujais įrankiais. Ji pamatė, kad „eTwinning“ projektai idealiai tiko pagal ugdymo planą ir suteikė galimybę plėsti „eTwinning“ bendruomenę!

Mudrīte Grinberga

Mokykla	**Annas Brigaderes pamatskola**
Miestas	**Kroņauce**
Šalis	**Latvija**

Norėčiau papasakoti jums apie savo pirmuosius žingsnius „eTwinning“ partnerystėje. Kad paskatinčiau savo mokinių motyvaciją, patobulinčiau jų užsienio kalbos bei IT gebėjimus ir padaryčiau mokymosi procesą įdomesnį, nusprendžiau ieškoti partnerių iš užsienio bendradarbiavimui. Partnerių paieškos forumas suteikia daug galimybių, nes jame yra tūkstančiai puikių idėjų „eTwinning“ projektams.

Aš pasirinkau mokyklą iš Gdansko, Lenkijos, ir apsikeitę keliais elektroniniais laiškais, kad viskas būtų aišku, pradėjome savo „eTwinning“ projektą apie pavasarį. Ši tema buvo aktuali penktoje klasėje, kai mokiniai mokosi apie metų laikus anglų kalbos pamokų metu. Buvo visai nesunku ir įdomu pasitelkti visus mūsų naujus gebėjimus bei sukurti gerą projektą. Mokiniai fotografavo gamtą pavasarį, kūrė „PowerPoint“ pristatymus, juos komentavo anglų kalba ir lavino savo kompiuterinius gebėjimus. Galų gale jie paprasčiausiai mėgavosi galimybe būti kartu, mokiniams patiko tokia nauja bei įdomi veikla, o projektas buvo labai sėkmingas.

2008–2009 mokslo metais pagal šeštos klasės ugdymo programą mokiniai turėjo mokytis apie pomėgius, populiarius žmones ir pan. Susiradau partnerius iš kalbų mokyklos Prahoje ir projekto metu įdomiai nagrinėjome visas temas pagal programą.

„eTwinning“ projektai yra įdomūs, naudingi, žavingi, optimistiški ir labai teigiami. Nepatikėsite, bet visi mano „eTwinning“ partneriai baigė bendradarbiavimą jų šeimose atsiradus naujiems nariams. Būtent todėl mes negalėjome tęsti bendradarbiavimo kituose projektuose. Dukra Maria gimė lenkų mokytojo Grzegorz šeimoje, kai baigėme projektą „Pavasaris jau čia“. Mokytoja Lenka iš Prahos dabar turi dukrą Lindą. Mūsų mokyklos direktorė, kuri dalyvavo projekte kaip fotografė, dabar turi didžiausią džiaugsmą – sūnų Jacob. Baigėsi ir mūsų paskutinis projektas. Kartais apsikeičiame elektroniniais laiškais su partnere iš Lenkijos, bet mūsų kolegė Elen iš Rumunijos nerašo. Gal ji turės vaikelį? „eTwinning“ projektai tikrai labai optimistiški.

Julie iš Danijos pasakoja, kaip ji ir jos partnerė iš Ispanijos išplėtojo savo „eTwinning“ projektą iki tikrų mainų ir taip į veiklą įtraukė tėvus bei visą mokyklos bendruomenę.

Julie Ashby

Mokykla	**10. Aabenraa**
Miestas	**Aabenraa**
Šalis	**Danija**

Mūsų mokykla yra dešimtmetė ir joje mokosi 16 metų amžiaus mokiniai. Aš vadovauju tarptautinei klasei, kurios mokiniai nusprendė dalyvauti „eTwinning“. Pastaruosius 4 metus mes bendradarbiaujame su IES Carlos III mokykla iš Aguadulce, Ispanijos. Prieš dvejus metus nusprendėme vykdyti mainų projektą „Face to Face“ (liet. „Akis į akį“).

Mano partneriai iš Ispanijos ir aš nusprendėme, kad reikia kažkaip užbaigti du ankstesnius „eTwinning“ projektus. Iš mokinių sužinojome, kad jie norėtų susitikti su savo partneriais, bet ne tik „eTwinning“ svetainėje. Be to, pagalvojome, kad tai būtų puikus būdas užbaigti „eTwinning“ projektą. Galbūt tai netgi būtų pirmasis projektas, kurio metu vyktų mainai su dviem šalim. Pirmieji mainai vyko 2008 metais ir buvo labai sėkmingi; o paskutiniai – šiais metais (2010). Mes suderinome mainus su mokyklos ugdymo planu, kad jie vyktų tą savaitę, kai kiti mokiniai vyksta į mokyklines išvykas. Mokiniai už kelionę susimokėjo patys, o kartu su mumis vyko ir dar viena mokytoja iš mūsų mokyklos. Be to, turėjome artimai bendradarbiauti su tėvais ir kitais mokyklos kolegomis, kuriems teko mokyti moksleivius iš Ispanijos, kai jie atvyko pas mus. Į veiklą įtraukėme ir kitas aukštojo mokslo institucijas: studentai ėmė interviu ispanų kalba iš mūsų partnerių iš Ispanijos.

Mainai suteikė mokiniams galimybę visiškai užbaigti projektą ir, svarbiausia, gyvenant partnerio šeimoje, patirti kasdieninį paauglio iš Ispanijos ar Danijos gyvenimą. Taip jie susipažino su realiu tos šalies gyvenimu ne kaip turistai, o kaip tos šalies bendruomenės dalis. Manau, kad svarbiausia „eTwinning“ projekto vertybė yra ta, kad mes suteikiame jauniems žmonėms galimybę pažinti kitos šalies kultūrą. „eTwinning“ projekto svetainė leidžia mokiniams tiesiogiai bendrauti su partneriais naudojantis IKT ir lengvai pasiekti greitą rezultatą. Mes suteikiame

savo mokiniams unikalią galimybę užbaigti projektą fiziškai jame dalyvaujant – vykstant į mainus. Užuot keliavę sėdėdami ant kėdės, jie iš tiesų keliauja!

Visas susirašinėjimas vyko anglų kalba ir buvo tiesiog nuostabu man, kaip mokytojai, stebėti projekto metu augantį mokinių pasitikėjimą savimi bei gerėjančią iškalbą.

Kitas pasakojimas yra kalbų mokytojos iš Lietuvos, kurios projektas prasidėjo nuo mokinių pasiūlymo pamokos metu. Šis projektas irgi labai visapusiškai išsiplėtė, apimdamas ne tik visą mokyklą, bet ir vietinę bendruomenę bei išorinius ekspertus.

Asta Liukaitiene

Mokykla	**Kalvarijos Gimnazija**
Miestas	**Kalvaria**
Šalis	**Lietuva**

Kalbos mokymas yra visada susijęs su kitais dalykais, nes kalbos negalima įsisavinti mokantis vien tik gramatikos. Todėl vienas geriausių mokymosi metodų yra bendravimas. Tai yra „eTwinning“ filosofijos pagrindas, nes ši programa padeda jūsų mokyklai susirasti partnerius iš Europos, kurie nekantrauja pradėti bendrauti vieni su kitais anglų kalba.

Kadangi mano kolegės ir aš norėjome rasti mūsų klasėms partnerius iš užsienio mokyklų, užsiregistravome „eTwinning“ iš karto, kai prieš kelius metus sužinojome apie šią bendravimo platformą. Mano pirmasis projektas prasidėjo nuo paprastos frazės „Pakalbėkim apie orą“, kurią per pamoką pasiūlė vienas iš mano mokinių. Pasiūlėme šią idėją „eTwinning“ partnerių paieškos skyrelyje ir netrukus radome partnerius, su kuriais pradėjome projektą „Aplinka“. Jis tęsėsi mėnesį, o jo metu mes reguliariai bendravome naudodamiesi „TwinSpace“ bei elektroniniu paštu. Mokiniai ne tik bendravo su partneriais, bet ir dirbdami grupėse bei individualiai ruošė medžiagą, susijusią su aplinkosauga. Jie siuntė savo rezultatus į „TwinSpace“ ir diskutavo apie juos su savo partneriais.

Projektas buvo visiškai integruotas į ugdymo programą, nors buvo vykdoma ir papildomo ugdymo veikla, pavyzdžiui: „Mokyklos aplinkos diena“ arba susitikimas Nacionaliniame hidrometeorologijos institute. Mūsų mokyklos vadovybė bei kolegos taip pat buvo informuoti apie projektą ir padėjo organizuoti renginius bei IKT užsiėmimus.

Projektui pasibaigus, pristatėme jį vietos bendruomenei mokyklos „Atvirų durų dienos“ metu. Projekto rezultatai buvo panaudoti tolesnei mokymo ir mokymosi veiklai mokykloje. Mokytojų ir mokinių įgyta bendravimo naudojantis IKT patirtis buvo pritaikyta ne tik kitų projektų metu, bet ir bendroje mokyklos veikloje. Šis projektas buvo apdovanotas Nacionaliniu Kokybės ženkleliu ir įtrauktas į gerosios patirties pavyzdžių skyrelį NPT svetainėje.

Aimi iš Estijos pasakoja apie savo mėgstamiausią projektą, kurio metu mokiniai iš dviejų mokyklų bendravo vieni su kitais internetu vokiečių kalba.

Aimi Jõesalu

Mokykla	**Põlva Keskkool**
Miestas	**Põlva**
Šalis	**Estija**

Projektas „*German Live Online*“ (liet. „Vokiečių kalba gyvai internetu“) šiuo metu yra mano mėgstamiausias „eTwinning“ projektas! Jo idėja kilo tarptautinio seminaro „Išbandykite antrosios kartos saityno technologijas“ Vienoje 2007 metų rudenį mano kolegei iš Norvegijos Astrid B. Petersen ir man. Mūsų užsienio kalbos tiesioginio mokymo internetu kursai, kurie vyksta bendruomenėje „DaF-Community“ (vokiečių, kaip užsienio kalbos, mokymo bendruomenė http://dafnet.web2.0campus.net/) suteikė mums pasitikėjimo pradėti veiklą.

Projektas buvo užregistruotas „eTwinning“ portale 2008-01-29 ir pasiekė puikių rezultatų, pavyzdžiui, jo metu buvo organizuoti du tiesioginiai susitikimai internetu (mokytojai prižiūri, mokiniai pristato savo darbus, kalbasi internetu, užduoda

klausimus ir į juos atsako). Vienas iš naudingiausių dalykų buvo tas, kad mokiniai nugalėjo savo baimę kalbėti, o susitikimo metu padarytas įrašas leido mums analizuoti mūsų debatus bei kalbą. Mes išsaugojome pokalbio internetu tekstus ir vėliau galėjome juos peržiūrėti bei ištaisyti rašybos klaidas. Projektui įsibėgėjant mūsų ir mokinių motyvacija tik didėjo.

Aš pati ketinu ir toliau vykdyti tiesioginio bendravimo internetu projektus ir tikiu, kad šia projekto idėja nesunkiai pasinaudos ir kiti mokytojai, o toks užsienio kalbos mokymasis turės dar šviesesnę ateitį.

▲

Ágnes rašo apie tai, kaip ji atrado naujus būdus daugelį metų įprastai mokymo veiklai, pabrėždama poveikį sau ir savo mokiniams. Ji pasakoja apie tai, kaip mokiniai tyrinėjo darbo ir studijų sąlygas kitose Europos šalyse.

▼

Ágnes Péter

Mokykla	Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola
Miestas	Dunakeszi
Šalis	Vengrija

„Tikroji atradimų kelionė – tai ne lankymasis naujose šalyse, bet gebėjimas viską matyti naujai.“ (Marcel Proust).

Kai 2007 metais prisijungiau prie „eTwinning“ programos, ji iš karto pakeitė mano gyvenimą ir mokymo metodus. Kūrybingas naujų technologijų taikymas leido mokiniams įgyti naujų žinių ir naudojimosi pozityviomis mokymosi aplinkomis gebėjimų. Nuo tada mano mokiniai ir aš dalyvavome iš viso keturiuose projektuose. 2009 metais prisijungėme prie projekto „Mountain Europe“ (liet. „Kalnas Europa“) ir tęsėme sėkmingą bendradarbiavimą su aštuonių Europos šalių (Rumunijos, Čekijos, Graikijos, Lenkijos, Vokietijos, Estijos, Bulgarijos ir Slovakijos) mokyklomis.

Mokiniai kūrė „PowerPoint“ pristatymus apie savo mokyklą ir miestą, kuriame gyvena, savo šalies kalnus bei šventes ir dalijosi jais „TwinSpace“. Konkretūs šio projekto uždaviniai buvo tirti studijų ir darbo savo gimtojoje ar kitoje Europos šalyje galimybes bei sąlygas.

Dalyvavimas šiame projekte buvo įvairiapusiškai naudingas mūsų mokiniams. Jie patobulino savo IKT, anglų kalbos ir geografijos gebėjimus. Žinoma, jie mokėsi, kaip dirbti kartu komandoje ir – ne mažiau svarbu – lavino savo kūrybiškumą, kritinį mąstymą bei pagarbą kitiems. Manau, pasisėmėme vieni iš kitų patirties ir žinių. Susipažinome su technologijomis, kuriomis anksčiau nesinaudojome, ir, svarbiausia, tapome didelės Europos mokyklų šeimos dalimi.

Verta dirbti kartu: http://desktop.eTwinning.net/index.cfm („Mountain Europe“).

Sakoma, kad muzika yra universali kalba, o Theodor pristatomas projektas rodo, kad mokiniai ne tik dalijasi savo meile muzikai, bet ir sėkmingai kuria muzikos ženklų sistemą kita kalba – Brailio, kuri suteikia galimybę regėjimo negalią turintiems žmonėms skaityti muzikines partitūras.

Theodor Tsampatzidis

Mokykla	**Music School of Thessaloniki**
Miestas	**Thessaloniki**
Šalis	**Graikija**

„eTwinning“ – tai mūsų projektas ir kelionės tikslas žavus,
Turime dirbti kartu ir puoselėti draugystės mainus.
Visos mano mintys apie draugystę,
Naktį ir dieną svajoju apie „eTwinning“.
Mūsų šalis jungia jūrų kaimynystė,
Bet širdis vienija „eTwinning“.
(„eTwinning“ himnas)

Salonikų muzikos mokykla iš Graikijos bendradarbiaudama su penkiomis kitomis mokyklomis sukūrė muzikos biblioteką, skirtą mokiniams, turintiems specialiųjų ugdymo poreikių . Mūsų tikslas yra sukurti skaitmeninę Europos muzikos biblioteką prieinamą mokiniams, turintiems regėjimo negalią ir vystymosi sutrikimų. Taip pat norime sukurti ir pristatyti originalią muzikinę medžiagą, kuria galėtų naudotis mokyklos švenčių ir renginių metu.

Pirmą kartą buvo suteikta galimybė mokiniams, turintiems specialiųjų ugdymo poreikių, dalyvauti „eTwinning“ bendradarbiavimo veikloje, nes jiems buvo kuriami elektroniniai Brailio muzikos failai. Buvo sugalvotas specialus elektroninis kodas, kad galima būtų užrašyti įvairios muzikos partitūras, netgi Bizantijos giesmių užrašus. Mokiniai išmoko, kaip užrašyti muziką Brailio raštu savo draugams.

Mes taip pat kūrėme specialią mokomąją medžiagą mokiniams, sergantiems autizmu, taikydami ryšių raidos intervencijos (angl. Relationship Development Intervention) ir „Irlen“ metodus – atkreipdami dėmesį į jautrumą šviesai. Mokiniai, turintys regėjimo sutrikimų, mokėsi naudotis ženklų kalba ir sukūrė skaitmeninį filmą apie šv. Paulių. Projekto dalyviai kūrė muzikinius pristatymus įvairiomis kalbomis: muzikines kompozicijas, piešinius, muzikines partitūras ir brėžinius. Buvo ugdomas skaitmeninis raštingumas, kuriant skaitmeninius lavinamuosius filmus. Be to, turime paminėti, kad šis bendradarbiavimas padėjo mums į veiklą įtraukti ir buvusius mokyklos mokinius.

Svarbiausias mokyklų bendradarbiavimo rezultatas – „eTwinning“ himno įvairiomis kalbomis bei aranžuotėmis (garso takelio, mokinių choro, jaunimo choro, tradicinės, klasikinės bei džiazo aranžuotės) sukūrimas ir pristatymas.

Savo projektą pristatėme oficialioje ceremonijoje, kurią organizavo Ferrandina miesto savivaldybė, susitikimo Italijoje metu. Be to, mūsų „eTwinning“ projektas buvo pristatytas Graikijos švietimo ministerijoje (renginyje „Meistriškumas ir naujovės švietime 2010“), pedagogų susitikimuose, konferencijose ir spaudoje.

Kokie kiti mūsų planai? Planuojame sukurti „eTwinning“ orkestrą, kurio nariai būtų iš skirtingų mokyklų ir bendradarbiautų elektroniniu būdu, kurdami skaitmeninius daugiakanalius įrašus ar repetuodamiesi tuo pačiu metu vykstančiose nuotolinėse repeticijose.

▲

Laurence Altibelli gali pasigirti labai turininga „eTwinning“ veikla. Ji pristato įvairius savo projektus – nuo labai trumpų iki metų trukmės – bei keletą trumpų taisyklių apie naudojimąsi „TwinSpace“.

▼

Laurence Altibelli

Mokykla	Lycée Jules Verne
Miestas	Limours-en-Hurepoix
Šalis	Prancūzija

Mano pirmasis projektas „Žiulio Verno licėjus ir Wellington mokykla“ buvo klasikinis užsienio kalbos mokytojos projektas – elektroniniai mainai ir susirašinėjimas tarp mokinių iš Anglijos bei Prancūzijos. Daugiausia naudojomės savo „TwinSpace“ forumu bendraudami raštu abiem kalbom. Mokinių bendradarbiavimas buvo toks produktyvus, kad mūsų projektas laimėjo trečią vietą Prancūzijos „eTwinning“ apdovanojimų konkurse 2007 metais.

Šis dvišalis projektas, kuris tęsėsi beveik dvejus mokslo metus, paskatino mano pedagoginius apmąstymus apie naudojimąsi „TwinSpace“. Netgi dirbant su aukštesnės vidurinės pakopos mokiniais, greitai tampa akivaizdu, kad jie nežino, kaip teisingai ir protingai naudotis „TwinSpace“ įrankiais.

Nuo tada man teko dalyvauti įvairiuose projektuose. „Veidrodžių salė“ (angl. „Hall of Mirrors“) – mano šedevras, kuris buvo apdovanotas Europos Kokybės ženkleliu. Tai „Comenius“ ir „eTwinning“ daugiašalis projektas, kuriame dalyvauja šešios šalys. „Kultūra dėžutėje“ – tai kitas dvišalis projektas, bet šį kartą trumpas. Beveik tris mėnesius organizavome virtualius mainus tarp Austrijos ir Prancūzijos. Mes pasinaudojome „eTwinning“ rinkiniu, kurio galutinis produktas buvo „PowerPoint“ pristatymas apie partnerių šalies kultūrinį paveldą. Mokiniai, kuriuos nusprendžiau įtraukti į veiklą, mokėsi anglų ir vokiečių kalbų, taigi projektas suteikė jiems galimybę lavinti šių dviejų užsienio kalbų gebėjimus. „Magiški, bet realūs eksperimentai“ buvo daugiašalis projektas, kuriame per vienerius mokslo metus dalyvavo dešimt šalių. Komanda buvo sudaryta daugiausia iš fizikos ir chemijos mokytojų. Anglų kalba vykdėme trumpus cheminius eksperimentus, panašius į magiškus triukus. „Bla... Bla... Bla...“ – daugiašalis projektas, kurio metu organizavome tik pokalbius internetu naudodamiesi „FlashMeeting“, siek-

dami lavinti mokinių bendravimo žodžiu gebėjimus tikroviškose situacijose pagal Bendruosius Europos metmenis. Šių interneto pokalbių metu mes bendravome anglų, prancūzų ir italų kalbomis, o kai kurie mokiniai atliko vertėjų vaidmenį.

Visų projektų metu aš daugiau ar mažiau naudojausi „TwinSpace“ ir susikūriau keletą paprastų taisyklių, kaip efektyviai naudotis šia erdve :

Kalendorius. Pasižymėkite jame svarbias anglų ir prancūzų datas… (gimtadienius, valstybines šventes, mokyklų atostogas, egzaminus…)

Forumas. Tai vieta diskusijoms, refleksijai ir idėjų mainams. Todėl atsakydami į tam tikrą temą turėtumėte rašyti 40–50 žodžių pastraipomis. Mokytojai nurodys, kurią kalbą vartoti, pavyzdžiui: jei tema paskelbta prancūzų kalba, rašysite prancūziškai.

Pašto dėžutė. Ši pašto dėžutė leidžia jums siųsti elektroninius laiškus visiems komandos nariams, kartu ir mokytojams. Ir atvirkščiai, mokytojai taip pat gali siųsti jums elektroninius laiškus.

Pokalbiai internetu. Mokiniams: raskite laiko pasikalbėti internetu su savo draugais iš kitos Europos šalies po pamokų ir pasikvieskite savo mokytojus.

Rašykite kiek įmanoma taisyklingesne kalba. Galima vartoti sutrumpinimus ir šypsenėles. Turėtumėte stengtis taisyti savo ir kitų klaidas – jie tą patį padarys jums. Šio mokyklinio projekto tikslas yra suteikti jums galimybę lavinti savo užsienio kalbos gebėjimus, padėti vienas kitam ir keistis idėjomis, kad geriau pažintumėte vieni kitus.

Patarimas. Prisitaikykite šias taisykles savo projektams ir paprašykite, kad jūsų „eTwinning“ partneriai išverstų jas į skirtingas kalbas, jei nuspręstumėte vykdyti daugiakalbį „eTwinning“ projektą.

Po penkerių metų savo kontaktuose aš jau turėjau daugiau nei 150 kolegų iš kitų Europos šalių, su kuriais bendravau tiktai virtualiai. Būtent tai man labiausiai ir patinka šioje programoje – elektroninio pedagoginio tinklo mezgimas Europoje.

▲

Gamtos mokslų mokytojams dažnai sunku suprasti, kaip „eTwinning“ galėtų derėti su jų mokomuoju dalyku. Manuel nugalėjo šiuos iššūkius ir pasakoja, kaip projektas prasidėjo ir buvo vykdomas beveik vien mokinių iniciatyva.

▼

Manuel Díaz Escalera

Mokykla	**Colegio Sagrado Corazón (Esclavas)**
Miestas	**Seville**
Šalis	**Ispanija**

2009 metais pradėjome savo projektą „Magiški, bet realūs eksperimentai“ su mokyklomis iš Rumunijos, Portugalijos, Lietuvos, Lenkijos bei Ispanijos ir išsikėlėme sau keturis pagrindinius uždavinius: vykdyti fizikos ir chemijos eksperimentus su įprastomis medžiagomis, mokytis kalbų, naudotis IKT ir skatinti kultūrinius mainus tarp mokinių.

Planuodami projektą, mokytojai pirmiausia sudarė eksperimentų, kuriuos galima atlikti su įprastomis medžiagomis, sąrašą. Mokiniai pasidalijo į grupeles po keturis ar tris ir išsirinko po vieną pasiūlymą. Jie patys turėjo susirasti reikalingas medžiagas, paruošti eksperimentą namie ir pristatyti jį klasėje. Pristatymai buvo nufilmuoti ir nusiųsti į internetą.

Visus metus „TwinSpace“ platforma buvo svarbiausias įrankis bendravimui ir projekto įgyvendinimui. Mes siuntėme ten pristatymus, nuotraukas ir vaizdo įrašus mokykloms, kūrėme diskusijų forumus, kad paskatintume mokinius užmegzti kontaktus, o kiekviena šalis aprašė savo eksperimentus. Visas turinys taip pat publikuojamas išoriniame tinklaraštyje, kuris buvo sukurtas specialiai projektui „Magiški, bet realūs eksperimentai“.

Mokiniams šis projektas buvo tarsi maža revoliucija, nes jie tapo pagrindiniais veiklos įgyvendintojais. Tradicinio ugdymo, kai mokytojas aiškina, o mokiniai klausosi, metu buvo pritaikytas naujas modelis, kai patys mokiniai tampa atsakingi už savo bendraamžių mokymą.

Veikla pelnė „eTwinning“ Apdovanojimą 2010 specialioje matematikos ir gamtos mokslų kategorijoje. Tai suteikė papildomos motyvacijos imtis naujų projektų.

Ar labai maži vaikai gali dalyvauti „eTwinning“ veikloje? Mary Fournari pasakoja, kaip ji įgyvendino aukšto lygio bendradarbiavimo projektus su ypač mažais vaikais.

Mary Fournari

Mokykla	1st Kindergarten Heraklio Attikis
Miestas	Heraklio Attikis
Šalis	Graikija

Pirmojo „eTwinning“ projekto metu mes visi (dirbantys darželiuose) rinkome medžiagą ir kūrėme pristatymus apie mokyklą, jos mokinius, vietinį tapatumą, regioną bei istoriją, ir taip suteikėme vaikams galimybę susipažinti su kitomis kalbomis bei papročiais.

Mūsų mokymo būdas buvo pagrįstas tarpdalykiniu metodu ir mokymusi bendradarbiaujant bei aktyviai dalyvaujant mokiniams. Tai numatyta ir mūsų darželio ugdymo plane. Pagrindinė projekto tema buvo visiems žinomos pasakos (Pero, Anderseno ir pan.). Mes kartu pasirinkome pasaką, kuri turėjo būti pristatyta kiekviename darželyje ir padalyta į kelias dalis. Kiekvienas vaikas kūrė paveikslėlį, naudodamasis priemonėmis, kurias bendrai pasirinko partneriai.

Pagrindinė veikla vyko bendradarbiaujant internetu ir naudojantis įvairialypės terpės įrankiais. Mokiniai išmoko naudotis tam tikrais IKT įrankiais, sėkmingai publikavo medžiagą ir dalyvavo telekonferencijose su savo partneriais. Šios veiklos metu mums nuolat ir labai daug padėjo NPT, o mūsų mokytojai ir mokiniai labai vertino šią pagalbą.

Kito projekto metu mes vykdėme bendrą matematinę veiklą „Half collages“ (liet. „Pusiau abstrakti kompozicija“) pagrįstą nuotoliniu mokymosi bendradarbiaujant metodu. Bendradarbiavome naudodamiesi „eTwinning“ platforma ir įvairiais „TwinSpace“ įrankiais. Pokalbių internetu bei konferencijų metu naudojomės „Windows Live“, o medžiaga keitėmės naudodamiesi bendrais aplankais ir „Skype“.

Taip mums pavyko taikyti IKT ugdymo procese. Be to, mes puoselėjome svarbius draugiškus ryšius ir organizavome mainų vizitus. Mūsų projekto tinklaraštis

sudarė sąlygas nesibaigiančiam mokytojų, mokinių bei jų šeimų bendravimui ir draugystei. Šis tinklaraštis laimėjo pirmąją vietą nacionaliniame pedagoginių tinklaraščių konkurse 2009 m.

Projektas atvėrė mokyklos duris platesnei bendruomenei, nes jame aktyviai ir entuziastingai dalyvavo ir bendradarbiavo mokinių tėveliai, o pats projektas buvo plačiai pristatytas įvairių mokytojų nacionalinėse ir tarptautinėse mokslinėse konferencijose (Atėnuose, Lisabonoje, Volose ir Kretoje).

▲

Vincentas iš Belgijos – mokytojas, kuris visada norėjo atverti Europą savo mokiniams. Kai atsirado „eTwinning“ programa, ji suteikė naujo užmojo jo veiklai ir sėkmės jam ir jo mokiniams.

▼

Vincent Dupont

Mokykla	**Institut Notre Dame des Hayeffes**
Miestas	**Mont-Saint-Guibert**
Šalis	**Belgija**

Prieš keletą metų, dar prieš susikuriant „eTwinning“, buvau susidomėjęs europine veikla ir stengiausi įtraukti mokinius į ją. Su kolega įkūrėme pirmąsias Europos klases savo mokykloje ir organizavome mokyklų mainus. Savaitę mokiniai gyveno prancūzų šeimose Le Havre mieste, o vėliau Caen mieste. Mes lankėmės Normandijoje, o vakare vaikai grįžo į „savo“ šeimas. Tai buvo nuostabi patirtis!

Kai išgirdau apie „eTwinning“, prisiminiau tą laikotarpį ir pasiūliau projektą „I visited for you“ (liet. „Aš lankiausi dėl tavęs“). Projekto idėja buvo tokia: mokiniai, kurie dalyvavo mokyklų mainuose, tapo gidais arba korespondentais mokiniams, kurie negalėjo dalyvauti tuose mainuose.

Būtent dėl šios veiklos su manimi susisiekė mokytojas iš Prancūzijos, kuris norėjo kartu su manimi vykdyti „eTwinning“ projektą. Aš su džiaugsmu priėmiau jo kvietimą ir jau ketvirti metai vykdome „eTwinning“ projektus. Vėliau prie mūsų prisijungė mokytojai iš Italijos bei Rumunijos ir mes visi kartu vykdėme bendrą ne tik mokinių, bet ir mokytojų veiklą, mainus ir bendradarbiavimą. Tikiuosi, galėsime tęsti šį bendradarbiavimą dar daug metų.

Pamokos iš patirties: **Alessandra** ir **Laurence** susibūrė į komandą, kad pateiktų keletą patarimų apie tai, kaip pradėti veiklą „eTwinning“ programoje. Jei būtų sunku, vis tiek bandykite – gali būti, kad geriausi dalykai laukia ateityje! „eTwinning“ veikla yra teigiama ir produktyvi visais atžvilgiais, bet bendradarbiavimas internetu turi ir savo sunkumų, į kuriuos turite atkreipti dėmesį:

Alessandra Cannelli

Mokykla	**IC Via Baccano**
Miestas	**Rome**
Šalis	**Italija**

ir Laurence Altibelli

Mokykla	**Lycée Jules Verne**
Miestas	**Limours-en-Hurepoix**
Šalis	**Prancūzija**

1. SUSIPAŽINKITE: **prieš pradedant projektą, svarbu užmegzti asmeninius ryšius su savo partneriais, kad jaustumėte, jog jus sieja ne vien tik pareiga.**
2. NEPAMIRŠKITE VISADA ATSAKYTI, **tiesiog baisu, kai negauname jokio atsakymo ir nieko negalime padaryti.**
3. VADOVAUKITĖS NUOJAUTA DĖL BENDRAVIMO: **jei, tik susipažinus, partnerio atsakymai ilgai užtrunka, greičiausias tas pats bus ir tuomet, kai tapsite partneriais.**
4. ATKREIPKITE DĖMESĮ Į KALENDORIAUS IR KULTŪRINIUS SKIRTUMUS, **išsiaiškinkite viską prieš pradėdami veiklą.**

5. DETALIAI PLANUOKITE PROJEKTO VEIKLĄ **ir svarbias datas bei pasiskirstykite darbais: keiskitės lentelėmis, schemomis, tekstiniais dokumentais ir t. t.**

6. IŠSIAIŠKINKITE VEIKLOS LAIKOTARPIUS, UŽDUOTIS, **kaip dažnai planuojate naudotis kompiuterių klase, būtent kurią dieną ir pan., kad projekto veikla vyktų sklandžiai, o mokiniai galėtų reguliariai bendradarbiauti.**

7. IŠBANDYKITE SAVO IKT ĮRANGĄ BE MOKINIŲ, **pvz., jei planuojate pokalbį internetu, išbandykite jį iš anksto, kad įsitikintumėte, jog jūsų mokyklos serverio neblokuoja filtras ar ugniasienė.**

8. BŪKITE PASIRUOŠĘ NETIKĖTOMS SITUACIJOMS, **pvz., užsisakėte kompiuterių klasę, bet jos reikia egzaminams, oficialiems renginiams ir pan.**

9. BŪKITE SUPRATINGI, TOLERANTIŠKI, LINKĘ KEISTIS IR NE PER DAUG REIKLŪS.

10) **Jei radote partnerius, su kuriais gerai sutariate, nepraraskite jų; galbūt „eTwinning“ partneriai taps jūsų europiniais draugais.**

Skyrius 5

„eTwinning“ ir profesinis tobulinimas

Įžanga

Anne Gilleran
„eTwinning“ centrinė paramos tarnyba

„eTwinning“ programa nuo pat pradžios siūlo profesinio tobulinimo galimybes: europinius profesinio tobulinimo seminarus ir nacionalinius mokymus, kurie organizuojami internetu arba įprastu, tiesioginių susitikimų būdu. Per pastaruosius šešerius metus tos galimybės nuolat augo, kaip rodo žemiau esanti diagrama, nes buvo pradėti organizuoti centralizuoti mokymosi kursai ir daugėjo nacionalinių mokymo internetu programų bei regioninių seminarų, kuriuose dalyvauja nuo dviejų iki keturių šalių. 2009 metais daugiau nei 21 000 mokytojų tobulino savo kvalifikaciją, naudodamiesi šiomis priemonėmis.

Tačiau, kaip pastebi mūsų bendraautoriai, formaliai organizuojamas profesinis tobulinimas – ne vienintelis būdas mokytojams mokytis ir tobulėti; egzistuoja ir neformalūs kontaktai

bei mainai tarp mokytojų, kai vienas jų aiškina kitam, kaip veikia tam tikri dalykai, kaip atlikti vieną ar kitą – trumpai tariant, patirties mainai. Kai kurie mokytojai siūlo temas ateities profesinio tobulinimo galimybėms. Kiti kalba apie reikšmingas akimirkas, pavyzdžiui, įkvėpiantį pranešėją konferencijoje, arba pasakoja, apie ką kalbėjosi su „eTwinning“ kolega.

Būtent todėl „eTwinning“ bendruomenė yra turtinga aplinka mokytojams, kurioje jie gali ieškoti bendraminčių kolegų ir keistis su jais savo patirtimi. Visuose pasakojimuose ryškus vienas dalykas – jausmas, kad tu nesi vienas tobulindamas savo gebėjimus ir metodus. Kai kurie bendraautoriai taip pat rašo apie savo mokinių gebėjimų ir supratimo lavinimą, papildantį šią temą.

Pradėsime nuo Irene Pateraki pasakojimo apie profesinio tobulinimo seminarų bei mokymosi kursų poveikį jos profesiniam vystymuisi ir kaip, dalyvaudama juose, ji užmezgė kontaktus su daug kitų „eTwinning“ programos dalyvių.

Irene Pateraki

Mokykla	**1st Kindergarten of Palaio Psychiko**
Miestas	**Athens**
Šalis	**Graikija**

Nors kelionės nėra būdingos „eTwinning“, profesinio tobulinimo seminarai yra labai svarbūs, nes ten galite užmegzti asmeninius kontaktus ir susitikti su „eTwinning“ kolegomis akis į akį. Man taip pat patiko trumpi užsiėmimai, kurių metu pristatomos naujos taikomosios programos. Taip aš sužinojau apie „FlashMeeting“ įrankį vaizdo konferencijoms ir reguliariai juo naudojuosi.

Manau, kad geros diskusijos su kolegomis yra taip pat svarbu, kaip ir seminarų pranešimai. Vienas iš mūsų projektų prasidėjo po tokios diskusijos. Be to, svarbu apie tai kalbėti…. Savo mokykloje ir gimtajame mieste papasakojau kolegoms apie šias galimybes, jie užsiregistravo ir dalyvavo. Svarbu, kad kiti mokytojai žinotų, kas vyksta tokių „eTwinning“ renginių metu. Šių profesinio tobulinimo seminarų ir mokymų darbotvarkės yra labai intensyvios, tad po kelių dienų ir kelionės jautiesi pavargęs, bet laimingas.

Mokymosi kursai – kitas mano „eTwinning“ patirties skyrelis. Manau, kad mokymosi kursai – tai smagi mokymosi patirtis, kuri padeda mokytojams tobulinti savo gebėjimus ir susitikti su kitais mokytojais, nors, mano nuomone, dalyvių

skaičius yra per mažas. Žinau, kad mokymosi kursai tokie populiarūs, jog laisvos vietos užpildomos per kelias valandas. Nusistatau, kad kompiuteris primintų man, kada prasideda registraciją, tada sėdžiu ir laukiu nuorodos, spaudinėdama tinklalapio atnaujinimo mygtuką – įtemptos akimirkos.

Dalyvavau keliuose Mokymosi kursuose ir turėjau galimybę išmokti naudotis naujais, įdomiais ir naudingais įrankiais, kuriuos pritaikiau savo projektų metu, pasidalyti įdomiomis idėjomis veiklai ir susitikti su įdomiais žmonėmis. Man taip patiko mokymosi kursų patirtis, kad dabar siūlau išbandyti šią galimybę savo kolegoms, užsiregistravusiems „eTwinning“. Kartais man nėra gerai, jeigu mano rekomendacija paskatina mano draugus registruotis anksčiau ir gauti vietą vietoj manęs.

Paskutinis mokymosi kursas „„eTwinning“ įrankiai“ man ypač patiko, nes mūsų vadovas naudojosi įvairiomis programomis, pristatydamas mums skaitymui skirtą medžiagą, dėl to kursas buvo patrauklus ir interaktyvus. Galiausiai mūsų vadovas sukūrė interneto pedagoginį vadovą su visa dalyvių pasiūlyta veikla. Tikiu, kad ši idėja yra gera, nes tai tarsi mokytojų veiklos, kurią jie atliko mokymosi kursų metu, pripažinimas ir vadovas, kuris gali padėti mums ieškoti tam tikros medžiagos mūsų projektams.

Kitas pasakojimas, kurį atsiuntė Lorena Mihelač, apie tai, kiek daug jai davė dalyvavimas profesinio tobulinimo seminare Slovakijoje. Ji buvo nusivylusi kai kuriais seminarais mokytojams, kuriuose jai teko dalyvauti anksčiau, bet šis seminaras, jos nuomone, buvo tikrai naudingas.

Lorena Mihelač

Mokykla	Šolski center Novo mesto, Srednja šola Metlika
Miestas	Metlika
Šalis	Slovenia

2008 metais turėjau galimybę pirmą kartą dalyvauti „eTwinning“ seminare Bratislavoje, Slovakijoje. Turiu prisipažinti, žiūrėjau gana skeptiškai į šį seminarą, nes anksčiau teko lankytis kituose seminaruose, kurių tikslas buvo įgyti naujų žinių, praplėsti akiratį, kitaip pažvelgti į tam tikrą sritį ir pan. Galbūt aš esu per daug ambicinga, galbūt tikiuosi per daug, bet, deja, kai kurie seminarai, kuriuose man teko lankytis, nepateisino mano lūkesčių.

Tačiau „eTwinning“ seminaras, organizuotas Bratislavoje, mane tikrai nustebino ne tik aukštu organizavimo lygiu, bet ir turiniu. Tai buvo tikras praktinis seminaras su įvairiomis užduotimis, skirtingomis renginio vietomis ir jausmu, jog viskas vyksta dėl turiningo bendradarbiavimo tarp organizatorių, lektorių ir mūsų, „eTwinning“ programos dalyvių.

Šio seminaro metu pagilinau savo žinias. Supratau, kad labai svarbu papildyti savo ugdymo veiklą nauja medžiaga ir stengtis neatsilikti nuo visuomeninių tendencijų, ypač švietimo srityje.

Nėra prasmės, jei mes turime žinių, bet nežinome, kaip jas perduoti mokiniams. Seminaras Bratislavoje man asmeniškai buvo fantastiška patirtis, ir tikiuosi, kad kiekvienas mokytojas, norintis gilinti savo žinias bei patirtį, turės galimybę dalyvauti panašiuose seminaruose.

Maria Georgiadou pastebėjo, kad dalyvaudama „eTwinning“ Mokymosi kursuose, sutiko kolegas, norinčius diskutuoti ir betarpiškai dalytis žiniomis su kitais „eTwinning“ programos dalyviais.

Maria Georgiadou

Mokykla: 6th Gymnasium
Miestas: Rhodes
Šalis: Graikija

Apie „eTwinning“ programą sužinojau iš kolegės 2006 metais ir pati nusprendžiau dalyvauti. Dirbau su keliais mokytojais iš skirtingų šalių, kurie dalyvavo konkurse ir laimėjome nacionalinį apdovanojimą. Bet didžiausią įspūdį man padarė mokymosi kursai, kuriuos atradau šiais metais. Buvo nuostabu, aš daug ko išmokau, o žodžiai „podcasting“ (liet. prenumeruojamoji transliacija) arba „saityno įrankiai“ – daugiau man ne paslaptis.

Dabar, po kelių mokymosi kursų, man sekasi tikrai gerai. Noriu ir toliau mokytis, yra tiek daug dalykų, kuriuos reikia aptarti, ir tiesiog puiku, kad galima daryti tai namie, bendraujant su kolegomis, kurie nori dalytis savo žiniomis. Be to, man teko dalyvauti vaizdo konferencijoje vienu metu su keturiais kitais mokytojais ir tai buvo tiesiog nuostabu. Labai naudinga išbandyti šią veiklą ir su mokiniais. Mano kita svajonė yra dalyvauti profesiniuose susitikimuose europiniu lygiu; įsivaizduoju, jog tai būtų labai svarbu mano karjerai. Ir dar – „eTwinning“ suteikė man galimybę susipažinti su tiek daug įdomių žmonių!

Anna Krzyzanowska iš Lenkijos pasakoja, kaip ji pasinaudojo visomis profesinio tobulinimo galimybėmis „eTwinning“ programoje ir pastebi, kad vykdydami „eTwinning“ projektą, mokytojai ypač lavina savo gebėjimus.

Anna Krzyżanowska

Mokykla: Przedszkole nr 48 z Oddziałami Integracyjnymi
Miestas: Zabrze
Šalis: Lenkija

Tiesą pasakius, aš negaliu įsivaizduoti „eTwinning“ be mokymosi kursų, konferencijų, mokymų ir profesinio tobulinimo seminarų. Apie „eTwinning“ pasaulį

sužinojau iš savo mokyklos direktoriaus, kuris dalyvavo regioninėje „eTwinning“ konferencijoje. Daugiau apie šią programą sužinojau pati, dalyvaudama kitoje konferencijoje ir privačiuose užsiėmimuose, kuriuos paruošė vienas „eTwinning“ ambasadorius.

Kartu su savo partnere iš Graikijos dalyvavome profesinio tobulinimo seminare ikimokyklinio ugdymo mokytojams Varšuvoje, Lenkijoje, 2009 metais. Tai buvo nepamirštama galimybė ne tik sutikti žmonių, bet ir ieškoti kitų partnerių tolesniam bendradarbiavimui ir, žinoma, daugiau sužinoti apie IKT įrankius, tinkamus darželių projektams. Neseniai dalyvavome mokymosi kursuose „„eTwinning“ įrankiai“. Pristatytų įrankių įvairovė ir galimybė išbandyti juos bei išmokti jais naudotis buvo neįkainojama.

Aš dar ne viską paminėjau, ką gali patirti mokytojas, dalyvaudamas „eTwinning“. Naudojuosi kiekviena galimybe! Ką tik buvo paskelbta apie „eTwinning“ grupes – kodėl neprisijungus?

Ar tik vaikai patiria „eTwinning“ projektų naudą? Nemanau. Mūsų mokiniams pasisekė, kad jie lanko mokyklas, kuriose kūrybingi mokytojai vykdo europinius projektus, bet, manau, galiu teigti, kad mokytojams taip pat labai naudinga ši patirtis.

Tolia Eva Luptáková iš Slovakijos pasakoja, kiek daug profesine prasme jai davė dalyvavimas dviejuose skirtinguose „eTwinning“ profesinio tobulinimo renginiuose: mokymosi kursuose ir profesinio tobulinimo seminare.

Eva Luptáková

Mokykla	Stredná odborná škola
Miestas	Nové Mesto nad Váhom
Šalis	Slovakija

Viena iš geriausių mokymosi galimybių man buvo mokymosi kursai „„eTwinning“ įrankiai“ 2010 metų balandį, kuriuos vedė Ioanna Komninou iš Graikijos. Pasiūlymą dalyvauti šiame renginyje radau „eTwinning“ darbastalyje. Tikėjausi, kad jis suteiks man reikalingos informacijos ir priemonių, kad galėčiau efektyviai vykdyti savo „eTwinning“ projektus.

Kursas buvo susijęs su naujomis pedagoginėmis teorijomis, kurios prisidėjo prie interaktyvių projektų vykdymo, ir su įrankiais, kurie galėjo paskatinti pedagoginį projektų inovatyvumą. Uždaviniai buvo suformuluoti aiškiai, mokymosi medžiaga pateikta internetu, besimokantieji kūrė įdomų turinį, o refleksijos metu galėjo dalytis savo mintimis bei aptarti jas su kitais. Lektorė naudojosi įrankiais, kurie tiko ir IKT ekspertams, ir turintiems nedaug įgūdžių naudotis IKT įrankiais, kad prisitaikytų prie visų dalyvių gebėjimų. Tiems, kurie norėjo sužinoti daugiau apie šiuos įrankius, Maria Tentzeraki, IKT ir pedagogikos ekspertė iš Sidnėjaus pedagoginio instituto, Australijos, pristatė interaktyvius įrankius „eTwinning“ projektams mokymui ir mokymuisi skirtoje interneto aplinkoje „WiZiQ“.

Dalyvavau labai įdomioje komandinėje veikloje internetu. Bendradarbiavau su pirmą kartą sutiktais žmonėmis. Turėjome pasiskirstyti į grupes pagal savo mokinių amžių, pasirinkti bendrą temą, sukurti projekto planą, susitarti dėl įrankių, kurie sustiprintų bendradarbiavimą bei interaktyvumą ir aptarti, kuriame etape ketiname jais naudotis. Mano komanda sukūrė svetainę apie aplinkosaugos problemas* ir visiems pristatė mūsų bendrą darbą.

Šių kursų metu man pavyko sužinoti daugiau apie mokymąsi iš mokinio perspektyvos ir geriau pasiruošti savo mokinių ugdymui.

Kita įdomi mano patirtis buvo, kai dalyvavau profesinio tobulinimo seminare apie mobilias technologijas. Pagrindinis šio seminaro uždavinys buvo supažindinti mokytojus su mobiliųjų technologijų taikymu ugdyme ir paskatinti juos, užuot sekus visuomenės informavimo priemones, jas kurti patiems. Dalyviai mokėsi naudotis mobiliomis technologijomis aplinkosaugos, kultūros bei istorinio paveldo, gamtos paveldo ir kalbų mokymo srityse. Dalyvavau ketvirtame užsiėmime „Mobilios technologijos ir antrosios kartos saityno įrankiai“, kurį vedė Adelina Moura, kalbų mokytoja iš Portugalijos. Diskutavome apie įdomią ugdymo veiklą, naudojantis mobiliais prietaisais, antrosios kartos saityno technologijų poveikį mobilumui, kūrėme savo mobilias svetaines, kartu nagrinėjome skaitmeninio pasakojimo metodiką ir sukūrėme „eTwinning“ projektą (mūsų komandos projektas vadinosi „Let’s Share“, liet. „Pasidalykime“).

Sutinku su Adelina Moura, kad el. mokymasis naudojantis mobiliomis technologijomis – tai naujai atsirandantis pedagoginis modelis, kuris reikalauja naujų mokymo ir mokymosi formų. Tikiuosi, kad galėsiu pasidalyti seminaro idėjomis su Slovakijos mokytojais ir pritaikyti jas „eTwinning“ projektinėje veikloje su savo mokiniais ir kolegomis.

---

* http://eTwinninglabtools.spaces.live.com/

Christine Kladnik, vaikų su specialiais poreikiais mokytoja, dalijasi mintimis apie teigiamą „eTwinning“ poveikį užsienio kalbų gebėjimų lavinimui, kai ir mokytojai, ir mokiniai bendradarbiaudami įgyja pasitikėjimo bei gilina supratimą.

Christine Kladnik

Mokykla	**Schule Rogatsboden Special School**
Miestas	**Purgstall**
Šalis	**Austrija**

Supratau, kad „eTwinning“ atveria galimybes vaikų mokymosi pažangai ypač kalbų ir tarpkultūrinio mokymosi srityje. Vis dėlto būtina pabrėžti, kad mokosi ne tik vaikai. Dalyvavimas „eTwinning“ projektuose, seminaruose ir kasmetinėse konferencijose labai sustiprino ir mano kalbinius gebėjimus. Iš pradžių buvo tikrai sunku bendrauti anglų ar prancūzų kalba, skaityti ataskaitas ar rašyti anglų kalba, o dabar – daug lengviau. Suaugusiems irgi smagu klausytis dainos, pavyzdžiui, „Brother John“ (liet. „Brolis Jonas“) 20 skirtingų kalbų.

Tarpkultūrinis ugdymas neapsiriboja vien tik mokiniais. Pedagogai mokosi vieni iš kitų ir gilina supratimą apie kultūrinius skirtumus, pastebėdami, kad turi gerokai daugiau bendrų dalykų nei įsivaizduojamų skirtumų. Lingvistine prasme gana sudėtinga tiksliai aprašyti projektą dalyvaujant nacionaliniame arba europiniame konkurse ar vertinant projektus. Net ir gimtąja kalba tai padaryti yra sudėtinga, o viską aprašyti angliškai tikrai nelengva. Tai ypač didelis žingsnis mokymuisi visą gyvenimą!

Prieš atsirandant „eTwinning“, kalbos mokymas buvo vaikų, turinčių specialių poreikių, ugdymo pagrindas. Kalba ir bendravimas – tai vieni svarbiausių spec. poreikių mokinių įgūdžių, kuriuos mes stengiamės lavinti kasdieninėje ugdymo veikloje. Labai dažnai jie „nekalba“ net savo gimtąja kalba dėl savo negalių, bet bendrauja veido išraiška, rankomis ir balsu. Taip pat bendrauja ir jų partneriai kitose šalyse. Bendraudami kartu jie naudojasi tais pačiais įgūdžiais ir jie supranta

vieni kitus! Mūsų mokykloje užsienio kalbų mokymas nėra įtrauktas į spec. poreikių mokinių ugdymą, ir prieš kelis metus niekas apie tai net nebūtų pagalvojęs.

Dalyvaudami „eTwinning“ pastebėjome, kaip džiaugiasi mūsų mokiniai girdėdami, vartodami ir suprasdami užsienio kalbos žodžius. Jiems patinka dainuoti ir klausytis gimtadienio dainos anglų kalba arba „Brother John, Are you sleeping….?“ (liet. „Broli Jonai, ar tu miegi...?“) skirtingomis kalbomis. Jie gauna galimybę pajusti kalbas ir mėgaujasi vartodami jas savo ypatingu būdu.

„eTwinning“ impulsai didina pedagogų, mokytojų ir mokinių motyvaciją. Šie impulsai sukuria visiškai natūralų norą mokytis, žadina vaikų smalsumą ir stiprina ne tik mokinių, bet ir mokytojų savigarbą bei pasitikėjimą.

Šį skyrių užbaigs Helena Sedoura, kuri pasakoja apie tai, kaip „eTwinning“ profesinis tobulinimas gali padėti kalbų mokytojams susitelkti ties kultūriniais ir lingvistiniais elementais pamokinėje veikloje. Vėliau ji kviečia išbandyti, kaip dabartinė „eTwinning“ platforma gali padėti mokiniams interaktyviai planuoti, stebėti ir vertinti savo veiklą bei pažangą.

Helena Serdoura

Mokykla	**Agrupamento de Escolas de Eiriz, Ancede / Escola Básica 2,3 de Ancede, Eiriz**
Miestas	**Ancede**
Šalis	**Portugalija**

Savo pamąstymų straipsnyje pamėginsiu panagrinėti, kaip „eTwinning“ profesinis tobulinimas gali padėti nugalėti sunkumus, su kuriais šiuo metu susiduria kalbų mokytojai.

Dar visai neseniai užsienio kalbų buvo mokoma siekiant lavinti lingvistinę kompetenciją. Kalbos ir kultūros mokymas būdavo priskiriamas 5-am gebėjimui*, dažniausiai su nacionalinių stereotipų įtaka.

Bet laikai pasikeitė; pasaulinio gyventojų mobilumo atsiradimas ir faktas, kad tech-

* C. Kramsch, Context and Culture in Language Teaching. Oxford: Oxford University Press, 1993.

nologijos sustiprino virtualų žmonių mobilumą, dažnai nurodomi kaip galimos naujų ugdymo iššūkių priežastys. Turint omenyje kalbų mokymą, buvo sukurti europiniai metmenys[**] su kitokia iššūkių, kylančių mokytojams, ir galimų sprendimų bei atsakymų į klausimus vizija.

Pradėjusi dalyvauti „eTwinning“, supratau, kad įgūdžių kalbėti tik gimtąja kalba nebeužtenka tai tarpkultūrinei ir lingvistinei aplinkai, kurioje mes turime gyventi ir dirbti. Kai kurių tyrėjų, pavyzdžiui Byram, nuomone, mokytojai turi skatinti savo mokinius ir būsimus pasaulio piliečius lavinti kompetencijas, kurios padėtų tapti *tarpkultūriniais kalbėtojais*,[***] kad jie galėtų bendradarbiauti skirtingų kalbų ir kultūrų pasaulyje (angl. melting pot), gerbti įvairovę bei skirtumus ir prisidėti prie demokratiškesnės aplinkos, kurioje jie gyvena, vizijos. Be to, iš savo asmeninės ir profesinės patirties galiu spręsti, kad susipažinęs su kitų kalba ir kultūra, žmogus geriau suvokia ir savo tapatybę bei priklausomybę. „eTwinning“ man taip pat įrodė, jog tai yra viena iš pagrindinių priemonių, sukuriančių mokytojams *autentišką ir turiningą kultūrinės kalbos aplinką* klasėje, žinoma, jei jie yra susipažinę su visomis šios programos galimybėmis.

Manau, kad kalbų mokymas – tai gerokai daugiau nei vien tik įgūdžių lavinimas, todėl esu įsitikinusi, kad „eTwinning“ profesinio tobulinimo mokymo programos turėtų pristatyti galimybes, kaip mokytojai galėtų toliau plėtoti tarpkultūrinį aspektą „eTwinning“ programoje. Pasak Byram, šis aspektas atskleidžia naują Europos mokytojo paradigmą; anksčiau paminėti prioritetai galėtų ir turėtų būti plėtojami kartu su būtinybe įtraukti Europos mokytojus į moralinio bei politinio ugdymo veiklą ir pedagoginių vertybių bei demokratijos puoselėjimą… Kitaip tariant, „eTwinning“ programa galėtų ir turėtų tapti pagrindine priemone ugdant tolerantiškus piliečius ir geresnį pasaulį.

Nuo „eTwinning“ konferencijos 2009 metais Prahoje, kažkas vis kirba mano galvoje… Nors visi sutiko, kad „eTwinning“ sukuria mokiniams autentiško mokymosi aplinką ir padeda mokytis prasmingu būdu, kilo diskusijos, kad didžiąją dalį bendravimo ir bendradarbiavimo veiklos platformoje atlieka mokytojai, o ne mokiniai.

Turint tai omenyje, kilo keletas pedagoginių klausimų, ir aš manau, kad juos galima būtų svarstyti ir nagrinėti būsimų „eTwinning“ profesinio tobulinimo renginių metu:

Kaip platforma galėtų stiprinti mokinių „mokymosi mokytis“[****] kompetenciją, siekiant:

** Bendrieji Europos kalbų metmenys, 2001, ir kiti.

*** Tarpkultūrinis kalbėtojas: asmuo, kuris gali peržengti šalių sienas ir suderinti savyje dvi ar daugiau tapatybių; kuris gali lavinti gebėjimus būti kultūriniu tarpininku tarp skirtingų suvokimo ir pasaulio interpretavimo būdų (M. Byram, Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence, Multilingual Matters, 1997).

**** Pagrindinės mokymosi visą gyvenimą kompetencijos: „mokymasis mokytis“ yra susijęs su mokymusi - gebėjimu planuoti ir organizuoti savo mokymosi procesą, individualiai ar grupėse, pagal savo individualius poreikius - ir metodų bei galimybių išmanymu.Žiūrėkite: http://europa.eu/legislation_summaries/education_training_youth/lifelong_learning/c11090_en.htm

- **gilinti besimokančiųjų supratimą apie mokymosi ir mokymo procesą, kuriame jie dalyvauja?**
- **skatinti mokinius apmąstyti savo mokymąsi ir pasidalyti šia patirtimi su kitais tarpkultūriniais kalbėtojais?**
- **stiprinti besimokančiųjų atsakomybę už savo mokymąsi dalyvaujant savireguliavimo ir savęs vertinimo procesuose?**

Pasak Holec[*****], savarankiškumas – tai gebėjimas „prisiimti atsakomybę už savo mokymąsi ir visus su juo susijusius sprendimus:

- **uždavinių kėlimą,**
- **turinio ir pažangos apibrėžimą,**
- **metodų ir būdų, kuriais bus naudojamasi, pasirinkimą,**
- **mokymosi proceso kontrolę ir**
- **mokymosi proceso vertinimą.“**

Iš tiesų, didelė dalis veiklos, matomos platformoje, yra susijusi su visų mokyklų partnerių, jų mokytojų ir mokinių pasiektais rezultatais, bet platformoje nėra erdvės, kuri padėtų mokiniams interaktyviai planuoti, kontroliuoti ir vertinti savo veiklą bei pažangą.

Todėl siūlau idėją pamąstyti, kaip ši draugiška platforma galėtų vystytis ir tapti priemone besimokantiems, skirta „planuoti savo mokymosi procesą“, laikantis „eTwinning“ principo – į besimokantįjį nukreiptos veiklos?

***** H. Holec, Autonomy and Foreign Language Learning, Strasbūras: Europos Taryba, 1979.

„eTwinning“ suteikia daug galimybių profesiniam tobulinimui. Kokios būtų auksinės taisyklės, susijusios su šiuo „eTwinning“ aspektu? Jos labai paprastos:

- Sekite visas naujienas apie profesinio tobulinimosi galimybes savo šalies nacionaliniame „eTwinning“ portale. Reguliariai jame lankykitės.
- Prisijunkite prie savo darbastalio kiekvieną dieną. Ten publikuojamos nuorodos registracijai į mokymosi kursus. Nedelskite, registruokitės iš karto, nes laisvos vietos užsipildo labai greitai.

1
87
+ 8
95

Skyrius 6

„eTwinning“: asmeninis poveikis

Įžanga

Donatella Nucci
„eTwinning“ centrinė paramos tarnyba

Be abejonės, „eTwinning“ programa patinka mokytojams; kai kurie netgi perspėja apie „priklausomybės“ šiai programai „pavojų“. Tiesiog nuostabu, kokiais šiltais žodžiais jie kalba apie asmeninę patirtį, siedami su „eTwinning“ tikrai teigiamus jausmus ir atsiminimus, ypač susijusius su asmeniu, kurį jie sutiko, kartu dirbo ir su kurio galbūt netgi tapo artimais draugais privačiame gyvenime. Negalima teigti, kad jie stengiasi nutylėti apie sunkumus ar kliūtis, su kuriomis susiduria; dalis pasitenkinimo kyla būtent iš to, kad jiems teko daryti kažką, kas nebuvo taip lengva.

„eTwinning“ patirtis asmeninio tobulėjimo prasme jiems buvo tikrai svarbus įvykis, peržengiantis net „eTwinning“ programos ribas. Jie visi prisiėmė iššūkį išbandyti kažką naujo ir išsiugdyti naujus gebėjimus. Vieni mokytojai ėmė vartoti jiems nežinomą užsienio kalbą; kiti bandė įsisavinti IKT pagrindus; dar kiti išsikėlė sau uždavinį mokyti kitaip. Mokytojai staiga suvokė, kad kiti kolegos buvo lygiai tokioje pat padėtyje, kaip ir jie, visi buvo susidūrę su ta pačia problema, kaip besikeičiančiame pasaulyje mokyti kitaip. Savęs išbandymas ir sunkumų nugalėjimas suteikė jiems gerokai daugiau pasitikėjimo savimi, kuris daugeliu atvejų leido jiems patirti naujų nuotykių ir dar daugiau asmeniškai bei profesionaliai tobulėti.

Sakoma, kad didžiąją dalį laiko mokytojai dirba vieni, už durų, ir tik nedaug žmonių gali matyti visą tą gerą darbą, kurį jie atlieka klasėje. „eTwinning“ mokytojai su tuo sutinka, bet sako, kad „eTwinning“ programoje, priešingai, jų darbas nelieka nepastebėtas. Be to, mokytojai garsina savo mokyklą, kai jiems suteikiamas „eTwinning“ kokybės ženklelis ar apdovanojimas. Vieni mokytojai kalba apie kolegų, mokyklos vadovų ir tėvų įvertinimą. Kiti prisiima naujas pareigas savo mokykloje, tampa tarptautinių iniciatyvų koordinatoriais ar konsultantais kolegoms. Dar kiti sulaukia „eTwinning“ bendruomenės pripažinimo ir tampa „eTwinning“ ambasadoriais savo šalyje.

Viena iš problemų, su kuria šiandien susiduria dauguma mokytojų ne tik Europoje, bet ir visame pasaulyje, yra bendravimo problemos su mokiniais. Pastaruoju metu mokyklos vis labiau tolsta nuo jaunų žmonių gyvenimo už mokyklos ribų patirties ir būdų, kaip jie bendrauja su savo draugais, naudodamiesi skaitmeninėmis technologijomis. Daugumai mokytojų „eTwinning“ programa padėjo atgaivinti bendravimą su savo mokiniais, suteikdama galimybę taikyti mokymosi metodą, patinkantį jų mokiniams ir, svarbiausia, tikrai efektyvų. Turbūt didžiausias malonumas visiems mokytojams buvo stebėti savo mokinių motyvaciją ir norą mokytis.

Pirmas šio skyriaus pasakojimas yra mokytojo iš Škotijos Michael Purves. „eTwinning“ jam suteikė daug asmeninio pripažinimo, bet jam labiausiai patiko tai, kad jis rado, kaip jis sako, „bendraminčių mokytojų“ ir su kai kuriais iš jų tapo labai artimais draugais.

Michael Purves

Mokykla	**Yester Primary School**
Miestas	**East Lothian Scotland**
Šalis	**Jungtinė Karalystė)**

Pastaruosius 15 metų dirbu mokytoju. Visą tą laiką vienintelis dalykas, padaręs didžiausią įtaką mano mokymui, – tai dalyvavimas „eTwinning“ programoje. Kodėl?

Kai 2007 metų gegužę atradau „eTwinning“, portale buvo užsiregistravę apie 28 000 narių. Sužinojau, kad aš iš karto patekau tarp panašių pažiūrų žmonių, kurie ieškojo savo mokiniams ryšių Europoje, ir visa tai buvo daug paprasčiau, nei aš kada nors anksčiau įsivaizdavau. Užmegzti partnerystę lengviau ir būti negalėjo: reikėjo tik parašyti pasiūlymą galimiems partneriams ir sulaukti (dažniausiai labai greito) jų atsakymo. Toks paprastas būdas užmegzti ryšius suteikė man pasitikėjimo, kokio niekada nesitikėjau! Susipažinimas su kitų darbo metodais, jų kultūra ir norais yra veiksmingas būdas patobulinti savo veiklą ir mokymąsi – tai vienodai būdinga ir mokytojams, ir mokiniams. Aukštos kvalifikacijos ir įgudusių NPT ir CPT darbuotojų padrąsinimas ir parama neleidžia mokytojams abejoti, kad jie yra rūpestingos ir pozityviai mąstančios bendruomenės dalis. Jų veiklos pripažinimas leidžia mokiniams ir mokytojams jausti, kad jų veikla yra vertinama, ir puoselėti tolesnes idėjas tęsiant bei stiprinant pradėtą veiklą.

Mokytojų, su kuriais aš susipažinau ir dirbau, tinklas vis augo ir jie visi buvo tikrai iškilios asmenybės iš visų „eTwinning“ šalių. Dauguma jų dabar yra geri mano

draugai. Vykdydamas „eTwinning“ projektus, visada vadovaujuosi tokia filosofija: visi mokytojai yra aukštos kvalifikacijos žmonės, bet dauguma turi skirtingus įgūdžius, todėl svarbu stengtis juos lavinti bet kurio projekto metu.

Vienas iš mano dabartinių projektų, „Schoolovision“, labai gražiai patvirtina šią idėją. Kai pradėjau projektą, norėjau susirasti po partnerį iš pradinių mokyklų kiekvienoje „eTwinning“ šalyje ir vykdyti veiklą, panašią į Eurovizijos dainų konkursą. Buvo iš tiesų stebėtinai lengva rasti apie 30 partnerių, nes Eurovizijos tema daugeliui pasirodė labai įdomi. Tačiau daugumai partnerių įgūdžiai, kurių reikėjo šiam projektui, buvo tikras iššūkis.

Įgyvendindami projektą, pastebėjome, kad partneriai turi nuostabių gebėjimų, apie kuriuos anksčiau net nežinojome. Partneris iš Vokietijos geba fantastiškai redaguoti vaizdo įrašus, taigi jis kurdavo vaizdo įrašus, kuriais mėgaudavosi visa komanda (mokiniai ir mokytojai). Partneris iš Lenkijos pasižymi nuostabiais grafikos kūrimo gebėjimais, todėl jis ėmėsi kurti tinklaraščio, kuriuo mes naudojamės, antraštės grafinį dizainą. Naudodamiesi (kartais nepastebimais) komandos narių gebėjimais, galite pasiekti geresnių rezultatų, nei tikėjotės, ir maksimaliai išnaudoti projektui skirtą laiką. Tą aš tikrai patyriau, nes radau žmones, norinčius padėti ypač tuomet, kai laiko turėjome labai mažai.

Šis bendradarbiavimas suteikė man naujo pasitikėjimo imtis veiklos, apie kurią anksčiau net nesvajojau. Jeigu kas nors prieš 3 ar 4 metus man būtų pasakęs, kad aš sugalvosiu, koordinuosiu ir vykdysiu bendradarbiavimo projektą su daugiau nei 30 partnerių iš skirtingų Europos šalių, būčiau pavadinęs juos pamišusiais. Bet su „eTwinning“ tai ne tik įmanoma – tai paprasta!

Šios veiklos nauda mokytojui dvejopa: jums ne tik nuolat kyla naujos idėjos planuojant ir organizuojant savo ugdymo veiklą, bet ir užmezgate artimus ryšius su „eTwinning“ partneriais; ryšius, kurie veda prie naujų vizitų ir netgi naujų šeimos draugų, dalyvaujant profesinio tobulinimo seminaruose, kasmetinėse konferencijose ar asmeniškai lankant naujus draugus. Šią vasarą (2010 m.) per savo šeimos atostogas vyksime iš Škotijos ir aplankysime mokytojus bei praleisime šiek tiek laiko Danijoje, Švedijoje, Suomijoje ir Vokietijoje – viskas per vienas atostogas! Kokia patirtis! Tegyvuoja „eTwinning“!

Alessandra yra labai patyrusi mokytoja, kuri su aistra žvelgia į savo profesiją. Ji dalijasi mintimis, kaip „eTwinning“ suteikia galimybę perkelti mokytojų profesinius gebėjimus į XXI amžių.

Alessandra Rebecchi

Mokykla	**Istituto Tecnico “Aldini Valeriani”**
Miestas	**Bologna**
Šalis	**Italija**

Dirbu mokytoja jau beveik dvidešimt metų, o mokymas tapo mano gyvenimo dalimi. Tikiu, kad mokymas – tai tarsi abipusių atradimų kelionė man ir mano mokiniams. Dirbant mokytoja teko susidurti su IKT revoliucija, kai faksą pakeitė elektroninis paštas, o greta portalų, skirtų tik kompiuterių fanatikams, atsirado „eTwinning“. Manau, kad šie pokyčiai, kartu su noru mokytis, tiesiog užbūrė mano mokymo metodus ir patobulino juos, ypač skatinant mokinių motyvaciją.

Nuostabu turėti galimybę išbandyti ir dalytis visomis „eTwinning“ programos teikiamomis galimybėmis. Be to, tai puikus modelis mokymosi proceso organizavimui XXI amžiuje, skatinant jaunus žmones užmegzti ryšius su jaunimu iš kitų užsienio šalių ir ugdant jų pilietiškumą bei ugdymo plane numatytus gebėjimus. Mano mokiniai visuomet noriai dalyvauja europiniuose projektuose ir mokosi naudodamiesi „eTwinning“ priemonėmis. Jiems patinka būti aktyviais bendruomenės nariais – tai skatina juos mokytis bei džiaugtis sėkme, suteikia tikslą jų studijoms ir sukuria naujas galimybes bendravimui, naudojantis šiuolaikinėmis technologijomis.

Dalyvaudama „eTwinning“ ir bendrose „Comenius“ veiklose, įžengiau į naują pasaulį, dalyvavau tarptautiniuose seminaruose, gavau finansavimą, kad galėčiau stebėti kolegų veiklą mūsų „eTwinning“ partnerių iš Austrijos ir JK mokyklose, vykdžiau veiklą, susijusią su ugdymo programos įgyvendinimu, buvau apdovanota Europos Kokybės ženkleliu už projektą „BoLeCom CLIL“, dalyvavau keliuose projektuose, garsinau mokyklą, kurioje dirbu, ir įtraukiau į veiklą skeptiškai nusiteikusius kolegas.

Reikia patarimo? Pasidalykite savo vykdomos veiklos idėjomis ir lipkite į mokymosi traukinį. Jis vis greitėja ir nestoja.

Kaip Haris Poteris eikite į platformą 9¾, ir tegul stebuklingi nuotykiai prasideda!

Carlos yra direktorius iš Portugalijos. Jis pasakoja, kaip buvo atsakingas už „Comenius“ ir „eTwinning“ veiklos propagavimą ir koordinavimą savo mokykloje ir kas nutiko, kai jis nuvyko aplankyti savo partnerių.

Carlos Trincão

Mokykla	**Templários Primary School**
Miestas	**Tomar**
Šalis	**Portugalija**

Mano pirmas „eTwinning“ projektas buvo sukurtas „Comenius“ mokyklų partnerystės pagrindu, tai reiškia, kad du metus tuos projektus vienijo bendras tikslas. Vis dėlto kiekvieno jų savitumas reikalavo skirtingų metodų: konkretūs „Comenius“ mokyklų partnerystės uždaviniai ir veikla buvo tinkami įgyvendinimui pačioje mokykloje, tuo tarpu „eTwinning“ poveikis buvo betarpiškas, persiduodantis partneriams, kurie diskutavo apie tai, kas buvo kuriama.

„eTwinning“ tapo nuolatine priemone diskusijoms apie tą savaitę vykdomą veiklą. Kaip direktorius, aš nedirbu tiesiogiai su klase, bet pastaruosius dvejus metus besitęsiantis mano „Comenius“ partneryščių ir „eTwinning“ veiklos koordinavimas ir organizavimas mokykloje privedė prie nuolatinių diskusijų apie tarptautinę mokyklų veiklą mūsų pedagoginių kas mėnesį vykstančių mokytojų susitikimų metu.

Mokiniai žinojo, kad jie dirba su partneriais iš užsienio: jiems šoko, piešė, rašė legendas ir kūrė įrašus vietinėje radijo stotyje. Kai galimybė aplankyti mokyklas Airijoje ir Prancūzijoje tapo nebe svajone, o tikrove, tada kiekvienas mano ankstesnės tarptautinės veiklos ir žinių apie mokyklą partnerę lašelis tapo pagrindu ruošiantis pamokoms, kurias aš turėjau vesti (6 pamokas Prancūzijoje per vieną savaitę ir 10 pamokų Airijoje per dvi savaites).

Mano mokykla žinojo, kad aš – jos atstovas užsienyje. O aš žinojau, kad būti portugalų kalbos mokytoju Portugalijoje yra visai kas kita nei užsienio šalyje dėl kultūrinių ir socialinių niuansų. „Būdamas Romoje, elkis kaip romėnas“. Bet aš išgyvenau!

O kokios pasekmės mano mokyklai? Kitais metais pradėsime naują projektą, skirtą visoms klasėms.

▲

„eTwinning“ – tai kelias link projektų, be to, labai dažnai tai ir kelias link draugystės. Sari pasakoja, kaip dalyvavimas „eTwinning“ suteikė jai, kaip mokytojai, asmeninio pasitenkinimo ir artimų asmeninių draugų.

▼

Sari Auramo

Mokykla	**Ohkolan koulu**
Miestas	**Mäntsälä**
Šalis	**Suomija**

Pradėsiu nuo citatos iš atviruko, kurį man atsiuntė nuostabi mokytoja iš Japonijos, Natsuki. Šiais metais ji tris mėnesius dirbo mano mokykloje:

„Jūsų tarptautinės pamokos mane labai nustebino…. Dabar Jūsų pamokos yra pavyzdys man, kaip mokytojai. Ketinu tęsti anglų kalbos studijas ir vieną dieną noriu pritaikyti šiuos gebėjimus savo mokiniams kaip ir jūs. Tiek daug išmokau iš Jūsų…“

Labai džiaugiuosi, kad galėjau parodyti Natsuki daug skirtingų „eTwinning“ projektų ir darbo su savo mokiniais metodų. Tai aiškiai padarė jai įspūdį. Mano mokiniai irgi labai didžiavosi savimi, kai sulaukė daug pagyrimų iš žmogaus, atvykusio iš tiek toli. Dirbu tikrai mažoje mokykloje kaimo vietovėje, o mano mokiniai kasdieniniame gyvenime beveik nesusiduria su užsieniečiais. Tačiau dalyvaudami „eTwinning“, jie susirado daugybę draugų iš visos Europos. Mano penktokai buvo akivaizdžiai labiau linkę bendrauti su pas mus besilankančia japone nei šeštokai. Projektas „Let’s talk and learn English“ (liet. „Kalbėkime ir mokykimės anglų kalbos“) ypač sustiprino jų gebėjimą šnekučiuotis anglų kalba. Tiesiog nuostabu stebėti, kaip jie taiko savo gebėjimus!

Visada labai troškau išbandyti naujoves, būtent todėl 2005 metais prisijungiau prie „eTwinning“ programos. Susipažinau su platforma ir, paskelbusi žinutę darbastalio forume, per kelias valandas radau savo pirmą partnerę. Man pasisekė, kad savo pirmąjį projektą pradėjau su „eTwinning“ programoje jau patyrusia mokytoja iš Grai-

kijos. Nuo tada aš užmezgiau dar daugiau naujų kontaktų, o su kai kuriais žmonėmis netgi susitikau asmeniškai. Kai kurie mano vykdyti projektai buvo labai trumpi, o pedagoginiai uždaviniai buvo formuluojami maždaug taip: „Susipažinkime vieni su kitais ir smagiai praleiskime laiką!“ Ilgesnius projektus planavome atidžiau. Kuo daugiau turėjau patirties kaip „eTwinning“ mokytoja, tuo svarbiau man buvo integruoti savo projektus į ugdymo turinį.

Asmeniškai man labiausiai patiko ryšiai, kuriuos užmezgiau su mokytojais ir kitais „eTwinning“ programos dalyviais iš įvairių šalių. Kaip smagu turėti galimybę keistis idėjomis ir patirtimi su žmogumi, kuris turi tiek daug bendro (bent jau „eTwinning“, jei nieko daugiau), bet iš kurio vis tiek gali išmokti naujų dalykų. Aš susiradau draugų, o kai kuriuos iš jų sutikau už „eTwinning“ programos ribų. Kas galėjo pagalvoti, kad aš kopsiu į Akropolį 42°C šaltyje su Mary, kuri buvo mano pirmojo projekto („Blue-White friends“) partnere, o po kiek laiko tą patį vakarą sėdėsiu restorane Atėnų uoste su grupe Graikijos „eTwinning“ ambasadorių? Arba kad Elena, kurią sutikau Prahoje, pakvies mus su vyru į savo nuostabų namą Salonikuose. Kokį nuostabų vakarą ten praleidome! Arba kad pasakosiu apie mūsų projektą „Fingerm-the fish“ didelei grupei žmonių Vokietijoje su Ulrike, su kuria pirmą kartą susitikome prieš 15 minučių! Kad Michael (iš projekto „A Snapshot of Europe“) stabtelės atsigerti kavos šią vasarą su šeima keliaudamas Suomijoje, o besinaudodamos „Skype“ mielai plepėsime su Ole-Flemming (iš projektų „A Snapshot of Europe“ ir „Let’s talk and learn English“). „eTwinning“ mano gyvenimą papildė nuostabiais žmonėmis!

▲

Tą patį pasakoja ir **Fani** iš Graikijos, kuri ragina visus Europos mokytojus dalyvauti.

▼

Fani Smixioti

Mokykla	5th Gymnasio Trikalon
Miestas	Trikala
Šalis	Graikija

Visi mokytojai turi dalyvauti „eTwinning“!

Užsiregistravimas „eTwinning“ programoje suteikė mano mokiniams ir man galimybę išbandyti puikią veiklą ir aš norėčiau aptarti, ką mums visiems davė da-

lyvavimas „eTwinning“. „eTwinning“ poveikis mums buvo didžiulis, ši programa padėjo man taikyti novatoriškus mokymo metodus, kurie labai patiko mano mokiniams ir jie tiesiog mėgavosi veikla.

Mes (mano mokiniai ir aš) radome draugų visoje Europoje ir turėjome galimybę susitikti su jais „Comenius“ partnerystės metu. Mes išmokome naudotis IKT, tapome labiau linkę bendrauti ir tolerantiškesni žmonėms iš kitų Europos šalių. Be to, mes patobulinome savo anglų kalbos gebėjimus ir mokėmės žaisdami, nes „eTwinning“ programa mokymosi procesą padaro smagia veikla.

Manau, kad „eTwinning“ – tai unikali priemonė visai švietimo bendruomenei ir visi Europos mokytojai bei mokiniai turėtų ją išbandyti. Esu tikra, kartą pabandę, jie negalės sustoti! Ji tiesiog puiki.

▲

Justyna vykdė daug projektų. Ji pasakoja apie tai, kad jai, kaip mokytojai, teko atsitraukti ir perduoti projekto vykdymą į mokinių rankas. Ji taip pat pasakoja, kokia svarbi mokyklos vadovybės parama norint sėkmingai tęsti veiklą.

▼

Justyna Kukulka

Mokykla	Zespol Szkol Gimnazjum I SP nr 13
Miestas	Zawiercie
Šalis	Lenkija

Mūsų mokyklos mokiniai ir mokytojai, dalyvaujantys „eTwinning“ programoje, patyrė daug teigiamų emocijų kartu su savo partneriais iš užsienio šalių vykdydami šešis „eTwinning“ projektus. Kiekviena užduotis jiems buvo įdomi ir motyvuojanti. Aš, kaip mokytoja, turėjau išmokti būti patarėja, o ne vadove savo mokiniams. Aš perdaviau jiems atsakomybę už projekto vykdymą ir sprendimą dėl galutinių produktų. Mūsų projektas įpareigojo mokinius planuoti, vykdyti ir būti atsakingiems už projektus kelis mėnesius – taip buvo lavinami jų ilgalaikio planavimo gebėjimai. Visiems projektams daugiausia vadovavo mokiniai, o partneriai dirbo komandose.

Supratau, kad būtent dėl šio metodo mokiniai dirbo taip gerai, todėl aš vis dažniau taikau jį savo įprastoje ugdymo veikloje. Mano mokiniai buvo kupini entuziazmo

ir naujų idėjų. Jiems patiko bendrauti internetu su savo partneriais ir jie džiaugėsi vartodami anglų kalbą. Projektas tikrai padėjo tobulinti mokinių visų rūšių kalbinius gebėjimus (skaitymo, rašymo, klausymo ir kalbėjimo) tokiais būdais, kurie nebūtų buvę įmanomi anksčiau. Jie taip pat skatino mokinių motyvaciją mokytis užsienio kalbos ir ją vartoti. Su projektu susijusių užduočių vykdymas tikrai sustiprino mokinių savigarbą. Jie dalijosi idėjomis ir kartu ieškojo naujoviškiausių veiklos būdų. Mokiniai dirbo grupėse, diskutavo apie grupinio darbo poveikį, o išvadas pritaikydavo planuodami būsimą veiklą. Siekiant įvertinti projektus nuolat organizuojami mokinių ir mokytojų susitikimai. Du kartus per metus vykdomos nuomonių apklausos apie projektinės veiklos eigą.

Vienas iš pagrindinių sėkmės faktorių buvo mokyklos vadovybės parama projektams ir jų veiklai. Ji paskatino kitų mokytojų susidomėjimą tarptautiniais projektais. Tai buvo pasiekta garsinant mokyklą vietinėje bendruomenėje ir Europoje, reklamuojant projektų svetaines internete ir organizuojant galutinių produktų bei apdovanojimų, įteiktų įvairiems projektams, parodas.

Be to, dalydamasi patirtimi su mokytojais iš įvairių šalių, galėjau patobulinti savo mokymo būdus ir metodus. Vis dėlto svarbiausia, kad partneriai iš Britanijos, Tenerifės, Vokietijos ir Portugalijos tapo mano draugais, o su dviem iš jų net galėjau susitikti asmeniškai. Mūsų santykiai pagrįsti abipusiu pasitikėjimu ir pagarba. Esu įsitikinusi, kad mūsų bendradarbiavimas tęsis dar ilgai.

▲

Kartais gyvenimas nėra lengvas. Maria Jesus tai suprato, bet kartu ji patyrė, kad jos „eTwinning“ kolegos buvo visada pasiruošę padėti, paremti ir padrąsinti ją.

▼

María Jesús Bayonas

Mokykla	**IES Alfonso X El Sabio**
Miestas	**Murcia**
Šalis	**Ispanija**

„eTwinning“ vienu metu sukelia man gerus ir blogus prisiminimus. Tai buvo 2006 metais, dalyvavau kursuose savo miesto Mokytojų centre, kuriam priklausau. Varčiau kažkokius popierius ir radau lankstinukus, kurie atrodė visai įdomūs. Ant stalo buvo daug įvairių lankstinukų, tad kodėl būtent tie patraukė mano dėmesį? Kas žino? Tuo metu aš labai bijojau naudotis kompiuteriu ir jaučiausi tokia nevykėle. Vis dėlto tai nesutrukdė man pačiai pabandyti gauti daugiau informacijos ir aš ėmiau ieškoti internete.

Visada svajojau užmegzti ryšius su mokytojais iš kitų Europos šalių, kad galėtume keistis patirtimi ir kartu su mokiniais vykdyti bendrus projektus. Tai padaryti buvo tikrai sunku, bet mano pirmieji žingsniai „eTwinning“ programoje teikė vilčių, suteikė pasitikėjimo ir savigarbos.

Deja, rimtai susirgau ir nebegalėjau tęsti veiklos. Mano „eTwinning“ kolegos iš kitų Europos šalių buvo labai paslaugūs ir net nepažinodami manęs asmeniškai užjautė mane ir rašė elektroninius laiškus, skatindami mane nepasiduoti ligai. Prisiminimai apie tas akimirkas vis dar jaudina mane. Aš tokia dėkinga jiems. Porą metų nedrįsau pradėti jokio „eTwinning“ projekto. Bijojau, kad negalėsiu baigti jo, bet gyvenimas tęsiasi, ir aš nusprendžiau, kad vėl noriu dalyvauti.

▲

Dalyvauti „eTwinning“ ne visada lengva, tenka susidurti su daug kliūčių. Techninės ir kalbos kliūtys – tai tik dvi iš jų. Paskutiniame pasakojime Irina Vasilescu apžvelgia iššūkius, su kuriais jai teko susidurti ir aiškina, kaip jai pavyko juos nugalėti.

▼

Irina Vasilescu

Mokykla	School no. 195
Miestas	Bucharest
Šalis	Rumunija

Kartais dalyvauti „eTwinning“ nėra lengva. Yra kliūčių, su kuriomis mes visi daugiau ar mažiau susiduriame, bet jų nugalėjimas – tai dalis nuotykio. Štai keletas kliūčių, su kuriomis man teko susidurti.

IKT MONSTRAS. Kaip dauguma „eTwinning“ programos dalyvių, nieko apie tai nežinojau, kai beveik prieš 5 metus pradėjau veiklą. Aš nesu technikos žmogus (nors ir nesu tipiškas matematikas, įtariai žiūrintis į kiaušinį, kol jis verda ant viryklės), todėl viskas, kam reikalingi mygtukai, klaviatūros, pedalai, rankenos ir pan., trikdo mane. Vykdant mūsų pirmą projektą man daug padėjo mano šeimos nariai. Vėliau jie nusprendė, kad laikas man dirbti savarankiškai. Buvo labai sunku mokytis pačiai ir dar padėti mokiniams, nes mokykloje neturėjome IKT mokytojo. Tuomet aš radau informacijos šaltinius: „Comenius“ IKT mokymus ir Mokymosi kursus. Viskas, ko išmokau, suteikė man daugiau pasitikėjimo savimi bei paskatino apmąstyti savo ir kitų mokymo būdus bei perimti naujus metodus ir idėjas, kurios labiausiai dera su mano mokinių poreikiais bei pomėgiais. Be to, supratau, kiek daug man dar reikia mokytis, ir radau savyje drąsos siekti magistro laipsnio, studijuojant IKT ugdymo procese. Žinoma, dar nesu ekspertė, bet geriau moku ieškoti informacijos ir žinau: nors iš pradžių man dažnai nesiseka, galų gale vis tiek pasiseks.

PARTNERIAI. Jie svarbesni, nei pati idėja. Visi turėjome partnerių, kurie mus kada nors nuvylė – toks gyvenimas. Blogiausia, kai partneris dingsta projektui įpusėjus. Taip nutiko mano pirmojo matematikos projekto metu. Tai buvo „Comenius“ kursų apie konstruktyvizmą tęsinys, o mano mokiniai buvo 11 metų amžiaus. Projektas buvo trumpas, todėl nebuvo laiko ieškoti naujo partnerio. Be to,

jis buvo sukurtas remiantis kursų sąvokomis bei idėjomis. Laimei, praktinė matematinė veikla buvo tokia įdomi ir neįprasta mano mokiniams, kad jie neprarado motyvacijos ir mums pavyko užbaigti bandomąsias pamokas. Be to, kitais metais mokiniai sutiko dalyvauti naujame projekte, kuris jau buvo sėkmingas.

KONSERVATYVŪS KOLEGOS. **Dažnai mūsų kolegos nėra linkę bendradarbiauti galbūt todėl, kad toks mokymas jiems yra naujas, arba todėl, kad jie nepasitiki savimi. Daug matematikos mokytojų (ne visi, žinoma!) mano, kad „rimtos matematikos“ reikia mokyti tik su parkeriu ir popieriaus lapu. Žaidimų, projektų, animacijos, vaizdo įrašų ir pan. taikymas jiems netinka rimtam mokymui. Be to, tiesą sakant, nėra lengva rasti būdus, kaip pritaikyti šias priemones matematikai. Netgi netiesioginė mūsų kolegų parama ir įvertinimas yra didelė vertybė. Visada atsiras žmonių, norinčių mokytis naujų dalykų bei įsisavinti naujus mokymo būdus – ieškokite būtent jų ir pradėkite veiklą su jais.**

PAŽINTYS SU NAUJAIS ŽMONĖMIS. **Aš kuklus žmogus, tad tai buvo gana rimtas iššūkis man, bet šitos kliūties įveikimas labai padidino mano savigarbą. Viena veikla reikalavo kitos. Teko vienu metu vykdyti „eTwinning“ ir „Comenius“ projektus, gavau finansinę paramą dalyvauti „Comenius“ kursuose, dalyvavau profesinio tobulinimo seminaruose ir konferencijose, kaip nauja ambasadorė padėjau organizuoti kontaktinį seminarą – visa tai suteikė man galimybę susitikti su nuostabiais žmonėmis iš visos Europos ir jaustis bendruomenės dalimi. Vienas iš labiausiai jaudinančių momentų buvo, kai po vienerių metų bendro darbo pirmą kartą susitikome su partneriais „eTwinning“ apdovanojimų finale. Niekada nepamiršiu tos įdomios patirties, kurią kartu įgijome Sevilijoje.**

DIENĄ NAKTĮ. **Esu įsitikinusi, kad neverta kalbėti apie laiką. Projekto integravimas į ir taip perpildytą ugdymo programą bei tvarkaraštį yra beveik „misija neįmanoma“. Kartais bandydavau kaip nors tai padaryti, bet dažniausiai dirbdavome savo ir mokinių laisvalaikiu.**

Kaip jau minėjau, įveikus šias kliūtis kyla pasitenkinimo jausmas. Tai priveda mane prie dar vienos temos: „eTwinning“ gali tapti nenugalimu įpročiu…

▲

Apibendrinant galima teigti, kad „eTwinning“ programa atvira ir lanksti, nes ji leidžia jums keisti planus, integruoti bet kurį ugdymo programos dalyką (plėtoti tarpdalykinius ryšius): matematiką, gamtos mokslus, istoriją, kalbas, kultūrą, technologijas ir t. t. Būtent dėl to joje dalyvauti tiesiog paprasta.

Bendraautorių sąrašas

Laurence Altibelli	Lycée Jules Verne, Limours-en-Hurepoix (Prancūzija)
Julie Ashby	10. Aabenraa, Aabenraa (Danija)
Sari Auramo	Ohkolan koulu, Mäntsälä (Suomija)
Margarida Barbieri Figueiredo	Agrupamento Vertical de Escolas de Pinheiro, Penafiel (Portugalija)
Maria Jesus Bayonas Fuentes	IES Alfonso X El Sabio, Murcia (Ispanija)
Alessandra Cannelli	IC Largo Castelseprio Scuola media, Rome (Italija)
Patrick Carroll	Shaw Wood Primary School, Doncaster (Jungtinė Karalystė)
Catherine Johannes	Lycée Hilaire de Chardonnet, Chalon Sur Saône (Prancūzija)
Valentina Cuadrado Marcos	IES Alonso de Madrigal, Ávila (Ispanija)
Manuel Díaz Escalera	Colegio Sagrado Corazón (Esclavas), Seville (Ispanija)
Tautvydė Daujotytė Mukile	École Européenne Woluwe II, Brussels (Belgija)
Inge de Cleyne	Sint-Janshof, Mechelen (Belgija)
Nuriade Salvador	IES Eduard Fontserè, L'Hospitalet de Llobregat (Ispanija)
Silvije Devald	Osnovna skola Vladimira Nazora, Daruvar (Kroatija)
Maria Doria	Liceo Classico „G. Galilei“, Monopoli (BA) (Italija)
Paulien du Fosse	CSG Willem van Oranje, Oud-Beijerland (Nyderlandai)
Vincent Dupont	Institut Notre Dame des Hayeffes, Mont-Saint-Guibert (Belgija)
Mary Fournari	1st Kindergarten Heraklio Attikis (Graikija)
Maria Georgiadou	6th Gymnasium, Rhodes (Graikija)
Mudrīte Grinberga	Annas Brigaderes pamatskola, Kroņauce (Latvija)
Siv Grete	Moster skule, Mosterhamn (Norvegija)
Helgi Hólm	I Stóru-Vogaskóli, Vogar (Islandija)

Aimi Jõesal	Põlva Keskkool (Estija)
Catherine Joannes	Lycée Hilaire de Chardonnet, Chalon sur Saône (Prancūzija)
Ingrid Keller-Russell	Georg-Wimmer-Schule, Lahr (Vokietija)
Conor Kelly	Moyle Park College, Dublin (Airija)
Christine Kladnik	Schule Rogatsboden, Special School, Purgstall (Austrija)
Angelos Konstantinidis	Secondary Sport School, Drama (Graikija)
Anna Krzyzanowska	Przedszkole nr 48 z Oddziałami Integracyjnymi, Zabrze (Lenkija)
Justyna Kukulka	Zespół Szkół Gimnazjum i Szkoła Podstawowa nr 13, Zawiercie (Lenkija)
Asta Liukaitienė	Kalvarijos gimnazija, Kalvarija (Lietuva)
Marilina Lonigro	Scuola Media „Giovanni Pascoli“, Margherita di Savoia (Italija)
Eva Luptáková	Stredná odborná škola, Nové Mesto nad Váhom (Slovakija)
Laura Maffei	Arnolfo di Cambio, Colle di Val d’Elsa (Italija)
Corina Mandi	Avram Iancu School, Satu Mare (Rumunija)
Adriana Maris	Colegiul National Coriolan Brediceanu, Lugoj (Rumunija)
Maria Antoinette Magro	St Gorg Preca Primary School C, Hamrun (Malta)
Lorena Mihelač	Šolski center Novo mesto, Srednja šola Metlika, Metlika (Slovėnija)
Ayça Oğuz	Hasan Kağnıcı İlköğretim Okulu, Bağcılar/İstanbul (Turkija)
Irene Pateraki	1st Kindergarten of Palaio Psychiko, Athens (Graikija)
Ágnes Péter	Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola, Dunakeszi (Vengrija)
Marta Pey	Institut Jaume Callis, Vic (Ispanija)
Elena Pezzi	Istituto Magistrale „L. Bassi“, Bologna (Italija)
Michael Purves	Yester Primary School, East Lothian Scotland (Jungtinė Karalystė)

eTwinning balsai

Alessandra Rebecchi	Istituto Tecnico „Aldini Valeriani“, Bologna (Italija)
Michael Purves	Yester Primary School, East Lothian Scotland (Jungtinė Karalystė)
Helena Serdoura	Agrupamento de Escolas de Eiriz ,Ancede / Escola Básica 2,3 de Ancede, Eiriz – Ancede (Portugalija)
Pasi Siltakorpi	Pääskytie school , Porvoo (Suomija)
Fani Smixioti	5th Gymnasio Trikalon, Trikala (Graikija)
Ioanna Stefańska	Gimnazjum nr 18 im. Armii Krajowej, Wrocław (Lenkija)
Adam Stepinski	Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja Kopernika, Tarnobrzeg, (Lenkija)
Anna Szczepaniak	Szkoła Podstawowa nr 9 im. M. Kopernika w Dzierżoniowie, Dzierżoniów (Lenkija)
Michelle Thick	King Edward VI College, Nuneaton (Jungtinė Karalystė)
Tautvydė Daujotytė-Mukile	École Européenne Bruxelles II, Woluwe (Belgija)
Carlos Trincão	Escola Básica 1 dos Templários / Agrupamento de Escolas Santa Iria, Tomar (Portugalija)
Theodor Tsampatzidis	Music School of Thessaloniki, Thessaloniki (Graikija)
Sandra Underwood	LSA Technology and Performing Arts College, Lytham St Annes (Jungtinė Karalystė)
Irina Vasilescu	School no. 195, Bucharest (Rumunija)

Mokytojų pasakojimai

eTwinning balsai

Laurence Altibelli, Prancūzija • **Julie Ashby,** Danija • **Sari Auramo,** Suomija • **Margarida Barbieri Figueiredo,** Portugalija • **Maria Jesús Bayonas**, Ispanija • **Alessandra Cannelli,** Italija • **Patrick Carroll,** Jungtinė Karalystė • **Valentina Cuadrado Marcos,** Ispanija **Manuel Díaz Escalera,** Ispanija • **Tautvydė Daujotytė Mukile**, Belgija • **Inge De Cleyn,** Belgija • **Nuria de Salvador,** Ispanija **Silvije Devald,** Kroatija • **Maria Doria,** Italija • **Paulien du Fosse**, Nyderlandai • **Vincent Dupont,** Belgija • **Mary Fournari,** Graikija **Maria Georgiadou,** Graikija • **Mudrīte Grinberga,** Latvija • **Siv Grete Stamnes**, Norvegija • **Helgi Hólm,** Islandija • **Aimi Jõesalu,** Estijoje • **Catherine Johannes**, Prancūzija • **Ingrid Keller-Russell**, Vokietija • **Conor Kelly**, Airija • **Christine Kladnik**, Austrija **Angelos Konstantinidis**, Graikija • **Anna Krzyżanowska**, Lenkija **Justyna Kukulka**, Lenkija • **Asta Liukaitiene**, Lietuva **Marilina Lonigro**, Italija • **Eva Luptáková**, Slovakija • **Laura Maffei**, Italija • **Corina Mandi**, Rumunija • **Adriana Maris**, Rumunija • **Maria Antoinette Magro**, Maltos • **Lorena Mihelač**, Slovėnija • **Ayça Oğuz**, Turkija • **Irene Pateraki**, Graikija **Ágnes Péter**, Vengrija • **Marta Pey**, Ispanija • **Elena Pezzi**, Italija **Alessandra Rebecchi**, Italija • **Michael Purves,** Jungtinė Karalystė **Helena Serdoura,** Portugalija • **Pasi Siltakorpi**, Suomija **Fani Smixioti,** Graikija • **Joanna Stefańska,** Lenkija • **Adam Stepinski,** Lenkija • **Anna Szczepaniak,** Lenkija • **Michelle Thick**, Jungtinė Karalystė • **Carlos Trincão,** Portugalija • **Theodor Tsampatzidis,** Graikija • **Sandra Underwood,** Jungtinė Karalystė • **Irina Vasilescu**, Rumunija

eTwinning

Švietimo ir kultūros GD
Mokymosi visą gyvenimą programa
COMENIUS

European Schoolnet